

INHOUDSOPGAVE

1	VERANTWOORDING	4
1.1	DOELSTELLING.....	4
1.2	OPBOUW.....	4
1.3	AFBAKENING	5
2	ACTORENOVERZICHT	6
2.1	MINISTER VAN JUSTITIE	6
2.2	CENTRALE COLLEGE VOOR DE RECLASSERING	6
2.3	ALGEMENE RAAD VOOR PSYCHOPATHENZORG	6
2.4	CENTRALE RAAD VOOR STRAFRECHTTOEPASSING (VOORHEEN CENTRALE RAAD VAN ADVIES VOOR HET GEVANGENISWEZEN, DE PSYCHOPATHENZORG EN DE RECLASSERING).....	6
2.5	SECTIE RECLASSERING VAN DE CENTRALE RAAD VOOR STRAFRECHTTOEPASSING.....	6
2.6	SECTIE TBS VAN DE CENTRALE RAAD VOOR STRAFRECHTTOEPASSING.....	7
2.7	RECLASSERINGSRADEN	7
2.8	RECLASSERINGSKOMMISSIES	7
2.9	STICHTING RECLASSERING NEDERLAND	7
2.10	RECHTERLIJKE MACHT	7
2.11	DIRECTEUR VAN PENITENTIAIRE INRICHTING	8
3	DE ONTWIKKELING VAN HET BELEIDSTERREIN	9
3.1	DE PERIODE 1823-1909	9
3.2	DE PERIODE 1910-1947	10
3.3	DE PERIODE 1948-1980	12
3.4	DE PERIODE VANAF 1981	14
4	HANDELINGEN	18
4.1	ALGEMENE HANDELINGEN EN NADER TE BEPALEN WET- EN REGELGEVING	18
4.1.1	ALGEMENE HANDELINGEN	18
4.1.2	RECLASSERINGSREGELINGEN	20
4.1.3	NADER TE BEPALEN WET- EN REGELGEVING	21
4.2	HET CENTRAAL COLLEGE VOOR DE RECLASSERING	21
4.2.1	FUNCTIES EN BENOEMINGEN	22
4.2.2	VERGOEDINGEN	23
4.2.3	REGLEMENT VAN ORDE	24
4.2.4	JAARVERSLAGEN	24
4.2.5	OPENBAARHEID	24
4.2.6	ADVISERING EN ALGEMEEN TOEZICHT	25
4.2.7	OVERLEG	25
4.2.8	HET INSTELLEN VAN KOMMISSIES EN WERKGROEPEN	26
4.2.9	HET OPDRAGEN VAN NADER TE BEPALEN WERKZAAMHEDEN	26
4.3	SECTIE RECLASSERING VAN DE CENTRALE RAAD VOOR STRAFRECHTSTOEPASSING	26
4.3.1	FUNCTIES EN BENOEMINGEN	27

4.3.2	VERGOEDINGEN	27
4.3.4	JAARVERSLAGEN	27
4.3.5	OPENBAARHEID	27
4.3.6	ADVISERING EN ALGEMEEN TOEZICHT	28
4.3.7	OVERLEG	29
4.3.8	HET INSTELLEN VAN EEN COMMISSIE OF WERKGROEP	29
4.4	RECLASSERINGSRADEN EN RECLASSERINGSKOMMISSIES.....	29
4.4.1	FUNCTIES EN BENOEMINGEN	30
4.4.2	VERGOEDINGEN	32
4.4.3	REGLEMENT VAN ORDE	33
4.4.4	JAARVERSLAGEN	34
4.4.5	OPENBAARHEID	34
4.4.6	ADVISERING EN ALGEMEEN TOEZICHT	35
4.4.7	OVERLEG	36
4.4.8	HET INSTELLEN VAN EEN COMMISSIE OF WERKGROEP	36
4.4.9	HET OPDRAGEN VAN NADER TE BEPALEN WERKZAAMHEDEN	37
4.4.10	VERNIETIGING VAN EEN BESLISSING	37
4.4.11	OPDRACHT TOT HET VERRICHTEN RECLASSERINGWERKZAAMHEDEN	38
4.4.12	HET NEMEN VAN MAATREGELEN TER BEVORDERING VAN DE SAMENWERKING	38
4.4.13	HET OPHEFFEN VAN DE RECLASSERINGSRADEN	38
4.5	PARTICULIERE RECLASSERINGSINSTELLINGEN.....	38
4.5.1	ERKENNING	39
4.5.2	INSPECTIE EN CONTROLE	39
4.5.3	SUBSIDIES	40
4.5.5	OVERIGE HANDELINGEN	44
4.6	DE RECLASSERINGSTICHTINGEN EN DE NEDERLANDSE FEDERATIE VAN RECLASSERINGSINSTELLINGEN	45
4.6.1	ERKENNING	45
4.6.2	INSPECTIE EN CONTROLE	47
4.6.3	SUBSIDIES	48
4.7	STICHTING RECLASSERING NEDERLAND	53
4.7.1	ERKENNING	53
4.7.2	INSPECTIE EN CONTROLE	54
4.7.3	SUBSIDIES	54
4.7.4	REGELS INZAKE DE WERKZAAMHEDEN VAN DE STICHTING RECLASSERING NEDERLAND EN DE WIJZE WAAROP ZIJ HIEROVER DE MINISTER INFORMEERT	56
4.8	INSTELLINGEN DIE OP EEN BIJZONDERE WIJZE OF VOOR EEN BIJZONDERE CATEGORIE PERSONEN RECLASSERINGSWERKZAAMHEDEN VERRICHTEN	57
4.8.1	ERKENNING	57
4.8.2	INSPECTIE EN CONTROLE	58
4.8.3	SUBSIDIES	58
4.9	AMBTENAREN, RECLASSERINGSAGENTEN EN RECLASSERINGSWERKERS	58
4.9.1	RECLASSERINGSAMBTENAREN EN RECLASSERINGSAGENTEN	58
4.9.2	AMBTENAREN BELAST MET HET CONTROLEREN VAN HET FUNCTIONEREN VAN DE RECLASSERING.....	60
4.9.3	RECLASSERINGSWERKERS.....	61
4.10	RECLASSERINGSWERKZAAMHEDEN	62
4.10.1	VOORLICHTINGSRAPPORTEN	62
4.10.2	VOORWAARDELIJKE VEROORDELING	63
4.10.3	VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING	64
4.10.4	RECLASSERINGSBEZOEK EN RECLASSERINGSWERKZAAMHEDEN IN POLITIEBUREAUS EN PENITENTIAIRE INRICHTINGEN	66
4.10.5	HET VERLENEN VAN HULP- EN STEUN AAN EX-GEDETINEERDEN	71
4.10.6	TAAKSTRAFFEN	73

4. 10.7	RECLASSERINGSMAATREGELEN VOOR INDIVIDUELE GEVALLEN.....	73
4. 10.8	KLACHTENCOMMISSIE(S)	73
4.11	RECLASSERINGSWERKZAAMHEDEN OP ANDERE BELEIDSTERREINEN	74
4.11.1	GRATIE	74
4.11.2	INTERNATIONALE RECHTSHULP	75
4.11.3	TBS.....	75
5	<u>AFKORTINGEN</u>	<u>80</u>
6	<u>WET- EN REGELGEVING</u>	<u>81</u>
7	<u>LITERATUUR EN BRONNEN</u>	<u>86</u>
8	<u>GERAADPLEEGDE MATERIEDESKUNDIGEN.....</u>	<u>87</u>
9	<u>NOTEN</u>	<u>88</u>

1 Verantwoording

1.1 Doelstelling

Dit rapport institutioneel onderzoek (RIO) is het resultaat van het op 20 december 1991 gesloten convenant tussen de secretaris-generaal van het ministerie van Justitie en de Algemeen Rijksarchivaris inzake de overdracht van de na 1940 gevormde archieven. In dit convenant zijn onder meer afspraken gemaakt over het verrichten van institutioneel onderzoek naar de taakontwikkeling van het ministerie van Justitie. Het onderwerp van dit RIO is het beleidsterrein reclassering.

Het RIO geeft een historische beschrijving van het beleidsterrein reclassering en een overzicht van de handelingen die overheidsorganen hierop hebben verricht. Tevens is daardoor inzichtelijk gemaakt door welke actoren of organisatieonderdelen bepaalde taken en bevoegdheden worden uitgeoefend.

Het uiteindelijke doel van dit RIO is het bieden van een instrument voor het formuleren van selectiecriteria ten aanzien van het overheidshandelen op het beleidsterrein reclassering. Dit betekent dat er geen handelingen van particuliere reclasseringsinstellingen en natuurlijke personen zijn opgenomen. Ter wille van de duidelijkheid is bij de afzonderlijke (sub-)paragrafen steeds aangegeven wat de status van de genoemde actor(en) is.

1.2 Opbouw

Na de verantwoording volgt in hoofdstuk 2 een actorenoverzicht. Hierin staat een korte omschrijving van de actoren die actief zijn op het beleidsterrein reclassering en onder de *Archiefwet* (Stb. 1995, 276) vallen.

Hoofdstuk 3 bestaat uit een overzicht van de historische en institutionele ontwikkelingen op het beleidsterrein reclassering. In deze beschouwing wordt ook uitvoerig aandacht besteed aan particuliere actoren die niet onder de *Archiefwet* vallen, maar wel een prominente rol vervullen op het beleidsterrein reclassering.

In het daarop volgende hoofdstuk 4 staan de handelingen van overheidsorganen op het beleidsterrein reclassering beschreven. Deze zijn zoveel mogelijk thematisch geordend. De handelingen worden beschreven in een handelingenblok, dat er als volgt uitziet.

(X): Dit is het volgnummer van de handeling. Dit nummer is uniek voor de handeling en wordt in het basis selectiedocument (BSD) overgenomen.

Actor Hier staat het orgaan dat formeel verantwoordelijk is voor de uitvoering van de handeling. Wanneer meerdere organen dezelfde handeling verrichten worden deze actoren onder elkaar gezet. Bijvoorbeeld:

Reclasseringsraad 1948-1986
Reclasseringscommissie 1948-1970

Handeling De jaartallen geven de periode aan waarin de actor verantwoordelijk was /is voor het verrichten van de handeling.
Dit is een complex van activiteiten die een actor verricht ter vervulling van een taak of op grond van een bevoegdheid. In de praktijk komt een handeling meestal overeen met een procedure of een werkproces.

Periode Hier staat het tijdvak vermeld gedurende welke jaren de handeling is verricht. Wanneer er geen eindjaar staat vermeld wordt de handeling op het moment van het verschijnen van het RIO nog steeds uitgevoerd.

Grondslag Dit is de wettelijke basis op grond waarvan de actor de handeling verricht. Wanneer er geen wettelijke grondslag voor een handeling bestaat, kan de *bron* worden genoemd waarin de betreffende handeling staat vermeld.

Product Hier achter staat het product vermeld waarin de handeling resulteert of zou moeten resulteren.

Niet alle handelingen worden daadwerkelijk uitgevoerd.

De gegeven opsommingen van producten zijn niet altijd uitputtend. Vaak wordt volstaan met een algemeen omschreven voorbeeld. In de uiteindelijke selectielijst worden de producten niet vermeld.

Opmerking Deze aanvullende informatie wordt slechts vermeld wanneer de strekking van de handeling toelichting behoeft.

Tenslotte zijn in dit RIO opgenomen een verklaring van de gebruikte afkortingen en opsommingen van de voor dit onderzoek geraadpleegde wet- en regelgeving, literatuur en materiedeskundigen.

Eén deskundige verdient hier aparte vermelding, namelijk Jean-Paul Heinrich. Hij was zo vriendelijk om de gehele conceptversie van dit rapport kritisch te bestuderen en van kanttekeningen te voorzien. Daarnaast heb ik voor de beschrijving van de ontwikkelingen op het beleidsterrein reclassering (hoofdstuk 3) dankbaar gebruik gemaakt van zijn dissertatie *Particuliere reclassering en overheid in Nederland sinds 1823* (Gouda, 1995). De wisselende verhouding tussen overheidsorganen en particuliere actoren op het beleidsterrein reclassering is door hem zeer nauwgezet onderzocht, hetgeen zijn studie tot een zeer waardevolle bron maakte voor mijn contextbeschrijving.

1.3 Afbakening

Bij de afbakening in tijd is bij dit onderzoek gekozen voor 1948. Met ingang van dat jaar werd de *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) van kracht die een onmiskenbare cesuur op het beleidsterrein vormde. Onder werking van deze wettelijke regeling onderging de reclassering een ‘ongekende uitbouw en professionalisering’.¹ De belangrijke institutionele hervormingen die de overheid krachtens de *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) doorvoerde waren debet aan deze ontwikkelingen en rechtvaardigen de voornoemde afbakening in tijd. Een bijkomende overweging van meer praktische aard was dat zowel het chronologisch archief van het departement van Justitie als de wetsdossiers betreffende reclassering uit de periode voor 1948 reeds zijn geselecteerd.

Naast de afbakening in tijd is er tevens sprake van een afbakening ten opzichte van andere beleidsterreinen, waarmee raakvlakken en overlappingsen bestaan. Dit is het geval bij de beleidsterreinen Gevangeniswezen (zie sub-paragraaf 4.10.4), Gratie (zie sub-paragraaf 4.11.1), Internationale rechtshulp (zie sub-paragraaf 4.11.2) en TBS (zie sub-paragraaf 4.11.3). Alle handelingen omtrent (de) reclassering die voorkomen op de genoemde beleidsterreinen zijn in dit RIO opgenomen.

In dit rapport zijn echter geen handelingen opgenomen die betrekking hebben op de reclassering van minderjarigen. Gezien de wet- en regelgeving van de overheid moet jeugdreclassering beschouwd worden als een onderdeel van het beleidsterrein justitiële jeugdbescherming. Aan dit beleidsterrein is een apart institutioneel onderzoek gewijd, waaronder dus jeugdreclassering ressorteert.

De handelingen die de rechtelijke macht verricht op het beleidsterrein reclassering zijn eveneens niet opgenomen dit RIO. De rechterlijke macht is namelijk het onderwerp van een afzonderlijke institutioneel onderzoek. Conform de doelstellingen van PIVOT wordt elke handeling van een actor slechts in één RIO geformuleerd. In de overige gevallen wordt volstaan met een verwijzing.

Om dezelfde reden zijn slechts de handelingen van de Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing die *specifiek* zijn voor het beleidsterrein reclassering opgenomen in dit rapport (zie paragraaf 4.3). De overige handelingen van dit overheidsorgaan zijn reeds geformuleerd in de RIO's over gevangeniswezen en TBS. Hier kan dus worden volstaan met de voornoemde verwijzing.

2 Actorenoverzicht

Hier onder staan alle overheidsorganen die actief zijn (geweest) op het beleidsterrein reclassering. Per overheidsorgaan is slechts een globale aanduiding gegeven van de rol die deze actor speelt of heeft gespeeld op het beleidsterrein. Bij verschillende actoren is een verwijzing opgenomen naar de (sub-)paragraaf waar een uitvoeriger omschrijving staat van de betreffende actor.

2.1 Minister van Justitie

Het ambt Minister van Justitie is onder de huidige benaming ingesteld bij het KB 16 september 1815, 1a H. De Minister van Justitie is de voornaamste actor op het beleidsterrein reclassering. Hij stelt middels wet- en regelgeving de hoofdlijnen van het reclasseringsbeleid vast en controleert de uitvoering daarvan. Daarnaast verstrekt de Minister van Justitie subsidie aan de door hem erkende particuliere instelling(en) belast met de uitvoering van reclasseringswerkzaamheden.

2.2 Centrale College voor de Reclassering

Het Centraal College voor de Reclassering werd ingesteld bij de *Reclasseringsregeling van 1910* (Stb. 1910, 374). Het Centraal College functioneerde als adviesorgaan van de Minister van Justitie. Daarnaast was het Centraal College belast met het houden van een algemeen toezicht over de reclassering. Krachtens het *KB van 16 mei 1953* (Stb. 1953, 238) werden de taken en bevoegdheden van het Centraal College grotendeels overgedragen aan de sectie reclassering van de Centrale Raad van Advies voor het Gevangeniswezen, de Psychopathenzorg en de Reclassering.

Voor meer informatie zie paragraaf 4.2.

2.3 Algemene Raad voor Psychopathenzorg

De Algemene Raad voor de psychopathenzorg werd ingesteld bij het *Psychopatenreglement* (Stb. 1928, 386). De Algemene Raad functioneerde als adviesorgaan van de Minister van Justitie. Daarnaast was de Algemene Raad belast met het houden van een algemeen toezicht over de psychopathenzorg. Krachtens het *KB van 16 mei 1953* (Stb. 1953, 238) werden de taken en bevoegdheden van de Algemene Raad grotendeels overgedragen aan de sectie psychopathenzorg van de Centrale Raad van Advies voor het Gevangeniswezen, de Psychopathenzorg en de Reclassering.

2.4 Centrale Raad voor Strafrechttoepassing (voorheen Centrale Raad van Advies voor het Gevangeniswezen, de Psychopathenzorg en de Reclassering)

Bij de *Beginselenwet gevangeniswezen* (Stb. 1951, 596) werd de Centrale Raad van Advies voor het Gevangeniswezen, de Psychopathenzorg en de Reclassering ingesteld. De Centrale Raad omvat drie secties: de sectie gevangeniswezen, de sectie ter beschikkingstelling (TBS) en de sectie reclassering. De taken en bevoegdheden die *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) toekende aan het Centraal College werden in het KB van 16 mei 1953 (Stb. 1953, 238) grotendeels overgedragen aan de sectie reclassering van de Centrale Raad. In 1988 onderging de Centrale Raad een naamswijziging. Krachtens de *Wet tot wijziging van de Beginselenwet gevangeniswezen* (Stb. 1987, 646) heet dit orgaan voortaan de Centrale Raad voor Strafrechttoepassing.

Voor meer informatie zie paragraaf 4.3.

2.5 Sectie reclassering van de Centrale Raad voor Strafrechttoepassing

De sectie reclassering heeft de volgende taken:

- het houden van een algemeen toezicht de reclassering
- het op verzoek of uit eigen beweging adviseren van de Minister van Justitie in aangelegenheden de reclassering betreffende

Voor meer informatie zie paragraaf 4.3.

2.6 Sectie TBS van de Centrale Raad voor Strafrechttoepassing

De sectie TBS heeft de volgende taken:

- het houden van algemeen toezicht op de terbeschikkingstelling
- het op verzoek of uit eigen beweging adviseren van de Minister van Justitie in aangelegenheden de terbeschikkingstelling betreffende
- het behandelen van beroepen in het kader van klacht- en beroeprecht van terbeschikkinggestelden als geregeld in de *Tijdelijke regeling rechtspositie terbeschikkinggestelden* (Stb. 1987, 55)

2.7 Reclasseringsraden

De *Reclasseringsregeling 1915* (Stb. 1915, 504) schiep de *mogelijkheid* tot instelling van adviserende reclasseringsraden. De betekenis van deze (semi-)overheidsorganen bleef aanvankelijk zeer beperkt. Krachtens de *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) stelde de overheid in elk arrondissement een *publiekrechtelijke* reclasseringsraad in. De nieuwe reclasseringsraden gaven leiding aan het plaatselijke reclasseringswerk en hielden toezicht op de uitvoering daarvan. Met de invoering van de *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1) werden de reclasseringsraden officieel opgeheven.

Voor meer informatie zie paragraaf 4.4.

2.8 Reclasseringscommissies

De *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) maakte melding van het bestaan van twee reclasseringscommissies. De reclasseringscommissies behartigden in landelijk verband taken analoog aan die van de reclasseringsraden in de arrondissementen. De *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) kende aan deze organen dezelfde taken en bevoegdheden toe als de reclasseringsraden. In de *Reclasseringsregeling 1970* (Stb. 1969, 598) werden de reclasseringscommissies niet langer genoemd.

Voor meer informatie zie paragraaf 4.4.

2.9 Stichting Reclassering Nederland

Krachtens de *Reclasseringsregeling 1995* (Stb. 1994, 875) is de Stichting Reclassering Nederland (SRN) ingesteld. Sindsdien worden alle reclasseringswerkzaamheden in ons land onder de verantwoordelijkheid van deze *privaatrechtelijke* organisatie uitgevoerd. De *Reclasseringsregeling 1995* (Stb. 1994, 875) kent aan de SRN de bevoegdheid toe om instellingen te erkennen die reclasseringswerkzaamheden verrichten op een bijzondere wijze of ten behoeve van een bijzondere categorie van personen. Tevens is de SRN krachtens de voornoemde regeling gemachtigd om reclasseringswerkers te erkennen. Slechts wat deze twee handelingen betreft is de SRN bekleed met openbaar gezag en geldt zij als bestuursorgaan.

Voor meer informatie zie paragraaf 4.7.

2.10 Rechterlijke Macht

De rechterlijke macht is het onderwerp van een afzonderlijke institutioneel onderzoek. De handelingen die zij verricht op het beleidsterrein reclassering zijn daarom niet opgenomen dit RIO.

2.11 Directeur van penitentiaire inrichting

De handelingen die deze actor verricht(te) op het beleidsterrein reclassering hebben betrekking op:

- de procedure inzake een voorwaardelijke invrijheidstelling²
- het reclasseringsbezoek aan gedetineerden
- het verlenen van informatie aan de reclassering in verband met het verlenen van hulp en steun

3 De ontwikkeling van het beleidsterrein

3.1 De periode 1823-1909

Met de oprichting van het Genootschap tot Zedelijke Verbetering van Gevangenen in 1823 begon de geschiedenis van de reclassering in ons land. Het ging hier om een filantropisch initiatief van enkele welgestelde notabelen. Hun doel was de morele verheffing van de justitiabelen. Zij bezochten hiertoe de gevangenen, gaven onderwijs en trachtten hen te stichten met Het Woord Gods. Naast de voornoemde middelen achtte het Genootschap de verschaffing van arbeid een doeltreffend middel tot zedelijke verheffing van de gevangenen. Ook bood het Genootschap ex-gedetineerden na hun ontslag uit detentie hulp en bijstand aan. Aangezien deze nazorg voornamelijk van materiele aard was, werd nadien wel gesproken van ‘schoenen en klompenreclassering’.³ Het werk van het Genootschap werd uitgevoerd door vrijwilligers afkomstig uit de hogere standen.

De overheid hield zich volledig afzijdig van deze reclasseringswerkzaamheden. De toenmalige Minister van Justitie, C.F. van Maanen, gedoogde het Genootschap op voorwaarde dat het de overheid geen geld zou kosten. De bewindsman wilde gevangeniswezen zo goedkoop mogelijk houden en had geen interesse in de zedelijke verbetering van gedetineerden. Hierin stond hij niet alleen. Vergelding en afschrikking waren de enige doelstellingen die de overheid zich toentertijd met het gevangeniswezen voor ogen had. Het begaan van een misdaad werd als een weloverwogen keuze beschouwd. Het strafrecht gold als een middel waarmee de overheid de crimineel duidelijk maakte dat hij een miscalculatie had gemaakt. De opvatting dat door de resocialisatie van voormalig gedetineerden recidive voorkomen kon worden had nog geen opgang gedaan. Niettemin liet de overheid in de eerste helft van de negentiende eeuw het Genootschap zijn gang gaan. Deze houding moet verklaard worden uit het 19^e eeuwse liberale gedachtegoed (*laissez faire, laissez aller*). Daarin werd aan de centrale overheid slechts een zeer beperkte taak toegekend (*nachtwakersstaat*) en veel overgelaten aan lagere overheden en het particulier initiatief.

In de jaren zestig van de vorige eeuw bekostigde de Minister van Justitie een deel van de steeds zwaarder drukkende kosten van het gewone en godsdienstonderwijs aan de gevangenen. Dit is een teken dat de overheid ook heil ging zien in preventieve doeleinden die met de straf gediend zouden zijn. Het werk van het Genootschap werd hierdoor ook minder vrijblijvend, aangezien de overheid steeds meer ging vertrouwen op dit particuliere initiatief. Dit gold met name wat betreft het onderwijs aan gevangenen. Hierover vond tussen de overheid en het Genootschap herhaaldelijk overleg plaats.

In de jaren negentig van de vorige eeuw ging ook het Leger des Heils zich bezighouden met reclasseringswerkzaamheden. Een eeuw later doet zij dit nog steeds. Aanvankelijk hield het Leger zich alleen met reclasseringswerkzaamheden bezig in plaatsen waar geen afdelingen van het Genootschap (meer) actief waren.

Onder invloed van de industrialisatie en de sociale kwestie ontstond er rond de eeuwwisseling een andere opvatting over de omvang van de overheidstaak. De opvatting dat de overheid een actieve rol had te vervullen in het voorkomen en oplossen van maatschappelijke misstanden werd steeds meer gemeengoed. Allerlei wetgeving op sociaal gebied begon voorzichtig het licht zien. Ook de overheidsbemoeyenis met de reclassering nam toe. Op dit beleidsterrein bestond bij de overheid in toenemende mate een behoefte aan regulering van zaken die als bestuurlijke overheidstaken werden gezien. Enerzijds paste dat in voornoemde opvatting over verantwoordelijkheden van de centrale overheid ten opzichte van de maatschappij. Anderzijds kwam dit voor uit de veranderende opvattingen over de doelstellingen en mogelijkheden van het strafrecht. Met de invoering van het Wetboek van Strafrecht in 1886 en de doorbraak van de ‘Moderne Richting’ in het strafrechtelijk denken, nam de belangstelling van de overheid voor de gedetineerde toe. Het klassieke vergeldingsrecht maakte plaats voor ideeën waarin ruimte bestond voor het *reclasseren* (letterlijk het maatschappelijk her-integreren) van mensen die met Justitie in aanraking kwamen. De ontwikkelingen van strafrechtelijke doelstellingen had grote gevolgen voor de reclassering. De overheid begon langzamerhand in te zien dat de reclassering een betekenisvolle rol kon spelen bij de vermindering van recidive en bescherming van de samenleving. Vanaf 1905 begon de zij incidenteel reclasseringsactiviteiten te subsidiëren. Dit was een voorzichtige blijk van erkenning van reclasseringswerk.

3.2 De periode 1910-1947

Het jaar 1910 vormde een duidelijke cesuur op het beleidsterrein reclassering. In de jaren 1823-1909 genoot het particulier initiatief slechts incidenteel financiële ondersteuning van de overheid. In de hierop volgende periode was er sprake van een structurele subsidiëring van de reclassering. Deze financiële overheidssteun gaf ook de impuls tot professionalisering van de particuliere reclassering. Bovendien vond er in toenemende mate een vervlechting tussen strafrechtpleging en reclassering plaats. De noodzakelijke voorwaarden voor deze ontwikkelingen waren gelegen in *Reclasseringsregeling 1910* (Stb. 1910, 374). Met de invoering hiervan kreeg het reclasseringswerk een wettelijk fundament en de overheid een instrument om het werk van de reclassering te controleren. De sindsdien uitgevaardigde reclasseringsregelingen stelde het departement van Justitie in staat om controle uit te oefenen op de particuliere reclassering. De overheid stelde een aantal voorwaarden waaraan de particuliere instellingen moesten voldoen indien zij voor overheids subsidie in aanmerking wilden komen. Geen andere gebeurtenis is zo bepalend geweest voor de ontwikkeling van de reclassering dan het overheidsbesluit om een wettelijke subsidiestelsel in het leven te roepen.

De *Reclasseringsregeling 1910* (Stb. 1910, 374) voorzag eveneens in de oprichting van het Centraal College voor de Reclassering. Dit orgaan was belast met het houden van toezicht op de reclassering en kon op verzoek of eigen initiatief advies uitbrengen aan de Minister van Justitie. De leden werden bij KB benoemd. Ten tijde van de totstandkoming van de *Reclasseringsregeling 1910* (Stb. 1910, 374) werd in de Tweede Kamer gediscussieerd over de wenselijkheid om op regionaal niveau reclasseringsraden in het leven te roepen. De Minister van Justitie achtte dergelijke regulerende organen niet nodig. De mogelijkheid tot instelling van reclasseringsraden op een later tijdstip liet hij echter open.

Bij de uitvoering van het reclasseringswerk lag het primaat duidelijk bij het particuliere initiatief. De *Reclasseringsregeling 1910* (Stb. 1910, 374) bepaalde dat directe overheidsbemoediging slechts zou worden uitgeoefend wanneer de inspanningen van particuliere instellingen tekort schoten dan wel ongewenst waren. In de praktijk bleek rechtstreekse overheidsbemoediging nauwelijks voor te komen.

Binnen de particuliere reclassering streefde de Minister van Justitie welbewust naar pluformiteit, zodat verschillende richtingen en lagen van de samenleving zich met reclassering konden bezighouden. Kennelijk was het ministerie niet onverdeeld ingenomen met de monopolieachtige positie van het Genootschap.⁴ Daarnaast hoopte het ministerie op *categorale* differentiatie binnen de particuliere reclassering. De Minister van Justitie koos daarom doelbewust voor een *open stelsel*, dat het voor particuliere instellingen gemakkelijker maakte om een overeenkomst met het ministerie aan te gaan. De reeds bestaande liefdadigheidsinstellingen waren hierdoor niet genoodzaakt om massaal tot statutenwijzigingen over te gaan alvorens zij zich met reclasseringswerkzaamheden konden bezighouden. In 1915 waren er niet minder dan 58 erkende reclasseringsinstellingen.⁵ Binnen de particuliere reclassering zelf ontstond een ontwikkeling in levensbeschouwelijke en categorale differentiatie.

Dat de Minister van Justitie in zijn beleid een prominente rol reserveerde voor het particuliere initiatief was voornamelijk het gevolg van de wensen van de confessionele partijen. Na de verschillende kiesrechtuitbreidingen rond de eeuwwisseling domineerden zij het politieke toneel. De christelijke partijen waren principiële voorstanders van 'sovereiniteit in eigen kring' en vreesden 'staatsalmacht' van de overheid. De motieven voor de stimulering van allerlei vormen van particulier initiatief kwamen daarnaast voort uit de emancipatiedrang van de confessionelen ten opzichten van de liberalen. De overheid liet dientengevolge veel taken over aan het verzuilde, particuliere initiatief. Dit gold met name op de beleidsterreinen onderwijs, gezondheidszorg, kindbescherming en reclassering. Zelf verstreekte zij subsidie en oefende in beperkte mate controle uit.

Om enige eenheid te scheppen in de ontstane wildgroei van particuliere reclasseringsinstellingen richtte het Genootschap en enkele andere instellingen in 1913 de Vereniging van Reclasseringsinstellingen (VvRI) op. Het departement juichte dit initiatief toe en trachtte verschillende malen om de positie van de VvRI te verstevigen. De belangrijkste doelstelling van de VvRI was het bevorderen van het overleg 'betreffende den reclasseringsarbeid' tussen aangesloten instellingen.⁶ De uitvoering van het reclasseringswerk bleef echter grotendeels in handen van protestantse en katholieke instellingen. In het interbellum schiepen zij bovendien eigen overkoepelende organen: de Rooms-Katholieke Reclasseringsvereniging (RKRv) en de Protestantisch-Christelijke Reclasseringsvereniging (PCRv). De betekenis van de VvRI bleef hierdoor beperkt. In de eerste fase had de verzuiling binnen de reclassering een schaalvergroting ten gevolge, doordat een aantal kleine

instellingen op protestantse dan wel katholieke grondslag het veld ruimden. De verbroekeling binnen de particuliere reclassering was daarentegen het gevolg van het door de overheid gekozen subsidiestelsel.⁷

Reeds de *Reclasseringsregeling 1915* (Stb. 1915, 504) voorzag in de oprichting van reclasseringsraden. Deze organen moesten advies geven in allerlei zaken betreffende gedetineerden (toewijzen celbezoek, gratieverzoeken, etc.) en toezicht houden op de reclasseringswerkzaamheden van de particuliere instellingen. De overheid trachtte de totstandkoming van de reclasseringsraden te stimuleren door de kosten van de werkzaamheden te vergoeden. Aangezien de oprichting van de reclasseringsraden facultatief was en afhankelijk van de wil tot samenwerking bij particuliere instellingen, bleef hun betekenis aanvankelijk beperkt.

Het *KB van 13 december 1915* (Stb. 1915, N 505) voerde de mogelijkheid van voorwaardelijke veroordeling in en breidde toepassing van de voorwaardelijke invrijheidstelling uit. In 1918 werd dit KB van kracht. Bij de rechterlijke macht ontstond hierdoor de behoefte aan inzicht in de kansen op gedragsverandering door reclasseringsbemoedigen. Deze behoefte leidde tot een nieuwe taak van de reclassering die tot op heden één van haar kerntaken is gebleven, namelijk het schrijven van voorlichtingsrapporten voor Justitie. Het *KB van 24 december 1925* (Stb. 1925, 486) regelde de voorlichtingsrapportage door de reclassering bij strafzaken.

De betekenis van de reclassering op het terrein van de strafrechtspleging nam steeds verder toe door de introductie van de voorwaardelijke veroordeling, de ruimere toepassing van de voorwaardelijke invrijheidstelling en de voorlichtingsrapportage. Vanuit de particuliere reclassering werden in het interbellum diverse pogingen gedaan om haar betrokkenheid bij het opstellen van voorlichtingsrapporten te vergroten. In 1925 besloot het departement bij wijze van experiment de voorlichting uitsluitend aan particuliere instellingen over te laten. Met de invoering van het nieuwe *Wetboek van Strafvordering* in 1926 werd in een uitvoeringsbesluit de voorlichtende taak definitief aan de particuliere reclasseringsambtenaren overgedragen en kregen de rijksreclasseringsambtenaren een controlerende taak. Voor de particuliere reclassering bracht deze taakverzwaring de noodzaak tot het aantrekken van beroepskrachten mede.

De ontwikkeling van de reclassering is sterk gestimuleerd door de overheidssubsidiëring. Doordat de particuliere reclassering afhankelijk was van overheidsgelden kreeg zij vanaf 1914 te maken met bezuinigingsmaatregelen, die remmend werkten op de verdere uitbouw van het reclasseringswerk. Ondanks de wettelijke verankering van de voorlichtingsrapportage en het reclasseringstoezicht bleek het ministerie van Justitie namelijk niet altijd bereid om de benodigde middelen ter beschikking te stellen. De subsidiering van de salarissen van bezoldigde krachten was bovendien gekoppeld aan het loon van rijksambtenaren. Toen in de jaren dertig kortingen op de ambtenarensalarissen plaatsvonden, werd dit in de subsidietoekenning aan de particuliere reclasseringsinstellingen doorberekend.

In de relatief korte tijd dat de overheid krachtens een wettelijke regeling de reclassering subsidieerde was er een ondoorzichtig netwerk ontstaan van allerlei particuliere en (semi-)overheidsinstellingen. Aanvankelijk aanvaarde de overheid de verzuiling binnen de reclassering als *fait accompli*. De economische crisis confronteerde het departement echter met de hoge kosten van levensbeschouwelijke differentiatie. Voor WO II streefde het ministerie al naar een grotere eenheid binnen de reclassering, o.a. door positie van de reclasseringsraden te versterken. Alhoewel de top van de confessionele reclassering begrip toonde voor het streven van de overheid naar schaalvergroting, bestond er eveneens een sterke angst voor inbreuk op de eigen autonomie. Door het uitbreken van WO II en de daarop volgende Duitse bezetting lag het initiatief voorlopig niet langer bij de Nederlandse overheid.

De Duitse bezettingsmacht streefde naar een zo groot mogelijke uniformiteit (*Gleichschaltung*) in de bestuurlijke organisatie in ons land. In organisaties zelf stond zij het *Führerprinzip* voor. De reclassering in Nederland week sterk van het nationaal-socialistische organisatiemodel af. Omdat de reclassering echter goed functioneerde waren de Duitsers voorlopig bereid om de bestaande organisatie intact te laten. Wel troffen zij voorbereidingen voor een ingrijpende institutionele hervorming van de reclassering. Zonder overleg met de reclasseringsinstellingen kwam het *Reclasseringsbesluit 1942* (Stb. 1942, 93) tot stand. Hierin werd per arrondissement een reclasseringsraad ingesteld die leiding gaf aan de reclasseringswerkzaamheden en toezicht hield op de uitvoering daarvan. Het *Reclasseringsbesluit 1942* is echter nooit in werking getreden. De prominente rol die hierin aan de reclasseringsraden werden toegekend kwam er enkele jaren na WO II alsnog.

In het tijdvak direct naar de bezetting trad de overheid sturend op het beleidsterrein reclassering. De verzuilende reclasseringsinstellingen herstelden zich van de oorlog. Vooral door de invloed van de katholieken (politiek vertaald in de rooms-rode regeringscoalitie) bleef er voor het particuliere initiatief een belangrijke rol weggelegd

op het beleidsterrein reclassering. Voor het toezicht op de voorwaardelijk veroordeeld collaborateurs riep de overheid een aparte instelling in het leven: de Stichting Toezicht Politieke Delinquenten (STPD). De STPD functioneerde tot 1952.⁸

3.3 De periode 1948-1980

In 1948 trad de *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) in werking. Deze wettelijke regeling vormde onmiskenbaar een cesuur op het beleidsterrein. 'De Reclasseringsregeling 1947 plaatste de reclasseringsraad in het centrum van de arrondissementale reclasseringsactiviteiten', aldus Heinrich in zijn standaardwerk over de reclassering in ons land.⁹ Met de instelling van de nieuwe, publiekrechtelijke reclasseringsraden nam de overheidsbemoeyenis fors toe. In feite bezaten de reclasseringsraden meer bevoegdheden dan voor de bezetting aanvaardbaar was geweest voor de verzuilde instellingen. In de periode van wederopbouw accepteerden de particuliere reclasseringsinstellingen de toenemende regulering en controle van de overheid. Tussen het ministerie van Justitie en de particuliere instellingen bestond een grote mate van consensus, met name over de noodzaak van professionalisering van de reclassering. De particuliere reclasseringsinstellingen kregen de mogelijkheid tot uitbouw en professionalisering. In ruil daarvoor accepteerde zij de overheidsbemoeyenis middels de reclasseringsraden. Ook door ambtelijke benoemingen oefende de Minister van Justitie invloed uit op de professionalisering van de reclassering. De Minister subsidieerde namelijk alleen de bezoldiging van reclasseringsambtenaren bij de particuliere instellingen, wanneer hij hun aanstelling had goedgekeurd. In toenemende mate ging de overheid over tot subsidiëring van beroepskrachten. Tussen 1945 en 1955 breidde het aantal beroepskrachten zich uit met ongeveer 800 procent!¹⁰

Gedurende de Duitse bezetting maakten veel Nederlanders persoonlijk kennis met detentie. Door deze ervaringen gingen er na de Tweede Wereldoorlog steeds meer stemmen op om aandacht te besteden aan de persoon van de gedetineerde. Naarmate deze meer in de belangstelling stond won ook de voorlichtingsrapportage van de reclassering aan importantie. Op 1 maart 1946 stelde de Minister van Justitie een commissie in die moest onderzoeken op welke wijze het gevangeniswezen verbeterd zou kunnen worden. De *Beginselenwet Gevangeniswezen* (Stb. 1951, 596) die uiteindelijk in 1953 in werking trad, vermeldde ondubbelzinnig de resocialisatie-doelstelling voor de gedetineerden: 'Met handhaving van het karakter van de straf of de maatregel wordt hun tenuitvoerlegging mede dienstbaar gemaakt aan de voorbereiding van de terugkeer der gedetineerden in het maatschappelijk leven' (art. 26). De resocialisatie-gedachte maakte de strafrechtspleging ontvankelijk voor de verdere integratie van de reclassering. Tevens was bij de overheid het besef doorgedrongen dat het beleidsterrein reclassering niet los kon worden gezien van het gevangeniswezen en de ter beschikkingstelling (TBS). De *Beginselenwet Gevangeniswezen* (Stb. 1951, 596) voorzag daarom in instelling van de Centrale Raad van Advies voor het Gevangeniswezen, de Psychopathenzorg en de Reclassering. Het *KB van 16 mei* (Stb. 1953, 238) gaf een nadere uitwerking van de samenstelling en taken van dit adviesorgaan. Het Centraal College voor de Reclassering maakte voortaan onder de naam sectie reclassering deel uit van deze Centrale Raad.

Om de versnippering binnen de particuliere reclassering tegen te gaan beëindigde het departement in 1952 de erkenning van de meeste kleine reclasseringsinstellingen. In de door schaalvergroting en professionalisering gekenmerkte wederopbouwperiode kon de invloed van de VvRI sterk toenemen. De reclasseringsraden verwierven echter niet de centrale positie die het departement voor ogen had. In de praktijk deden zich bovendien grote verschillen voor in het beleid dat de diverse reclasseringsraden voerden. De overheid stimuleerde daarom vanaf 1954 het onderling overleg tussen de raden. In 1965 stelde zij dit overleg zelfs verplicht.¹¹

Door het toenemende aantal geschoolde beroepskrachten raakte de particuliere reclassering voor de financiering van haar werkzaamheden steeds meer afhankelijk van het departement. Het bestaande subsidiestelsel voldeed echter niet. De particuliere instellingen moesten alle kosten voorschieten en verkeerden dikwijls in onzekerheid in hoeverre zij deze achteraf vergoed kregen. Door de stijgende personeelskosten dreigden verschillende instellingen in de rode cijfers te komen. Het *KB van 8 juni 1965* (Stb. 1964, 240) herzag de subsidieregeling drastisch. Voortaan financierde de overheid de werkzaamheden van de particuliere reclassering volledig. Bovendien bepaalde het KB dat voor de personeelsformatie van de instelling de toestemming van het ministerie vereist was en niet voor elke afzonderlijke personeelsswisseling. Met deze bepaling behield het departement haar controle op het personeelsbeleid van de particuliere instellingen.

Het professionaliseringsproces had grote gevolgen voor de reclassering. Allereerst raakten de confessioneel-ideologische muren binnen de particuliere reclassering in verval. Heinrich spreekt in dit verband over 'professionele ontzuiling'. Ondanks deze ontzuiling bleef bij de instellingen de behoefte aan autonomie bestaan, maar ditmaal op professionele gronden. De relatie tussen het departement en de particuliere instellingen was hierdoor toe aan een herijking.¹² De geprofessionaliseerde instellingen accepteerden in steeds minder mate de departementale bemoeienis (direct of indirect via de reclasseringsraden) die zij tijdens de wederopbouw wel hadden geduld.¹³ Bovendien was de werkdruk bij de reclassering aanzienlijk hoger dan in andere sectoren van maatschappelijk werk. Door het grote belang dat de rechtelijke macht aan voorlichting hechtte dreigden andere reclasseringswerkzaamheden (vooral het verlenen van nazorg aan ex-gedetineerden) in het gedrang te komen. Ook dit zorgde voor onvrede bij de particuliere reclassering.

Onder invloed van de professionaliseringsproces vond er in de periode 1965-1969 een omslag plaats in het departementale beleid ten aanzien van de particuliere reclassering. Het departement erkende de professionaliteit van de particuliere reclasseringsinstellingen en brak met de directe sturing die het middels de reclasseringsraden toepaste. De *Reclasseringsregeling 1970* (Stb. 1969, 598) schreef niet langer de leidinggevende positie van de reclasseringsraden voor. Het zwaartepunt van de werkzaamheden van de reclasseringsraden kwam 'te liggen bij de bevordering van een goede coördinatie van het reclasseringswerk in het ressort en het aanmoedigen van initiatieven die dit werk ten goede komen'.¹⁴ De geprofessionaliseerde reclassering kreeg de vrijheid om zelf haar doelstellingen te formuleren en de kwaliteit van het eigen werk te controleren. Het departement nam genoegen met een toezichhoudende rol. Zij gaf daarbij de grenzen aan waarbinnen het reclasseringsbeleid moest blijven om voor overheidssubsidie in aanmerking te komen.¹⁵

In 1968 deed het departement een oproep aan de particuliere reclassering tot hechtere samenwerking en efficiënter werken. Ook onder de geprofessionaliseerde basis van de verschillende particuliere instellingen bestond de behoefte om de traditionele scheidslijnen binnen de reclassering te slechten. In 1970 verklaarden het Genootschap, de RKRv, de PCRv, de Meijersvereniging en de VvRI gezamenlijk te zullen streven naar een organisatorische fusie. Het Leger des Heils en de Consultatiebureaus voor Alcohol en Drugs (CAD's) namen niet deel aan deze fusieplannen. In 1973 kwam de stichting Samenwerkende Reclasseringsinstellingen (SRI) tot stand. De SRI moest de toekomstige fusie tussen de deelnemende instellingen voor bereiden. Naarmate het fusieproces vorderde nam de belangstelling van het ministerie toe. Kritiek van het ministerie richtte zich op het feit dat de in de ontwerpstatuten de doelstelling van 'beïnvloeding van opvattingen, verhoudingen en structuren in de samenleving' een even prominente plaats innam als voorlichting en hulpverlening. Bij de uiteindelijke vaststelling van de statuten kwam de SRI met het departement overeen dat sociale actie nooit ten koste mocht gaan van andere reclasseringstaken. Daarnaast had het departement moeite met de voorgenoemde organisatiestructuur, waarbij alle bestuursorganen volledig door maatschappelijk werkers zouden worden bemand.¹⁶

Op 10 september 1975 was de oprichting van de Algemene Reclasseringsvereniging (ARV) een feit. Deze fusie kan beschouwd worden als 'het sluitstuk van het professionaliseringsproces'.¹⁷ Bij de ARV had de werkorganisatie het primaat bij de vorming van beleid. Er was sprake van een structuur waarin beroepskrachten, cliënten en vrijwilligers gezamenlijk het beleid voor de reclassering op democratische wijze vaststelde. In de praktijk bleek het gekozen organisatiemodel van de ARV niet erg goed te functioneren. Na de reorganisatie van 1979 kwam het grootste deel van de verantwoordelijkheden opnieuw in handen van de landelijke directie.

Doordat de CAD's, en het Leger des Heils niet bij de oprichting van de ARV betrokken waren, moest het VvRI als overkoepelend orgaan blijven bestaan. Het VvRI functioneerde in de eerste plaats als spreekbuis voor de gezamenlijke reclasseringsinstellingen. Zo bracht zij bijvoorbeeld namens de particuliere instellingen jaarlijks commentaar uit op de begroting van Justitie.

De hiervoor gesignaliseerde verschillen in opvatting tussen het ministerie van Justitie en de particuliere instellingen over de doelstelling van reclassering speelden vele jaren een rol op het beleidsterrein. Deze verschillen vonden hun oorsprong in de *doelstellingendiscussie* die binnen de particuliere reclassering werd gevoerd. De centrale vraagstelling van de doelstellingendiscussie was of de reclassering in eerste instantie als een vorm van maatschappelijk werk dan wel voornamelijk als orgaan van strafrechtspleging diende te worden beschouwd. Binnen de reclassering waren vanaf het einde van de jaren zestig stemmen te horen die een herpositionering van de reclassering ten opzichte van de strafrechtspleging noodzakelijk achtten. Hulpverlening aan cliënten en dienstverlening aan Justitie werden daarbij steeds meer als onverenigbare antipoden voorgesteld.¹⁸ In toenemende mate lag in de nadruk op de cliënt die werd gezien als een slachtoffer van de samenleving en in bescherming moest worden genomen tegen het establishment.¹⁹ Ook na de oprichting van de

ARV bleef het debat over de plaats van de reclassering ten opzichte van de strafrechtspleging de gemoederen bezig houden.

Het departement zelf was constant in zijn opvatting over de positie van de reclassering. Zij bleef de reclassering zien als een orgaan van strafrechtspleging. Het departement van Justitie onderkende echter dat de reclasseringsdoelstelling van de particuliere reclassering zich aan het verbreden was, maar mengde zich aanvankelijk niet in de doelstellingendiscussie.

In de jaren zeventig vond een uitbreiding van het takenpakket van de reclassering plaats. Vanaf de *Reclasseringsregeling 1915* (Stb. 1915, 506) waren het geven van voorlichting aan justitiële autoriteiten en het verlenen van hulp en steun aan delinquenten de belangrijkste reclasseringstaken geweest. Nu kwam daar de vroeghulp aan arrestanten bij. Sinds 1974 wordt de reclassering hiervoor uitgenodigd op het politiebureau.

Eveneens in de jaren zeventig kwam de taakstraf (alternatieve sanctie) in de belangstelling te staan. Op kleine schaal vonden er experimenten plaats. Binnen de reclassering werd de vraag actueel of zij bij de uitvoering van taakstraffen betrokken wilde zijn. De doelstellingendiscussie overschaduwde dit debat. De reclassering vreesde dat zij als verlengstuk van Justitie zou gaan functioneren wanneer zij de rol van strafexecutant op zich nam.

3.4 De periode vanaf 1981

Het ministerie van Justitie hield zich aanvankelijk afzijdig van de doelstellingendiscussie die binnen de particuliere reclassering gevoerd werd. In het begin van de jaren tachtig gaf zij echter signalen dat de taak van de reclassering op het terrein van de strafrechtspleging lag en niet in maatschappelijke hervormingen. Ook vanuit de rechtelijke macht waren er inmiddels kritische geluiden over de het functioneren van de reclassering hoorbaar. De reclassering was in haar rapportage over verdachten en daders erg eenzijdig, aldus de critici binnen de rechtelijke macht. De rechtelijke macht kreeg bijval uit de wetenschappelijke hoek. Enkele strafrechtsgeleerden betoogden dat de reclassering haar bestaansrecht ontleenden aan haar rol in de strafrechtspleging.

In 1981 verlangde het departement duidelijkheid van de reclassering omtrent haar bereidheid betrokken te zijn bij experimenten met alternatieve sancties.²⁰ Deze veranderende houding van het ministerie markeert een nieuwe fase op het beleidsterrein reclassering. Het departement dwong de particuliere reclassering als ware om tot een duidelijke standpuntbepaling te komen in de voortslepende doelstellingendiscussie. Bij monde van de ARV verklaarde de particulier reclassering zich schoorvoetend bereid om haar medewerking te verlenen aan de uitvoering van alternatieve sancties.

De veranderende houding van het departement tegenover de reclassering in de jaren tachtig kreeg een extra impuls door de noodzaak tot bezuinigingen en de veranderende tijdsgeest (het no-nonsense denken). In het algemeen ging de overheid het meer als haar taak zien om het functioneren van particulier initiatief te sturen door middel van planmatige beleidsvoorbereiding. In de praktijk betekende dit doorgaans minder subsidie en meer overheidscontrole op de besteding.

Op initiatief van de Minister van Justitie vond in de periode 1982-1986 de voorlaatste grote reorganisatie plaats binnen de reclassering. Hiermee wilde de Minister een zeer forse bezuinigingsdoelstelling van 23% procent realiseren en de reclassering nauwer laten aansluiten bij de maatschappij in het algemeen en het strafrechtstelsel in het bijzonder. Vooral de bezuinigingswens van het departement werkte echter als katalysator. Zowel op landelijk als arrondissementaal niveau waren er immers allerlei overlappingen in de organisatie en werkzaamheden van de reclassering.

In maart 1983 verscheen de departementale nota *Reclassering 1986*. Dit reorganisatievoorstel kwam er op neer dat het uitvoerende werk in handen bleef van het particulier initiatief, terwijl het beleid meer dan voorheen door de overheid vastgesteld zou worden. Hierdoor kon flink worden bezuinigd op het reclasseringsapparaat: de landelijke bureaus, de reclasseringsraden en de regiobureaus van de ARV waren voortaan niet langer noodzakelijk. De nota *Reclassering 1986* voorzag niet in enige landelijke organisatie tussen het ministerie en de arrondissementale reclassering. De landelijke regie zou vanuit het ministerie plaatsvinden. In de nota benadrukte het departement dat zij de reclassering als onderdeel van de strafrechtspleging beschouwde. Haar ziens waren hulpverlening aan de justitiabelen en dienstverlening aan de strafrechtspleging goed te combineren.²¹ De

particuliere reclassering toonde zich bij monde van het ARV en het Leger des Heils weinig gelukkig met de nota. In de zomer van 1983 voerden het departement overleg met diverse particuliere reclasseringsinstellingen over een definitief reorganisatieplan. Het departement wilde wel een landelijke organisatie maar zonder sturende bevoegdheden. Deze zou dus slechts als gesprekspartner voor het ministerie moeten optreden. Het ARV wilde daarentegen een landelijke orgaan met beleidsbevoegdheden. Het departement hield echter vast aan zijn voornemen.

Met de invoering van de *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1) werden de reclasseringsraden officieel opgeheven. In feite waren zij gefuseerd met de rijksreclassering en de ARV. In elk arrondissement werd voortaan een privaatrechtelijke reclasseringsstichting verantwoordelijk voor de uitvoering van reclasseringswerkzaamheden. De negentien reclasseringsstichtingen vormden tezamen de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen (NFR). De oprichting van de NFR kende echter een zeer moeizaam verloop. Na drie mislukte pogingen lukte het in juni 1986 eindelijk te geraken tot de oprichting van de federatie. Op landelijk niveau trad de NFR voor de Minister als gesprekspartner op. Het begrotingsoverleg en de verantwoording achteraf regelde het departement met elk van de negentien reclasseringsstichtingen afzonderlijk. In de praktijk bleek de gekozen opzet slecht te functioneren. Het ministerie had met de reorganisatie van 1986 slechts de uitvoering van reclasseringswerk willen decentraliseren. De stichtingen zagen hier echter ten onrechte een uitnodiging in tot het autonoom formuleren van beleid.²² De NFR moest zich vooral in het begin beperken tot facilitaire taken doordat de reclasseringsstichtingen beducht waren op 'centralistische neigingen' van de federatie. Bovendien verweten zij de NFR dat deze zich te loyaal tegenover het departement opstelde.

In de *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1) was de gelijkstelling van hulpverlening aan de justitiabele en dienstverlening aan strafrechtspleging vastgelegd. De Minister van Justitie stelde dat de reclassering door deze tweeledige taak deel uitmaakte van strafrechtspleging en toepassing.²³ Deze zienswijze kreeg binnen de reclassering ook de overhand. In de door het NFR opgestelde nota *Kwaliteit van het reclasseringswerk* wordt de reclassering als volgt omschreven: 'een zelfstandige maatschappelijke organisatie, werkzaam op het gebied van de strafrechtspleging.'²⁴

Bij de *Wet tot wijziging van de Beginselenwet gevangeniswezen* (Stb. 1987, 646) werd de naam van de Centrale Raad gewijzigd in de Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing. De sectie psychopathenzorg werd voortaan aangeduid als de sectie TBS. Deze wet trad in 1988 in werking.

In 1991 kondigde het ministerie van Justitie opnieuw grootschalige bezuinigingen aan. De hiermee verbonden reorganisatie was echter ook wenselijk door het slechte functioneren van de gekozen opzet van negentien reclasseringsstichtingen en één landelijke federatie. Al in 1991 constateerde de Algemene Rekenkamer dat de NFR er niet in geslaagd was om een evenwicht te vinden tussen de 'autonomie van de stichtingen en de noodzakelijke krachtenbundeling in federatief verband'.²⁵ In feite kwam deze problematiek voort uit de onduidelijke verhouding tussen de NFR en de reclasseringsstichten, zoals was vastgelegd in *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1). Aanvankelijk wilde het ministerie ook de reclassering, de kinderbescherming en de (gezins)voogdij per arrondissement samenvoegen tot een organisatie. Bij alle betrokken partijen stuitte dit voornemen op verzet, zodat het geen praktische uitwerking kreeg.

Wat startte als een bezuinigingstraject groeide uit tot een 'ingrijpend veranderings- en vernieuwingstraject van werkinhoud, organisatie en cultuur.' Een coördinatiecommissie, bestaande uit vertegenwoordigers van de NFR en het ministerie, stelde in 1993: 'Het veranderings- en vernieuwingstraject heeft tot doel een flexibele marktgerichte reclasseringsorganisatie tot stand te brengen met een herkenbare bijdrage aan de resocialisatie van justitiabelen en aan de vermindering van de recidive.'²⁶ In een nota van de coördinatiecommissie werden een aantal voorstellen gedaan voor een nieuwe werkwijze en organisatie. Deze voorstellen hadden tot doel het politieke en maatschappelijk draagvlak voor werkzaamheden van de reclassering te vergroten. Tevens kon zij hiermee 'een herkenbare, geformaliseerde plaats in de strafrechtsketen verwerven.'²⁷

Binnen de reclassering zelf vond inderdaad de beoogde 'cultuuromslag' plaats, waarbij de 'welzijncultuur' werd vervangen door een 'bedrijfsmatige cultuur'.²⁸ Bovendien wilde de reclassering haar positie als onderdeel van de strafrechtspleging (her-)bevestigen. Haar tegenspeelfunctie was ten gevolge van de taakstraffen minder van belang geworden. Bij het *KB van 17 juli 1991* (Stb. 1991, 414) was de betrokkenheid bij de uitvoering van taakstraffen tot een kerntaak van de reclassering verklaard. De medewerking van werkstraf herstelde het fundament van de reclassering.²⁹

In de *Reclasseringsregeling 1995* (Stb. 1995, 875) was vastgelegd dat alle reclasseringsactiviteiten in ons land onder verantwoording van één landelijke, privaatrechtelijke organisatie worden uitgevoerd: de Stichting Reclassering Nederland (SRN). De SRN heeft verschillende units in het land. Deze units zijn op managementniveau gekoppeld aan de ressorten van de gerechtshoven van Justitie en op uitvoeringsniveau aan de arrondissementen. De overheid subsidieerde de werkzaamheden die door de SRN zelf worden verricht of onder haar verantwoordelijkheid worden uitgevoerd door partners (zie paragraaf 4.8). De verhouding tussen het departement van Justitie en de particuliere reclassering wordt gekenmerkt door het concept 'sturen op afstand'. Het ministerie stelt de hoofdlijnen van het beleid vast. Daarnaast formuleert zij de voorwaarden voor de uitvoering, controleert de uitvoering en stuurt deze zonedig bij. Op een aantal punten ondervindt de reclassering nog negatieve gevolgen van de landelijke reorganisatie van 1995. Zo zijn bijvoorbeeld ten aanzien van de cliënten de inter-arrondissementale contacten binnen de reclassering voor verbetering vatbaar.³⁰

Samenvattend kan worden gesteld dat in de loop van de jaren tachtig en negentig de reclassering en Justitie weer toenadering tot elkaar zochten. Onder de invloed van tijdgeest begon de reclassering zich zakelijker op te stellen. Het tijdvak waarin de reclassering zich trachtte te emanciperen van de strafrechtspleging is afgesloten. Het strafrecht zelf onderging ook een belangrijke verandering. Door de introductie van taakstraffen werd de opvatting dat strafrechtspleging en hulpverlening onverenigbare zaken zouden zijn steeds minder houdbaar. Bij de taakstraffen is er immers sprake van een synthese tussen straffen en helpen. De reclassering vervult bij de uitvoering van de taakstraffen een prominente rol. De aanvankelijke bedenkingen van de reclassering tegen de taakstraf maakten in de loop van de jaren plaats voor een enthousiaste participatie. Mede doordat het ministerie in de loop van de jaren de subsidiestroom verlegde in de richting van alternatieve sancties, vervulden deze een steeds belangrijke rol binnen de strafrechtpleging.

In 1997 heeft een herziening plaatsgehad van het stelsel van adviescolleges ten behoeve van het Rijk. In de *Wet adviesstelsel Justitie* (Stb. 1997, 323) werd de adviesfunctie van de Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing opnieuw geregeld en geformuleerd. Daarnaast werd besloten de Centrale Raad en het College van Advies voor de Justitiële Kinderbescherming samen te voegen. Vooruitlopend op deze fusie zijn per 1 september 1997 de secretariaten van beide adviescolleges organisatorisch en beheersmatig geïntegreerd.³¹ Het samenwerkingsverband tussen beide organen is in 1998 'onverkort en tot ieders tevredenheid voortgezet.' In hetzelfde jaar heeft de verdere voorbereiding van de instellingswet, die de samenvoeging formeel moet afronden en bezegelen, plaatsgehad. Over het in mei 1998 voorgelegd concept van een wetsvoorstel hebben beide colleges gezamenlijk in juni geadviseerd.³²

Naar aanleiding van het 175-jarig bestaan van de Nederlandse reclassering in 1998 werd opnieuw gesproken over resocialisatie en de toekomst van de reclassering. De Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing constateerde in dit jubileumjaar dat de reclassering steeds meer het karakter krijgt van een organisatie voor de uitvoering van bepaalde straffen en maatregelen (taakstraffen, penitentiaire programma's, etc). Naar mening van de Centrale Raad moet de reclassering de justitiabelen zoveel mogelijk bij de samenleving betrokken houden en daarbij sociaal perspectief bieden. De Centrale Raad pleit er voor dat de reclassering het zwaartepunt van inspanningen moet leggen bij de begeleiding van de categorie gedetineerden die het etiket 'ongemotiveerd' opgeplakt krijgt en in de regimes met minimale begeleiding geplaatst wordt. De Raad adviseert daarom zowel het ministerie van Justitie als de SRN om de maatschappelijke organisaties die zich willen inspannen voor deze groep (financieel) te steunen.³³

Op 1 januari 1999 is de *Penitentiaire beginselwet* (Stb. 1998, 430) van kracht geworden. Deze wet behelst een aantal bepalingen omtrent penitentiaire programma's. Het penitentiair programma is een wijze van tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf waarbij de gedetineerde zijn hoofdverblijfplaats niet meer in een inrichting heeft. In de begeleiding van de veroordeelde gedurende diens deelname aan een penitentiaire programma levert de reclassering een belangrijke bijdrage. Ook de ontwikkeling van de programma's is in beginsel een taak van de reclassering. Door de Dienst Justitiële Inrichtingen van het Departement van Justitie worden kaders voor nieuwe penitentiaire programma's ontwikkeld. Reeds begin 1997 heeft de SRN hiertoe een plan van aanpak opgesteld. Inmiddels is een projectorganisatie opgesteld waarin beide organisaties vertegenwoordigd zijn en die nadere uitwerking zal geven aan de ontwikkeling van penitentiaire programma's.³⁴

Tenslotte ligt het in de bedoeling van het ministerie van Justitie om de *Reclasseringsregeling 1995* (Stb. 1994, 875) binnen afzienbare tijd te vervangen door een *Wet op de reclassering*.

4 Handelingen

4.1 Algemene handelingen en nader te bepalen wet- en regelgeving

4.1.1 Algemene handelingen

De *algemene handelingen* zijn op 24 februari 1998 vastgesteld door de Rijksarchiefdienst. Deze handelingen hebben geen grondslag in (de voor het beleidsterrein specifieke) wet- en regelgeving maar worden doorgaans wel uitgevoerd. Algemene handelingen die niet worden verricht op het beleidsterrein reclassering zijn niet opgenomen in dit rapport.

Beleidsontwikkeling en evaluatie

(1.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het voorbereiden, mede-vaststellen, coördineren en evalueren van het reclasseringsbeleid
Periode	1948 -
Product	Beleidsnota's, beleidsnotities, rapporten, adviezen, evaluaties, etc.
Opmerking	Onder deze handeling valt ook: <ul style="list-style-type: none">• Het voeren van overleg met de andere betrokken actoren op het beleidsterrein• Het voorbereiden van een standpunt ter inbrenging in de Ministerraadvergaderingen voor beraad en besluitvorming betreffende het beleidsterrein• Het voeren van overleg met/het leveren van bijdragen aan het overleg met het Staatshoofd betreffende het beleidsterrein• Het voorbereiden van de Memorie van toelichting op de Rijksbegroting betreffende het beleidsterrein; zie ook handelingen 5, 177 en 183 van het BSD 'Per slot van Rijksrekening'• Het toetsen van de uitvoering van het beleid (evaluatie)• Het leveren van commentaar op de recht- en doelmatigheidscontroles van de Algemene Rekenkamer op het beleidsterrein; zie ook 'Per Slot van Rijksrekening' handeling 295, 357 en 374• Het aan externe adviescommissies verzoeken om advies betreffende het beleidsterrein• Het informeren van het Kabinet van de Koningin over ontwikkelingen op het beleidsterrein• Het voorbereiden en vaststellen van het voorlichtingsbeleid (als beleidsinstrument)

Totstandkoming van wet- en regelgeving

(2.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het voorbereiden van de totstandkoming, wijziging en intrekking van wet- en regelgeving betreffende het beleidsterrein reclassering
Periode	1948 -
Product	Wetten, algemene maatregelen van bestuur, koninklijke besluiten, circulaire
Opmerking	Het voorbereiden van de totstandkoming, wijziging en intrekking van allerlei wet- en regelgeving is zoveel mogelijk in afzonderlijke handelingen geformuleerd.

Verantwoording van beleid

(3.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het opstellen van periodieke verslagen over ontwikkelingen op het beleidsterrein

reclassering
Periode 1948 -
Product Jaarverslagen, kwartaalverslagen, maandverslagen

(4.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het beantwoorden van Kamervragen en het anderszins op verzoek incidenteel informeren van leden of commissies uit de Kamers der Staten-Generaal betreffende het beleidsterrein reclassering

Periode 1948 -

Product Brieven, notities

Opmerking Onder deze handeling wordt hier ook verstaan het procedureel voorbereiden van bezoeken van kamercommissies aan reclasseringsinstellingen.

(5.)

Actor Minister van Justitie

Handeling Het informeren van de Commissies voor Verzoekschriften en andere tot het onderzoeken van klachten bevoegde commissies uit de Kamers der Staten Generaal en de Nationale Ombudsman naar aanleiding van klachten over de uitvoering of de gevolgen van het reclasseringsbeleid

Periode 1948 -

Product Brieven, notities

(6.)

Actor Minister van Justitie

Handeling Het beslissen op bezwaarschriften naar aanleiding van beschikkingen betreffende reclassering en het voeren van verweer in bezwaarschriftprocedures voor administratiefrechtelijke organen

Periode 1948 -

Product Beschikkingen, verweerschriften

Opmerking Handelingen omtrent bezwaar- en beroepsprocedures inzake reclasseringsbezoek in penitentiaire inrichtingen zijn opgenomen in sub-paragraaf 4.10.4.

Internationaal beleid

De algemene handeling omtrent 'het medevoorbereiden van het vaststellen, wijzigen en intrekken van internationale regelingen en het presenteren van Nederlandse standpunt in intergouvernementele organisaties' is niet opgenomen. Deze handeling komt niet voor op het beleidsterrein reclassering.

Informatieverstrekking

(7.)

Actor Minister van Justitie

Handeling Het beantwoorden van vragen van individuele burgers, bedrijven en instellingen over het beleidsterrein reclassering

Periode 1948 -

Product Brieven, notities

(8.)

Actor Minister van Justitie

Handeling Het uitvoeren van voorlichtingsactiviteiten op het terrein van de reclassering

Periode 1948 -

Product Voorlichtingsmateriaal

Opmerking Zie voor het voorbereiden en vaststellen van het voorlichtingsbeleid (waarbij voorlichting als beleidsinstrument gehanteerd wordt) handeling 1

Onderzoek

(9.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het voorbereiden van intern (wetenschappelijk) onderzoek en het vaststellen van onderzoeksrapporten over reclassering
Periode	1948 -
Product	Nota's, notities, onderzoeksrapportages
Opmerking	Zie handeling 1 voor (interdepartementale) commissies

(10.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het voorbereiden en begeleiden van extern (wetenschappelijk) onderzoek betreffende over reclassering
Periode	1948 -
Product	Nota's, notities

Subsidiëring

De algemene handeling omtrent 'het verstrekken van subsidies aan personen, bedrijven en instellingen' is niet opgenomen in dit rapport. Het verstrekken van subsidies aan personen en instellingen, die actief zijn op het beleidsterrein reclassering, is steeds in de wet- en regelgeving vastgelegd. Op basis van deze grondslagen zijn afzonderlijke handelingen geformuleerd.

Organisatie

Handelingen betreffende de organisatie komt terug in een horizontaal RIO. Voor de selectie wordt voorlopig verwezen naar de .07/.08 lijsten. Het instellen van commissies is geen algemene handeling indien de grondslag voor die commissies te vinden is in wet- en regelgeving. Hetzelfde geldt voor het benoemen of ontslaan van voorzitter en leden van commissies.

4.1.2 Reclasseringsregelingen

(11.)

Actor	Centraal College voor de Reclassering 1915 – 1953 Sectie Reclassering/Centrale Raad 1953 –
Handeling	Het adviseren van de Minister van Justitie inzake het vaststellen, wijzigen en intrekken van een reclasseringsregeling
Periode	19** –
Grondslag	Reclassering 1915, art. 65 (Stb. 1915, 504), Reclasseringsregeling 1947, art. 35 (Stb. 1947, H 423), Beginselenwet gevangeniswezen, art. 5 (Stb. 1951, 596) gewijzigd in 1987 (Stb. 1987, 646), gewijzigd in 1997 (Stb. 1997, 63), gewijzigd in 1997 (Stb. 1997, 323) en het KB van 16 mei 1953, art. 26 (Stb. 1953, 238)
Product	Advies
Opmerking	Bij deze handeling is het moeilijk vast te stellen wat het aanvangsjaar is. Er staat geen eindjaar vermeld omdat de handeling nog steeds wordt verricht.

(12.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het voorbereiden van het vaststellen, wijzigen en intrekken van een reclasseringsregeling
Periode	19** –
Grondslag	Wetboek van Strafrecht art. 14d, lid 2, 16 en 22, Wetboek van Strafvordering, art. 147, 177, lid 2 en 310, Wet overdracht ten uitvoerlegging strafvonnissen (Stb. 1986, 464), art. 19, lid 1 en Gratiwet (Stb. 1987, 598), art. 15, lid 1

Product	Reclasseringsregeling 1947 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970 (Stb. 1969, 598), Reclasseringsregeling 1986 (Stb. 1986,1) en Reclasseringsregeling 1995 (Stb. 1994, 875)
Opmerking	Zie voor de periodisering de opmerking bij handeling 11. Ter wille van de beknoptheid staan alleen de grondslagen vermeld waar Reclasseringsregeling 1995 uitwerking aan geeft.

4.1.3 Nader te bepalen wet- en regelgeving

In de verschillende reclasseringregelingen is de bepaling vastgelegd dat de Minister van Justitie nadere regels kan geven ter uitvoering van de betreffende regeling. Een uitzondering hierop vormt *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1). In deze reclasseringregeling geeft de Minister steeds aan welke met name genoemde zaken bij nadere regelgeving zullen worden geregeld. Hieronder staan deze puntsgewijs opgesomd met een verwijzing naar de sub-paragrafen waar de betreffende handelingen zijn opgenomen.

- het vaststellen een instructie voor de inspectie van de reclassering (4.6.2)
- het vaststellen een subsidieregeling voor de reclassering (4.6.3)
- het vaststellen van richtlijnen voor de inrichting van de reclasseringsplannen (4.6.3)
- het vaststellen van de erkenningsvoorwaarden voor de reclasseringsinstellingen (4.8.1)
- het vaststellen van de erkenningsseisen voor de reclasseringswerkers (4.9.3)
- het vaststellen van voorschriften voor de beëindiging van de reclasseringswerkers (4.9.3)
- het vaststellen van een toelatingsregeling voor derden die reclasseringswerk (4.10.4)

(13.)

Actor	Centraal College voor de Reclassering 1948 – 1953 Sectie Reclassering/Centrale Raad 1953 –
Handeling	Het adviseren van de Minister van Justitie inzake het geven van nadere regels ter uitvoering van een reclasseringsregeling
Periode	1948 –
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 35 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238), Beginselenwet gevangeniswezen, art. 5 (Stb. 1951, 596) gewijzigd in 1987 (Stb. 1987, 646), gewijzigd in 1997 (Stb. 1997, 63), gewijzigd in 1997 (Stb. 1997, 323) en het KB van 16 mei 1953, art. 26 (Stb. 1953, 238)
Product	Advies

(14.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het geven van nadere regels ter uitvoering van een reclasseringsregeling
Periode	1948 –
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 4, lid 1 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 4, lid 2 (Stb. 1969, 598) en Reclasseringsregeling 1995, art. 38, lid 3 en 40 (Stb. 1994, 875)
Product	Regelgeving

4.2 Het Centraal College voor de Reclassering

De *Reclasseringsregeling van 1910* (Stb. 1910, 374) voorzag in de instelling van het Centraal College voor de Reclassering. Het Centraal College functioneerde als adviesorgaan van de Minister van Justitie. Daarnaast was het Centraal College belast met het houden van een algemeen toezicht over de reclassering. De particuliere reclasseringsinstellingen, de publiekrechtelijke reclasseringsraden en de directies van strafgestichten waren verplicht om het Centraal College hiertoe alle gewenste inlichtingen te verstrekken.

De taken en bevoegdheden die *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) toekende aan het Centraal College werden krachtens het *KB van 16 mei 1953* (Stb. 1953, 238) grotendeels overgedragen aan de sectie reclassering van de Centrale Raad van Advies voor het Gevangeniswezen, de Psychopathenzorg en de Reclassering.

4.2.1 Functies en benoemingen

(15.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het voorbereiden van een KB, waarin nadere regels worden gesteld omtrent de functies van het Centraal College voor de Reclassering en de wijze van uitoefening hiervan
Periode 1948 – 1953
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 38 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product KB

(16.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het eventueel voorbereiden van een KB, waarin voorzieningen worden getroffen ter vervulling van de werkzaamheden van het Centraal College voor de Reclassering
Periode 1948 – 1953
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 25, lid 7 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product KB
Opmerking Deze handeling wordt slechts verricht bij tijdelijke ontstentenis van het Centraal College voor de Reclassering.

(17.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het voorbereiden van een KB, waarbij de leden, de voorzitter en de plaatsvervangende voorzitter van het Centraal College voor de Reclassering worden benoemd en ontslagen
Periode 1948 – 1953
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 25, lid 2 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product KB

(18.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het toewijzen van een ambtenaar van het ministerie van Justitie aan het Centraal College van de Reclassering
Periode 1948 – 1953
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 25, lid 3 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product Ministeriële beschikking
Opmerking Deze ambtenaar heeft recht aan de beraadslagingen deel te nemen en een adviserende stem uit te brengen.

(19.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het voorbereiden van een KB, waarbij een secretaris aan het Centraal College voor de Reclassering wordt toegevoegd en zijn bezoldiging wordt geregeld
Periode 1948 – 1953
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 25, lid 4 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product KB

(20.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het toewijzen van één of meer plaatsvervangende secretarissen aan het Centraal College voor de Reclassering
Periode 1948 – 1953
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 25, lid 5 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)

Product	Ministeriële beschikking
(21.)	
Actor	Centraal College voor de Reclassering
Handeling	Het doen van aanbevelingen inzake de aanstelling van administratief personeel voor het Centraal College voor de Reclassering
Periode	1948 – 1953
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 25, lid 6 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product	Aanbeveling
(22.)	
Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het aanstellen van administratief personeel bij het Centraal College voor de Reclassering
Periode	1948 – 1953
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 25, lid 6 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product	Ministeriële beschikking
(23.)	
Actor	Centraal College voor de Reclassering [voorzitter]
Handeling	Het doen van mededelingen aan de Minister van Justitie omtrent het periodiek aftreden van leden van het Centraal College voor de Reclassering
Periode	1948 – 1953
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 26, lid 3 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product	Mededeling

4.2.2 Vergoedingen

(24.)	
Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het toekennen van een vergoeding voor reis- en verblijfkosten aan de leden en secretaris van het Centraal College voor de Reclassering
Periode	1948 – 1953
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 28 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product	Ministeriële beschikking
(25.)	
Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het toekennen van een vergoeding ter bestrijding van bureelkosten, kosten van vergaderingen en andere uitgaven aan het Centraal College voor de Reclassering [secretaris]
Periode	1948 – 1953
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 29, lid 1 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953, 238)
Product	Ministeriële beschikking
(26.)	
Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het vaststellen van de wijze waarop het Centraal College voor de Reclassering [secretaris] zich jaarlijks verantwoordt voor de besteding van de toegekende vergoeding ter bestrijding van bureelkosten, kosten van vergaderingen en andere uitgaven
Periode	1948 – 1953
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 29, lid 2 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953
Product	Voorschriften
(27.)	
Actor	Centraal College voor de Reclassering [secretaris]

Handeling	Het jaarlijks verantwoorden voor de besteding van de toegekende vergoeding ter bestrijding van bureelkosten, kosten vergaderingen en andere uitgaven
Periode	1948 – 1953
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 29, lid 2 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product	Rapport
Opmerking	Aan de secretaris van het Centraal College voor de Reclassering kent de Minister van Justitie jaarlijks de voornoemde onkostenvergoeding toe. De secretaris verantwoordt zich voor de besteding hiervan op een door de Minister te bepalen wijze.

4.2.3 Reglement van orde

(28.)

Actor	Centraal College voor de Reclassering
Handeling	Het onder goedkeuring van de Minister van Justitie opstellen van een reglement van orde
Periode	1948 – 1953
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 31 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product	Reglement van orde

(29.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het beslissen op een verzoek voor goedkeuring van het reglement van orde door het Centraal College voor de Reclassering
Periode	1948 – 1953
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 31 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product	Ministeriële beschikking

4.2.4 Jaarverslagen

(30.)

Actor	Centraal College voor de Reclassering
Handeling	Het opstellen van een jaarverslag ten behoeve van de Minister van Justitie
Periode	1948 – 1953
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 36 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product	Jaarverslag

4.2.5 Openbaarheid

(31.)

Actor	Centraal College voor de Reclassering
Handeling	Het aan de Minister van Justitie verzoeken om een door haar behandelde zaak openbaar te maken
Periode	1948 -
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 37 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product	Verzoek

(32.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het beslissen op het verzoek van het Centraal College voor de Reclassering om een door haar behandelde zaak openbaar te maken
Periode	1948 – 1953
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 37 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product	Ministeriële beschikking

4.2.6 Advisering en algemeen toezicht

In de *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) was vastgelegd dat het Centraal College de Minister van Justitie desgevraagd of eigen beweging adviseerde in zaken de reclassering betreffende. Daarnaast stonden in deze AMVB ook een aantal onderwerpen vermeld waarover het Centraal College verplicht advies uitbracht dan wel dit deed op verzoek van de Minister. Hieronder staan deze puntsgewijs opgesomd met een verwijzing naar de sub-pargraaf waar de betreffende handeling van het Centraal College is opgenomen:

- het adviseren over de vernietiging van een reclasseringsraad of reclasseringscommissie (4.4.10)
- het adviseren over de erkenning van een particuliere reclasseringinstelling (4.5.1)
- het adviseren over de toekenning van algemene subsidie aan een particuliere reclasseringinstelling (4.5.3)
- het adviseren over de van bijzondere subsidie aan een particuliere reclasseringinstelling (4.5.3)
- het adviseren over de van bouwsubsidie aan een particuliere reclasseringinstelling (4.5.3)
- het adviseren over de goedkeuring van de aan een erkende particuliere reclasseringinstelling verbonden verpleeginrichting (4.5.4)

(33.)

Actor	Centraal College voor de Reclassering
Handeling	Het desgevraagd of uit eigen beweging adviseren van de Minister van Justitie over onderwerpen betreffende de reclassering
Periode	1948 – 1953
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 35 (Stb. 1947, H 423), vervallen in (Stb. 1953, 238)
Product	Advies
Opmerking	In het kader van deze handeling kunnen vraagstukken op het gebied van reclassering worden bestudeerd. De uitkomst van een onderzoek wordt, zo mogelijk in de vorm van een voorstel, aan de Minister van Justitie medegedeeld.

(34.)

Actor	Centraal College voor de Reclassering
Handeling	Het rapporteren in het kader van de toezicht houdende taak
Periode	1948 – 1953
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 32 t/m 34 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product	Rapport
Opmerking	Deze handeling vloeit voort uit de wettelijk toegekende taak om een algemeen toezicht te houden op zaken de reclassering betreffende. De reclasseringsraden, reclasseringinstellingen en de directies van strafgestichten zijn verplicht om aan hiertoe aan de bovenstaande actoren alle gewenste inlichtingen te verstrekken.

(35.)

Actor	Centraal College voor de Reclassering [voorzitter]
Handeling	Het verlenen van machtigingen aan de leden en de secretaris van het Centraal College voor de Reclassering voor het bezoeken van strafinrichtingen en de daarin opgenomen personen
Periode	1948 – 1953
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 34, lid 3 en 4 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product	Machtiging
Opmerking	In het kader van de toezichthoudende taak op zaken de reclassering betreffende hebben de leden en de secretaris van het Centraal College vrij toegang tot strafgestichten en de daarin opgenomen personen. Voor deze bezoeken is een machtiging van de voorzitter nodig. Deze wordt voor elk bezoek afzonderlijk verleend.

4.2.7 Overleg

(36.)	
Actor	Centraal College voor de Reclassering
Handeling	Het voeren van intern periodiek overleg
Periode	1948 – 1953
Bron	Zie opmerking
Product	Notulen
Opmerking	Alhoewel het voeren van periodiek overleg negens wettelijk voorgeschreven is (zoals bij de sectie reclassering), kan redelijkerwijs veronderstellen dat dit plaatsvindt.

4.2.8 Het instellen van commissies en werkgroepen

(37.)	
Actor	Centraal College voor de Reclassering
Handeling	Het instellen van een commissie of werkgroep
Periode	1948 – 1953
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 31 lid 1 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product	Instellingsbesluit

4.2.9 Het opdragen van nader te bepalen werkzaamheden

(38.)	
Actor	Centraal College voor de Reclassering
Handeling	Het opdragen van nader te bepalen werkzaamheden aan één of meerdere van de eigen leden
Periode	1948 – 1986
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 31, lid 2 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1953 (Stb. 1953, 238)
Product	Opdracht

4.3 Sectie Reclassering van de Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing

Krachtens de *Beginselenwet Gevangeniswezen* (Stb. 1951, 596) werd de Centrale Raad van Advies voor het Gevangeniswezen, de Psychopathenzorg en de Reclassering ingesteld. Deze wet trad in 1953 in werking. De Centrale Raad is een extern adviesorgaan van de Minister van Justitie en bestaat uit drie secties: een sectie gevangeniswezen, een sectie psychopathenzorg en een sectie reclassering. De Centrale Raad dient de Minister van Justitie van advies betreffende het gevangeniswezen, de terbeschikkingstelling en de reclassering.

In het *KB van 16 mei 1953* (Stb. 1953, 238) werden nadere bepalingen met betrekking tot de Centrale Raad gegeven. De drie verschillende secties kregen elk een adviserende en toezichhoudende taak op het eigen beleidsterrein toegewezen. De secties gevangeniswezen en psychopathenzorg ontvingen nadien ook de bevoegdheid tot het behandelen van beroepen in het kader van de respectievelijke rechtspositieregelingen voor gedetineerden en voor ter beschikking gestelden. De Centrale Raad heeft dus drie taken:

- een adviserende taak
- een toezichhoudende taak
- een rechtsprekende taak

De adviserende taak van de Centrale Raad op het beleidsterrein reclassering wordt door dit orgaan in zijn geheel of door de sectie reclassering uitgevoerd. In de handelingenblokken staat dit zoveel mogelijk gespecificeerd wie de adviserende handeling verricht onder vermelding van de bijbehorende periode.

Bij de *Wet tot wijziging van de Beginselenwet gevangeniswezen* (Stb. 1987, 646) werd de naam van de Centrale Raad gewijzigd in de Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing. De sectie psychopathenzorg werd voortaan

aangeduid als de sectie TBS. In 1997 heeft een herziening plaatsgehad van het stelsel van adviescolleges ten behoeve van het Rijk. In de *Wet adviesstelsel Justitie* (Stb. 1997, 323) werd de adviesfunctie van de Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing opnieuw geregeld en geformuleerd. Inmiddels is ook besloten de Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing en het College van Advies voor de Justitiële Kinderbescherming samen te voegen. Een instellingswet daartoe is op dit moment in behandeling. De nieuwe raad zet de gezamenlijke taken van de fuserende organen onverminderd voort. Vooruitlopend op deze fusie zijn per 1 september 1997 de secretariaten van beide adviescolleges organisatorisch en beheersmatig geïntegreerd.³⁵ De aandacht van de Centrale Raad is vooral gericht op de rechtspositie en de bejegening door de overheid van justitiabelen die door een straf of maatregel in meer of mindere mate in hun vrijheid zijn beperkt.³⁶

4.3.1 Functies en benoemingen

De voorzitter en de leden van de Centrale Raad worden bij KB benoemd. Bij het benoemingsbesluit van de leden wordt aangegeven van welke sectie(s) zij deel uitmaken. De voorzitters van de verschillende secties worden eveneens bij KB benoemd. Bij iedere sectie wordt door de Minister van Justitie een ambtenaar van het departement als ambtshalve lid van de Centrale Raad aangewezen. Aan de Centrale Raad wordt door de Minister een secretaris en zo nodig één of meer adjunct-secretarissen toegevoegd. Zij kunnen tevens als secretaris van één of meer secties worden aangewezen.

De hierboven beschreven handelingen zijn reeds geformuleerd in het RIO Gevangeniswezen, zodat hier met deze verwijzing kan worden volstaan.

4.3.2 Vergoedingen

De handelingen omtrent de toekenning van diverse vergoedingen aan de sectie reclassering, de secretaris en de leden daarvan zijn opgenomen in het RIO gevangeniswezen.

4.3.4 Jaarverslagen

(39.)	
Actor	Sectie Reclassering
Handeling	Het opstellen van een jaarverslag ten behoeve van de Centrale Raad
Periode	1953 -
Grondslag	KB van 16 mei 1953, art. 28, lid 1 (Stb. 1953, 238)
Product	Jaarverslag
Opmerking	De Centrale Raad brengt zijn jaarverslag uit aan de Minister van Justitie.

4.3.5 Openbaarheid

(40.)	
Actor	Sectie Reclassering
Handeling	Het aan de Minister van Justitie verzoeken om een door haar behandelde zaak openbaar te maken
Periode	1953 -
Grondslag	KB van 16 mei 1953, art. 10 (Stb. 1953, 238)
Product	Verzoek

(41.)	
Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het beslissen op het verzoek van de Sectie Reclassering om een door haar besproken zaak openbaar te maken

Periode	1953 -
Grondslag	KB van 16 mei 1953, art. 10 (Stb. 1953, 238)
Product	Ministeriële beschikking

4.3.6 Advisering en algemeen toezicht

In de *Beginselenwet gevangeniswezen* (Stb. 1951, 596) en het *KB van 16 mei 1953* (Stb. 1953, 238) is vastgelegd dat de sectie reclassering of de Centrale Raad in zijn geheel de Minister van Justitie desgevraagd of eigen beweging adviseert in zaken de reclassering betreffende. In andere wet- en regelgeving staan expliciet een aantal onderwerpen vermeld waarover de sectie reclassering of de Centrale Raad advies moet uitbrengen dan wel dit doet op verzoek van de Minister. Hieronder staan deze puntsgewijs opgesomd met een verwijzing naar de sub-pargraaf waar de betreffende handeling van de sectie reclassering of de Centrale Raad is opgenomen:

- het adviseren over het onvrijwillige ontslag van een lid van een reclasseringsraad (4.4.1)
- het adviseren over de vernietiging van een reclasseringsraad of reclasseringscommissie (4.4.10)
- het adviseren over de erkenning van een particuliere reclasseringinstelling (4.5.1)
- het adviseren over de toekenning van algemene subsidie aan een particuliere reclasseringsinstelling (4.5.3)
- het adviseren over de toekenning van bijzondere subsidie aan een particuliere reclasseringsinstelling (4.5.3)
- het adviseren over de toekenning van bouwsubsidie aan een particuliere reclasseringsinstelling (4.5.3)
- het adviseren over de toekenning van speciale subsidie aan een particuliere reclasseringsinstelling (4.5.3)
- het adviseren over de goedkeuring van de aan een erkende particuliere reclasseringsinstelling verbonden verpleeginrichting (4.5.4)
- het adviseren over de erkenning van de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen (4.6.1)
- het adviseren over de erkenning van een reclasseringsstichting (4.6.1)
- het adviseren over de algemene voorwaarden voor de erkenning van een reclasseringsstichting (4.6.1)
- het adviseren over nadere regelgeving inzake de toekenning van subsidie aan de reclasseringsstichtingen en de Nederlandse Federatie van reclasseringsinstellingen (4.6.3)
- het adviseren over de vaststellen van richtlijnen voor de inrichting van de plannen van de reclasseringsstichtingen en het landelijke plan van de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen (4.6.3)
- het adviseren over de erkenning van de Stichting Reclassering Nederland (4.7.1)
- het adviseren over de erkenning van een instelling die op bijzondere wijze of voor een bijzondere categorie van personen reclasseringswerkzaamheden verricht (4.8.1)
- het adviseren inzake de vaststelling van de eisen voor de aanstelling of erkenning als reclasseringsambtenaar of reclasseringsagent (4.9.1)
- het adviseren over de vaststelling van een instructie voor ambtenaren die de reclassering controleren (4.9.2)
- het adviseren inzake de vaststelling van de eisen voor de aanstelling of erkenning als reclasseringswerker (4.9.3)
- het adviseren over het vaststellen de Bezoekregeling 1958 (4.10.4)
- het adviseren over het vaststellen de Toelatingregeling reclasseringswerk door derden in inrichtingen (4.10.4)
- het adviseren over nadere regelgeving omtrent de werkzaamheden van de reclassering bij taakstraffen (4.10.6)
- het adviseren over de klachtencommissie(s) voor de reclassering (4.10.8)
- het adviseren over regelgeving omtrent de betrokkenheid bij reclasseringswerkzaamheden voor TBS-gestelden door de reclasseringsstichtingen en de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen (4.11.3)

(42.)

Actor	Sectie Reclassering/Centrale Raad
Handeling	Het desgevraagd of uit eigen beweging adviseren van de Minister van Justitie over onderwerpen betreffende de reclassering
Periode	1953 -
Grondslag	Beginselenwet gevangeniswezen, art. 5 (Stb. 1951, 596) gewijzigd in 1987 (Stb. 1987, 646),

gewijzigd in 1997 (Stb. 1997, 63), gewijzigd in 1997 (Stb. 1997, 323) en het KB van 16 mei 1953, art. 26 (Stb. 1953, 238)

Product Advies
Opmerking In het kader van deze handeling kunnen vraagstukken op het gebied van reclassering worden bestudeerd. De uitkomst van een onderzoek wordt, zo mogelijk in de vorm van een voorstel, aan de Minister van Justitie medegedeeld.

(43.)

Actor Sectie Reclassering
Handeling Het rapporteren in het kader van de toezicht houdende taak
Periode 1953 -
Grondslag KB van 16 mei 1953, art. 25 (Stb. 1953, 238)
Product Rapport
Opmerking Deze handeling vloeit voort uit de wettelijk toegekende taak om een algemeen toezicht te houden op zaken die reclassering betreffen. De reclasseringsraden, reclasseringsinstellingen en de directies van strafgestichten zijn verplicht om hierbij aan de sectie reclassering alle gewenste inlichtingen te verstrekken.

4.3.7 Overleg

(44.)

Actor Sectie Reclassering
Handeling Het voeren van intern periodiek overleg
Periode 1953 -
Grondslag KB van 16 mei 1953, art. 28 (Stb. 1953, 238)
Product Notulen
Opmerking Krachtens het bovenstaande artikel is de sectie reclassering verplicht om tenminste eenmaal in de vier maanden te vergaderen.

4.3.8 Het instellen van een commissie of werkgroep

(45.)

Actor Sectie Reclassering
Handeling Het instellen van een commissie of werkgroep
Periode 1953 -
Bron Jaarplan 1999
Product Instellingsbesluit
Opmerking In de verschillende secties van de Centrale Raad vindt de inhoudelijke bespreking van adviesontwerpen plaats, veelal aan de hand van advisering door (pre-)adviescommissies.

4.4 Reclasseringsraden en reclasseringscommissies

I Reclasseringsraden

De *Reclasseringsregeling 1915* (Stb. 1915, 504) schied de mogelijkheid tot instelling van reclasseringsraden. De reclasseringsraden moesten aanvankelijk de Minister van Justitie, het Openbaar Ministerie en de gevangenisbesturen van advies dienen in zaken als gratie, voorwaardelijke invrijheidstelling, reclasseringsbezoek aan gedetineerden, etc. Het departement droeg de kosten van deze raden. Aan de reclasseringsraden konden bezoldigde krachten worden verbonden die de status van rijksreclasseringsambtenaren kregen. De oprichting van de reclasseringsraden was echter facultatief en afhankelijk van de wil van verzuilde reclasseringsinstellingen tot samenwerking. Aangezien het nogal eens aan deze wil ontbrak, bleven de reclasseringsraden voor WO II van zeer beperkte betekenis. Pas met de invoering van de *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) kwam hierin verandering. In elk arrondissement riep de

overheid een reclasseringsraad in het leven.³⁷ Deze nieuwe, *publiekrechtelijke* reclasseringsraden gaven leiding aan het plaatselijke reclasseringswerk en hielden toezicht op de uitvoering daarvan. Hieronder volgt een korte opsomming van de voornaamste werkzaamheden van deze reclasseringsraden met daarbij een verwijzing naar de sub-paragrafen waarin desbetreffende handelingen zijn opgenomen:

1. Het aanvragen en het uitbrengen van voorlichtingsrapporten geschiedde door de tussenkomst van de reclasseringsraad die zijn eigen beschouwingen aan het rapport kon toevoegen (zie 4.10.1).
2. De particuliere reclasseringsinstellingen dienden hun rapporten over onder toezicht gestelde voorwaardelijk veroordeelden en voorwaardelijk invrijheidgestelden in bij de reclasseringsraad. De reclasseringsraad had tot taak had er voor te zorgen dat het toezicht op deugdelijke wijze werd uitgeoefend. Bovendien adviseerde de reclasseringsraad de Minister van Justitie ten aanzien van iedere gedetineerde die volgens wettelijke bepalingen voor voorwaardelijke invrijheidstelling in aanmerking kwam (zie 4.10.2 en 4.10.3).
3. De reclasseringsraad zag er op toe dat iedere gedetineerde reclasseringsbezoek ontving (zie 4.10.4).
4. De reclasseringsraad zag er op toe dat nazorg (het verlenen van hulp en steun) deugdelijk werd voorbereid en uitgeoefend (zie 4.10.5).

De reclasseringsraad had bovendien tot taak om initiatieven te ontwikkelen ten behoeve van de reclassering. In het kader van deze taak bevorderden de reclasseringsraden zoveel mogelijk een doelmatige samenwerking tussen particuliere reclasseringsinstellingen, instellingen van maatschappelijk welzijn en organen van strafrechtspleging.

Het Centraal College oefende een algemeen toezicht uit op de werkzaamheden van reclasseringsraden. De reclasseringsraden brachten jaarlijks aan het Centraal College en de Minister van Justitie verslag uit van de werkzaamheden. Na 1953 nam de sectie reclassering van de Centrale Raad van Advies Gevangeniswezen, de Psychopathenzorg en de Reclassering deze taak over van het Centraal College.

Krachtens de *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1) werden de reclasseringsraden opgeheven. De Minister van Justitie stelde dat voortaan in elk arrondissement de reclasseringswerkzaamheden moesten worden verricht door een reclasseringsstichting.³⁸ De privaatrechtelijke reclasseringsstichtingen werden door de Minister gesubsidieerd.

II Reclasseringscommissies

Naast de reclasseringsraden maakt de *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) melding van twee reclasseringscommissies, namelijk bij de Rijkswerkinrichting te Veenhuizen en bij de Bijzondere Strafgedetineerden voor Jonge Mannen te Zutphen. Het was de bedoeling dat deze reclasseringscommissies in landelijk verband taken zouden behartigen analoog aan die van de reclasseringsraden in de arrondissementen. De *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) kende aan de reclasseringscommissies dan ook dezelfde taken en bevoegdheden toe als de reclasseringsraden. Door het sterk terug lopende aantal gedetineerden in de Rijkswerkinrichting te Veenhuizen kwam de reclasseringscommissie daar nooit werkelijk van de grond.³⁹ In de periode 1953-1968 wordt in de *Staatsalmanak* slechts melding gemaakt van het bestaan van een reclasseringscommissie te Zutphen.⁴⁰ Naar uit latere mededeling bleek functioneerde deze reclasseringscommissie tot tevredenheid van het ministerie van Justitie. Door de ontwikkelingen die de reclasseringsraden doormaakten ontstond er steeds minder behoefte aan de reclasseringscommissies.⁴¹ In de *Reclasseringsregeling 1970* (Stb. 1969, 598) werden zij niet langer genoemd.

4.4.1 Functies en benoemingen

(46.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het eventueel voorbereiden van een KB, waarin voorzieningen worden getroffen ter vervulling van de werkzaamheden van een reclasseringsraad of reclasseringscommissie
Periode	1948 – 1970
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 40, lid 3 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1970 (Stb. 1970, 598)
Product	KB
Opmerking	Deze handeling wordt slechts verricht bij tijdelijke ontstentenis van een reclasseringsraad of

reclasseringscommissie

(47.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het voorbereiden van een KB, waarbij de leden en de voorzitter van een reclasseringsraad of een reclasseringscommissie worden (her-)benoemd en ontslagen
Periode 1948 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 40, lid 1 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423),
Reclasseringsregeling 1970, art. 32 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product KB

(48.)

Actor Reclasseringsraad
Handeling Het doen van een aanbeveling aan de Minister van Justitie inzake een te benoemen lid van een reclasseringsraad
Periode 1970 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1970, art. 32, lid 3 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product Aanbeveling
Opmerking De reclasseringsraad betreft in zijn aanbeveling het advies van de betrokken reclasseringsinstellingen, wanneer het om de benoeming van een vertegenwoordiger van de reclasseringsinstellingen gaat.

(49.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het verlenen van ‘tussentijds’ ontslag aan een lid van een reclasseringsraad
Periode 1970 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1970, art. 33 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product Ministeriële beschikking
Opmerking Tussentijds ontslag kan verleend worden in verband met het bereiken van zeventigjarige leeftijd, het verlies van de hoedanigheid of beëindiging van de ambtsvervulling waardoor de benoeming heeft plaatsgevonden of op eigen verzoek. Het verlenen van tussentijds ontslag gebeurt niet bij KB.

(50.)

Actor Centrale Raad
Handeling Het adviseren van de Minister van Justitie inzake het onvrijwillig ontslag van een lid van een reclasseringsraad om gewichtige redenen
Periode 1970 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1970, art. 34 (Stb. 1968, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product Advies
Opmerking Het gaat hierbij om exceptionele gevallen, waarbij een lid van de raad niet langer te handhaven is, doch weigert om zelf ontslag te nemen. In de Reclasseringsregeling 1947 (Stb. 1947, H 423) was in deze mogelijkheid nog niet voorzien. Behalve de Centrale Raad wordt tevens de betrokken persoon gehoord alvorens de Minister van Justitie een beslissing neemt.

(51.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het verlenen van onvrijwillig ontslag aan een lid van een reclasseringsraad om gewichtige redenen
Periode 1970 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1970, art. 34 (Stb. 1970, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product Ministeriële beschikking

(52.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het voorbereiden van een KB, waarbij de benoeming en de bezoldiging of het ontslag wordt geregeld van de secretaris van:

- een reclasseringsraad 1948-1986
- een reclasseringscommissie 1948-1970

Periode 1948 – 1986
 Grondslag Reclaseringsregeling 1947, art. 40, lid 2 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423),
 Reclaseringsregeling 1970, art. 36, lid 1 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
 Product KB
 Opmerking Krachtens de Reclaseringsregeling 1970 (art. 36, lid 1) is bepaald dat de reclaseringsraad in kwestie wordt gehoord omtrent de benoeming van haar secretaris. In de Reclaseringsregeling 1970 wordt niet langer melding gemaakt van een bezoldiging voor de secretaris van een reclaseringsraad. De Nota van Toelichting op deze regeling vermeldt dat deze in zijn hoedanigheid als rijksambtenaar een bezoldiging ontvangt.

(53.)

Actor Reclaseringsraad
 Handeling Het opstellen van een instructie voor de werkzaamheden van:

- de secretaris
- de bij de raad aangestelde reclaseringsambtenaren

Periode 1970 – 1986
 Grondslag Reclaseringsregeling 1970, art. 37, lid 2 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
 Product Instructie

(54.)

Actor Minister van Justitie
 Handeling Het goedkeuren van de door een reclaseringsraad opgestelde instructie voor de werkzaamheden van:

- de secretaris
- de bij de raad aangestelde reclaseringsambtenaren

Periode 1970 – 1986
 Grondslag Reclaseringsregeling 1970, art. 37, lid 2 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
 Product Ministeriële Beschikking

(55.)

Actor Minister van Justitie
 Handeling Het aanstellen van administratieve ambtenaren bij het bureau van een reclaseringsraad
 Periode 1970 – 1986
 Grondslag Reclaseringsregeling 1970, art. 41, lid 3 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
 Product Ministeriële beschikking
 Opmerking Elke reclaseringsraad heeft een bureau ter uitvoering van de dagelijkse werkzaamheden. Naast administratieve ambtenaren zijn ook reclaseringsambtenaren aan dit bureau verbonden.

(56.)

Actor Reclaseringsraad [voorzitter]
 Reclaseringscommissie [voorzitter]
 Handeling Het doen van mededelingen aan de Minister van Justitie omtrent het periodiek aftreden van de eigen leden
 Periode 1948 – 1970
 Grondslag Reclaseringsregeling 1947, art. 41, lid 3 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1970 (Stb. 1969, 598)
 Product Mededeling

4.4.2 Vergoedingen

(57.)

Actor Minister van Justitie
 Handeling Het toekennen van een vergoeding voor reis- en verblijfkosten aan de leden en de secretaris van:

- een reclaseringsraad 1948 - 1986
- een reclaseringscommissie 1948 – 1970

Periode 1948 – 1986

Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 43 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 35 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)

Product Ministeriële beschikking

Opmerking Op grond van de Reclasseringsregeling 1970 is bepaald dat de leden voor hun werkzaamheden ten behoeve van de reclasseringsraad een vergoeding van reis- en verblijfkosten ontvangen overeenkomstig de bepalingen welke te dien aanzien voor de burgerlijke rijksambtenaren zijn of zullen worden vastgesteld.

(58.)

Actor Minister van Justitie

Handeling Het toekennen van een vergoeding voor de gemaakte kosten aan:

- een reclasseringsraad 1948 – 1986
- een reclasseringscommissie 1948 – 1970

Periode 1948 – 1986

Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 44, lid 1 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 63 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)

Product Ministeriële beschikking

Opmerking Het gaat hier om een vergoeding voor de kosten die reclasseringsraad of –commissie heeft gemaakt in verband met zijn/haar werkzaamheden.

(59.)

Actor Minister van Justitie

Handeling Het stellen van regels inzake de toekenning van een vergoeding voor de gemaakte kosten van een reclasseringsraad

Periode 1970 – 1986

Grondslag Reclasseringsregeling 1970, art. 63 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)

Product Regels

(60.)

Actor Minister van Justitie

Handeling Het vaststellen van de wijze waarop verantwoording wordt gegeven voor de gemaakte kosten door:

- een reclasseringsraad 1948 – 1986
- een reclasseringscommissie 1948 – 1970

Periode 1948 – 1986

Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 44, lid 2 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 63 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)

Product Voorschriften

(61.)

Actor Reclasseringsraad [secretaris]1948 – 1986

Reclasseringscommissie [secretaris]1970 – 1986

Handeling Het geven van een jaarlijkse verantwoording aan de Minister van Justitie over de gemaakte kosten

Periode 1948 – 1970

Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 44, lid 3 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423)

Product Jaarlijkse financiële verantwoording

Opmerking De vergoeding voor de gemaakte kosten van een reclasseringsraad of reclasseringscommissie kent de Minister van Justitie toe aan de secretaris hiervan. Deze legt jaarlijks verantwoording af aan de Minister over de besteding van het toegekende bedrag.

4.4.3 Reglement van orde

(62.)

Actor Reclasseringsraad 1948 – 1986

Reclasseringscommissie 1970 – 1986

Handeling Het onder goedkeuring van de Minister van Justitie opstellen van een reglement van orde

Periode 1948 – 1986
Grondslag Reclaseringsregeling 1947, art. 46 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), Reclaseringsregeling 1970, art.37, lid 1 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product Reglement van orde
Opmerking Elke raad stelt zijn eigen reglement van orde op

(63.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het beslissen op een verzoek voor goedkeuring van het reglement van orde door:

- een reclasseringsraad 1948 – 1986
- een reclasseringscommissie 1948 – 1970

Periode 1948 – 1986
Grondslag Reclaseringsregeling 1947, art. 46 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), Reclaseringsregeling 1970, art.37, lid 1 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product Ministeriële beschikking

4.4.4 Jaarverslagen

(64.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het geven van voorschriften voor de inrichting van de jaarverslagen van de:

- reclasseringsraden 1948 – 1986
- reclasseringscommissies 1948 – 1970

Periode 1947 – 1986
Grondslag Reclaseringsregeling 1947, art. 55, lid (Stb. 1947, H 423), Reclaseringsregeling 1970, art. 47, lid 2 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product Voorschriften

(65.)

Actor Reclaseringsraad 1948 – 1986
Reclaseringscommissie 1948 – 1970
Handeling Het uitbrengen van een jaarverslag aan:

- de Minister van Justitie 1948 – 1986
- het Centraal College voor de Reclassing 1948 – 1953
- de Sectie Reclassing 1953 – 1970
- de Centrale Raad 1970 – 1986

Periode 1948 – 1986
Grondslag Reclaseringsregeling 1947, art. 55, lid 1 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), KB van 16 mei 1953, art. 29, c (Stb. 1953, 238), Reclaseringsregeling 1970, art. 47, lid 1 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product Jaarverslag
Opmerking Oorspronkelijk brachten de reclasseringsraden aan het Centraal College voor de Reclassing verslag uit. Het KB van 16 mei 1953, art. 29, c (Stb. 1953, 238) schreef voor dat het jaarlijkse verslag voortaan aan de sectie reclassing moest worden uitgebracht. In art. 47, lid 1 van de Reclaseringsregeling 1970 (Stb. 1969, 598) is bepaald dat voortaan de Centrale Raad in zijn geheel deze rapporten ontvangt.

4.4.5 Openbaarheid

(66.)

Actor Reclaseringsraad 1948 – 1986
Reclaseringscommissie 1948 – 1970
Handeling Het verzoeken aan de Minister van Justitie om een door een reclasseringsraad of een reclasseringscommissie behandelde zaak openbaar te maken
Periode 1948 – 1970

Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 56 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1970 (Stb. 1969, 598)
Product	Verzoekschrift
(67.)	
Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het beslissen op het verzoek van een reclasseringsraad of een reclasseringscommissie om een door hem/haar behandelde zaak openbaar te maken
Periode	1948 – 1970
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 56 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1970 (Stb. 1969, 598)
Product	Ministeriële beschikking

4.4.6 Advisering en algemeen toezicht

Krachtens van de *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) was elke reclasseringsraad belast ‘met de leiding van en het toezicht op alle reclasseringsaangelegenheden in het ressort’. Zij kon hiertoe aanwijzingen en algemeen bindende regelingen geven. Deze bevoegdheden golden ook voor de reclasseringscommissies. In de *Reclasseringsregeling 1970* (Stb. 1970, 598) werd volstaan met de bepaling dat een reclasseringsraad in zijn ressort toezag op de naleving van de algemene voorschriften betreffende de reclassering.

(68.)	
Actor	Reclasseringsraad 1948 – 1986 Reclasseringscommissie 1970 – 1986
Handeling	Het op verzoek of uit eigen beweging adviseren van autoriteiten en reclasseringsinstellingen
Periode	1948 – 1970
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 48 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 45 (Stb. 1970, 598)
Product	Advies

(69.)	
Actor	Reclasseringsraad 1948 – 1986 Reclasseringscommissie 1948 – 1970
Handeling	Het aan particuliere reclasseringsinstellingen geven van: <ul style="list-style-type: none"> • een aanwijzing • een algemeen bindend geldende regeling
Periode	1948 – 1970
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 47, lid 2 en 4 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1970 (Stb. 1970, 598)
Product	Aanwijzing en algemeen bindend geldende regeling

(70.)	
Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het goedkeuren van een algemeen bindend geldende regeling voor particuliere reclasseringsinstellingen uitgevaardigd door: <ul style="list-style-type: none"> • een reclasseringsraad 1948 – 1986 • een reclasseringscommissie 1948 – 1970
Periode	1948 – 1970
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 47, lid 4 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1970 (Stb. 1970, 598)
Product	Ministeriële beschikking

(71.)	
Actor	Reclasseringsraad 1948 – 1986 Reclasseringscommissie 1970 – 1986
Handeling	Het rapporteren in het kader van de toezicht houdende taak

Periode	1948 – 1970
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 47 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 43 (Stb. 1970, 598)
Product	Rapport
Opmerking	Deze handeling vloeit voort uit de wettelijk toegekende taak om een algemeen toezicht te houden op reclasseringsaanleggen.

4.4.7 Overleg

(72.)

Actor	Reclasseringsraad 1948 – 1986 Reclasseringscommissie 1948 – 1970
Handeling	Het voeren van intern periodiek overleg
Periode	1948 – 1986
Grondslag	Reclasseringsregeling 1970, art. 39, lid 4 (Stb. 1969, 598)
Product	Notulen
Opmerking	Alhoewel het voeren van periodiek overleg pas in het bovenstaande AMVB wettelijk voorgeschreven wordt, vond uiteraard ook daarvoor overleg plaats.

(73.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het nemen van maatregelen ter bevordering van de totstandkoming van een éénvormig beleid van de reclasseringsraden
Periode	1954 – 1986
Bron	J.P. Heinrich, <i>Particuliere reclassering en overheid in Nederland sinds 1823</i> (Arnhem, 1995) p.188-189
Product	Agenda's, notulen, nota's, etc.
Opmerking	Sinds 1954 stimuleerde de Minister van Justitie de het onderling overleg tussen de reclasseringsraden. De min of meer vrijblijvende deelname werd aan het eind van 1965 door hem verplicht gesteld.

(74.)

Actor	Reclasseringsraad
Handeling	Het voeren van overleg met andere reclasseringsraden om zo tot een éénvormig beleid te komen
Periode	1954 – 1986
Bron	J.P. Heinrich, <i>Particuliere reclassering en overheid in Nederland sinds 1823</i> (Arnhem, 1995) p.188-189 en C. Rooijackers, <i>Inventarissen van de archieven van de reclasseringsraden 1916-1986</i> Afd. documentatie en archieven, Ministerie van Justitie ('s-Gravenhage 1991)
Product	Nota's, notulen, etc.

4.4.8 Het instellen van een commissie of werkgroep

(75.)

Actor	Reclasseringsraad 1948 – 1986 Reclasseringscommissie 1948 – 1970
Handeling	Het instellen van een commissie of werkgroep
Periode	1948-1986
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 45, lid 1 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 38, lid 1 (Stb. 1970, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product	Instellingsbesluit
Opmerking	Uit C. Rooijackers, <i>Inventarissen van de archieven van de reclasseringsraden 1916-1986</i> Afd. documentatie en archieven, Ministerie van Justitie ('s-Gravenhage, 1991) blijkt dat er diverse commissies en werkgroepen door afzonderlijke reclasseringsraden zijn ingesteld.

4.4.9 Het opdragen van nader te bepalen werkzaamheden

(76.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het opdragen van nader te bepalen werkzaamheden aan: <ul style="list-style-type: none">• een reclasseringsraad 1948 - 1986• een reclasseringscommissie 1948 – 1970
Periode	1948 – 1986
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 54 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 46 (Stb. 1970, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product	Ministeriële beschikking

(77.)

Actor	Reclasseringsraad 1948 – 1986 Reclasseringscommissie 1948 – 1970
Handeling	Het opdragen van nader te bepalen werkzaamheden aan één of meerdere van de eigen leden
Periode	1948 – 1986
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 45, lid 2 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 38, lid 2 (Stb. 1970, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product	Opdracht

4.4.10 Vernietiging van een beslissing

(78.)

Actor	Centraal College voor de Reclassering 1948 – 1953 Sectie Reclassering/ Centrale Raad 1953 – 1986
Handeling	Het adviseren van de Minister van Justitie over de vernietiging van een beslissing van: <ul style="list-style-type: none">• een reclasseringsraad 1948 – 1986• een reclasseringscommissie 1948 – 1970
Periode	1948 – 1986
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 57, lid 1 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), gewijzigd 1953 (Stb. 1953, 238), Reclasseringsregeling 1970, art. 40, lid 1 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product	Advies
Opmerking	De beslissing van een reclasseringsraad kon, hetzij op verzoek van de belanghebbende, hetzij ambtshalve door de Minister van Justitie worden vernietigd. Hieromtrent adviseerde aanvankelijk het Centraal College de Minister. Het KB van 16 mei 1953 bepaalde echter dat voortaan de sectie reclassering van de Centrale Raad hierover advies uit moest brengen. Krachtens de Reclasseringsregeling 1970 (Stb. 1969, 598) is bepaald dat voortaan de Centrale Raad in zijn geheel de Minister hierover adviseerde en dat een besluit tot vernietiging met redenen moest worden omkleed. In geval van vernietiging kon de Minister de voorzieningen treffen die hij nodig achtte.

(79.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het vernietigen van een beslissing van: <ul style="list-style-type: none">• een reclasseringsraad 1948 – 1986• een reclasseringscommissie 1948 – 1970
Periode	1948 – 1986
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 57 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), gewijzigd 1953 (Stb. 1953, 238), Reclasseringsregeling 1970, art. 40 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product	Ministeriële beschikking

(80.)	
Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het geven van een opdracht tot het treffen van voorzieningen in verband met de vernietiging van een beslissing van: <ul style="list-style-type: none"> • een reclasseringsraad 1948 – 1986 • een reclasseringscommissie 1948 – 1970
Periode	1948 – 1986
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 57 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), gewijzigd 1953 (Stb. 1953, 238), Reclasseringsregeling 1970, art. 40 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product	Ministeriële beschikking

4.4.11 Opdracht tot het verrichten reclasseringwerkzaamheden

(81.)	
Actor	Reclasseringsraad 1948 – 1986 Reclasseringscommissie 1948 – 1970
Handeling	Het geven van een opdracht tot het verrichten van reclasseringswerkzaamheden tot een daarvoor in aanmerking komend persoon
Periode	1948 – 1986
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 51, lid 2 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 38, lid 2 (Stb. 1970, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product	Opdracht
Opmerking	Een reclasseringsraad of –commissie kan hiertoe opdracht geven indien voor de betreffende persoon geen reclasseringsbemoeyenis te verwachten is.

4.4.12 Het nemen van maatregelen ter bevordering van de samenwerking

(82.)	
Actor	Reclasseringsraad 1948 – 1986 Reclasseringscommissie 1948 – 1970
Handeling	Het nemen van maatregelen ter bevordering van een doelmatige samenwerking tussen de in het ressort werkzame reclasseringsinstellingen onderling en van deze met andere instellingen van maatschappelijke welzijn en organen van strafrechtspleging
Periode	1948 – 1986
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 49, lid 2 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 42, lid 1 (Stb. 1970, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product	Maatregelen

4.4.13 Het opheffen van de reclasseringsraden

(83.)	
Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het opheffen van de reclasseringsraden
Periode	1986 -
Grondslag	Reclasseringsregeling 1986, art. 50, lid 2 (Stb. 1985, 1)
Product	Ministeriële beschikking

4.5 Particuliere reclasseringsinstellingen

Met de *Reclasseringsregeling 1910* (Stb. 1910, 374) riep de overheid voor de reclassering een wettelijk subsidiestelsel in het leven. Het door de Minister van Justitie gekozen open stelsel maakte het voor allerlei particuliere instellingen eenvoudig om erkent te worden als reclasseringsinstelling en daarmee voor subsidie in aanmerking te komen. Binnen enkele jaren waren er dan ook enkele tientallen erkende reclasseringsinstellingen werkzaam. Om de versnippering binnen de particuliere reclassering tegen te gaan beëindigde het departement in 1952 de erkenning van de meeste kleine reclasseringsinstellingen. Met de oprichting van de ARV op 10 september 1975 nam het aantal instellingen verder af. Aangezien de CAD's en het Leger des Heils echter buiten de ARV bleven kon de VvRI niet worden opgeheven. Krachtens de *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1) werden de publiekrechtelijke reclasseringgraden opgeheven. In feite waren zij met de ARV samengegaan in de privaatrechtelijke reclasseringsstichtingen. De CAD's en het Leger des Heils bleven ook buiten dit samenwerkingsverband. De *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1) liet echter de mogelijkheid onverlet om een instelling te erkennen als bijzondere reclasseringsinstelling wanneer deze ook reclasseringswerkzaamheden verricht op een bijzondere wijze of ten behoeve van een bijzondere categorie van personen (zie par. 4.8.1).

NB De handelingen van de particuliere reclasseringsinstellingen zijn niet opgenomen aangezien het hier particuliere actoren betreft.

4.5.1 Erkenning

(84.)
 Actor Centraal College voor de Reclassering 1948 – 1953
 Sectie Reclassering/Centrale Raad 1953 – 1986
 Handeling Het adviseren van de Minister van Justitie inzake de erkenning van een particuliere reclasseringsinstelling
 Periode 1948 – 1986
 Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 5, lid 4 (Stb. 1947, H 423), gewijzigd 1953 (Stb. 1953, 238), Reclasseringsregeling 1970, art. 5, lid 4 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
 Product Advies
 Opmerking De sectie reclassering verrichtte deze handeling in de periode 1953 – 1970. Daarna werd het advies door de Centrale Raad in zijn geheel uitgebracht.

(85.)
 Actor Minister van Justitie
 Handeling Het nemen van een besluit inzake de erkenning van een particuliere reclasseringsinstelling
 Periode 1948 – 1986
 Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 5, (Stb. 1947, H 423), gewijzigd 1964 (Stb. 1964, 393), Reclasseringsregeling 1970, art. 5 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
 Product Ministeriële beschikking
 Opmerking De erkenning kon voorwaardelijk geschieden.

4.5.2 Inspectie en controle

(86.)
 Actor Minister van Justitie
 Handeling Het rapporteren in het kader van de controle van de werkzaamheden van een erkende particuliere reclasseringsinstelling
 Periode 1948 – 1986
 Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 8, lid 1 en 3 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 7, lid 1 en 3 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
 Product Rapport
 Opmerking Onder het controleren van de werkzaamheden van particuliere reclasseringsinstellingen wordt hier ook het inspecteren van vestigingsplaatsen verstaan.

(87.)
 Actor Minister van Justitie

Handeling Het rapporteren in het kader van de controle van de financiële administratie van een erkende particuliere reclasseringsinstelling
Periode 1948 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 9, lid 3 en 4 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 8, lid 3 (Stb. 1969, 598) vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
Product Rapport

(88.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het geven van voorschriften voor de inrichting van de financiële administratie van een erkende particuliere reclasseringsinstelling
Periode 1948 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 9, lid 2 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 8, lid, lid 3 (Stb. 1969, 598), gewijzigd 1978 (Stb. 1978, 254), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
Product Voorschriften

(89.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het beslissen op het verzoek van een erkende particuliere reclasseringsinstelling om de controle van haar financiële administratie te laten verrichten door een accountant-administratieconsulent.
Periode 1978 – 1995
Grondslag KB werd op 16 mei 1978 (Stb. 1978, 254), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
Product Ministeriële beschikking
Opmerking Op grond van de Reclasseringsregeling 1970 (Stb. 1969, 598) zijn de erkende particuliere reclasseringsinstellingen verplicht om de controle over hun financiële administratie overdragen aan een registeraccountant. Bij het KB van 16 mei 1978 (Stb. 1978, 254) is bepaald dat de Minister van Justitie hierin ontheffing kan verlenen, in die zin dat een instelling kan volstaan met de controle van haar financiële administratie door een accountant-administratieconsulent.

4.5.3 Subsidies

In de onderstaande handelingen worden vier vormen van subsidie onderscheiden die door het ministerie van Justitie aan de particuliere reclasseringsinstellingen konden worden toegekend.

I Algemene subsidie

Algemene subsidie kende de Minister van Justitie toe ter bestrijding van personeelsuitgaven en apparaatkosten. Aanvankelijk was voor de aanstelling van elke afzonderlijke ambtenaar in dienst van een reclasseringsinstelling de goedkeuring van de Minister van Justitie nodig. In de jaren zestig veranderde dit. Het *KB van 8 juni 1965* (Stb. 1965, 240) schreef voor dat de Minister voortaan de kosten van alle personeelsleden betaalde wanneer hun benoeming in overeenstemming was met de goedgekeurde personeelsformatie. Op de algemene subsidie kon de Minister van Justitie voorschotten verstrekken. De Minister was tot 1970 wettelijk verplicht om zich inzake de toekenning van algemene subsidie te laten adviseren (zie handeling 90).

II Bijzondere subsidie

Bijzondere subsidie kon door de Minister van Justitie worden toegekend als tegemoetkoming in de kosten die gemaakt werden ten behoeve van de reclassering van met name te noemen personen. De kosten konden gemaakt worden voor verpleging en behandeling in inrichtingen en specialistische behandelingen buiten een inrichting. De termijnen hiervoor bepaalde de Minister, evenals de wijze van berekening van de kosten. Ook andere uitgaven die behoefte van de voornoemde personen noodzakelijk waren konden met bijzondere subsidie vergoed worden. Uiteraard moest de verpleging en de behandeling daarbij voldoen aan de door de Minister gestelde eisen. De Minister kon zich inzake de toekenning van bijzondere subsidie laten adviseren maar was dit niet verplicht (zie handeling 92).

III Bouwsubsidie

In de *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) was bouwsubsidie nog ondergebracht onder de algemene subsidie. In het *KB van 8 juni 1965* (Stb. 1965, 240) was bouwsubsidie als afzonderlijke subsidie opgenomen. Bouwsubsidie kon door het departement worden toegekend ten behoeve van de bouw, de inrichting en de uitbreidingen van inrichtingen ten dienste van de reclassering. Aan de toekenning van deze subsidie kon de Minister eveneens voorwaarden verbinden. De Minister van Justitie was wettelijk verplicht om zich inzake de toekenning van bouwsubsidie aan te laten adviseren (zie handeling 94).

IV Speciale subsidie

Speciale subsidie kon door de Minister van Justitie worden toegekend als tegemoetkoming in de kosten van projecten die van bijzonder belang waren voor het reclasseringswerk. Bij de aanvraag moesten deze projecten nauwkeurig omschreven zijn. De kosten van deze projecten mochten niet reeds bij de bepaling van de algemene subsidie in aanmerking zijn geweest. Een andere vereiste was dat de betreffende instelling de kosten van het project zelf niet (geheel) kon dragen. Aan de toekenning van deze subsidie kon het ministerie voorwaarden verbinden. De Minister kon zich inzake de toekenning van speciale subsidie laten adviseren maar was daartoe niet verplicht (zie handeling 96).

(90.)

Actor Centraal College voor de Reclassering 1948 – 1953
 Sectie Reclassering/Centrale Raad 1953 – 1986

Handeling Het (op verzoek) adviseren van de Minister van Justitie inzake de toekenning van algemene subsidie aan een erkende particuliere reclasseringsinstelling

Periode 1948 – 1986

Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 22 (Stb. 1947, H 423), gewijzigd 1953 (Stb. 1953, 238), KB van 8 juni 1965, art. 23 (Stb. 1965, 240), Reclasseringsregeling 1970, art. 22 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)

Product Advies

Opmerking De sectie reclassering verrichtte deze handeling in de periode 1953 – 1970. Daarna werd het advies door de Centrale Raad in zijn geheel uitgebracht.
 De Minister was voor 1970 verplicht om advies te vragen daarna niet meer.

(91.)

Actor Minister van Justitie

Handeling Het beslissen op de aanvraag van algemene subsidie door een erkende reclasseringsinstelling

Periode 1948 – 1986

Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 16 t/m 19 (Stb. 1947, H 423), KB van 8 juni 1965, art. 11 t/m 17 (Stb. 1965, 240), Reclasseringsregeling 1970, art. 10 t/m 16 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)

Product Ministeriële beschikking

(92.)

Actor Centraal College voor de Reclassering 1948 – 1953
 Sectie Reclassering/Centrale Raad 1953 – 1986

Handeling Het op verzoek adviseren van de Minister van Justitie inzake de toekenning van bijzondere subsidie aan een erkende particuliere reclasseringsinstelling

Periode 1948 – 1986

Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 22 (Stb. 1947, H 423), gewijzigd 1953 (Stb. 1953, 238), KB van 8 juni 1965, art. 23 (Stb. 1965, 240), Reclasseringsregeling 1970, art. 22 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)

Product Advies

Opmerking De sectie reclassering verrichtte deze handeling in de periode 1953 – 1970. Daarna werd het advies door de Centrale Raad in zijn geheel uitgebracht.

(93.)

Actor Minister van Justitie

Handeling Het beslissen op de aanvraag van bijzondere subsidie door een erkende reclasseringsinstelling

Periode 1948 – 1986

- Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 11 t/m 15 (Stb. 1947, H 423), KB van 8 juni 1965, art. 19 t/m 21 (Stb. 1965, 240), Reclasseringsregeling 1970, art. 18 t/m 20 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
- Product Ministeriële beschikking
- (94.)
- Actor Centraal College voor de Reclassering 1948 – 1953
Sectie Reclassering/Centrale Raad 1953 – 1986
- Handeling Het adviseren van de Minister van Justitie inzake de toekenning van bouwsubsidie aan een erkende particuliere reclasseringsinstelling
- Periode 1948 – 1986
- Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 22 (Stb. 1947, H 423), gewijzigd 1953 (Stb. 1953, 238), KB van 8 juni 1965, art. 23 (Stb. 1965, 240), Reclasseringsregeling 1970, art. 22 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
- Product Advies
- Opmerking De sectie reclassering verrichtte deze handeling in de periode 1953 – 1970. Daarna werd het advies door de Centrale Raad in zijn geheel uitgebracht.
- (95.)
- Actor Minister van Justitie
- Handeling Het beslissen op de aanvraag van bouwsubsidie door een erkende reclasseringsinstelling
- Periode 1948 – 1986
- Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 20 (Stb. 1947, H 423), KB van 8 juni 1965, art. 22 (Stb. 1965, 240), Reclasseringsregeling 1970, art. 21 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
- Product Ministeriële beschikking
- (96.)
- Actor Sectie Reclassering/Centrale Raad
- Handeling Het op verzoek adviseren van de Minister van Justitie inzake de toekenning van speciale subsidie aan een erkende particuliere reclasseringsinstelling
- Periode 1965 – 1986
- Grondslag KB van 8 juni 1965, art. 23 (Stb. 1965, 240), Reclasseringsregeling 1970, art. 22 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
- Product Advies
- Opmerking De sectie reclassering verrichtte deze handeling in de periode 1965 – 1970. Daarna werd het advies door de Centrale Raad in zijn geheel uitgebracht.
- (97.)
- Actor Minister van Justitie
- Handeling Het beslissen op de aanvraag van speciale subsidie door een erkende reclasseringsinstelling
- Periode 1948 – 1986
- Grondslag KB van 8 juni 1965, art. 18 (Stb. 1965, 240), Reclasseringsregeling 1970, art. 9 t/m 21 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
- Product Ministeriële beschikking
- (98.)
- Actor Minister van Justitie
- Handeling Het beslissen over een plan van een erkende particuliere reclasseringsinstelling voor de aankoop, bouw, verbouw, inrichting en uitbreiding van een gebouw
- Periode 1948 – 1986
- Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 20, lid 2 (Stb. 1947, H 423), KB van 8 juni 1965, art. 22, lid 4 (Stb. 1965, 240), Reclasseringsregeling 1970, art. 21, lid 4 (Stb. 1969, 598), gewijzigd 1974 (Stb. 1974, 718), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
- Product Ministeriële beschikking
- (99.)
- Actor Minister van Justitie
- Handeling Het treffen van een gemeenschappelijke regeling met een overheidsorgaan dat eveneens subsidie toekent aan een erkende particuliere reclasseringsinstelling

Periode 1965 – 1986
Grondslag KB van 8 juni 1965, art. 15 (Stb. 1965, 240), Reclasseringsregeling 1970, art. 14 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
Product Regeling
Opmerking Bij deze handeling gaat het om particuliere instellingen die, behalve reclasseringsarbeid, ook andere werkzaamheden verrichten en daarvoor subsidies ontvangen.

(100.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het toekennen van subsidie in de kosten van werkzaamheden die gericht zijn op de behartiging van gemeenschappelijke belangen van de erkende particuliere reclasseringsinstellingen

Periode 1970 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1970, art. 9, lid 2 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
Product Ministeriële beschikking
Opmerking Deze bepaling maakt het mogelijk om subsidie te verlenen aan overkoepelende organisaties die zich bezighouden met bijvoorbeeld een centrale loonadministratie, een centrale registratie c.q. documentatie, centraal georganiseerde opleidingen, etc.

(101.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het stellen van nadere regels voor de toekenning van bijzondere subsidie
Periode 1965 – 1986
Grondslag KB van 8 juni 1965, art. 19, lid 3 (Stb. 1965, 240), Reclasseringsregeling 1970, art. 18, lid 3 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
Product Regels

(102.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het vaststellen van:

- de termijnen voor de verpleging en behandeling van aangewezen personen
- de wijze van berekening van de kosten van deze verpleging en behandeling
- de eisen waaraan deze verpleging en behandeling moeten voldoen

Periode 1965 – 1986
Grondslag KB van 8 juni 1965, art. 19 (Stb. 1965, 240), Reclasseringsregeling 1970, art. 19 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
Product Voorschriften
Opmerking In het kader van de toekenning van bijzondere subsidie aan particuliere reclasseringsinstellingen verricht de Minister van Justitie de bovenstaande handeling.

4.5.4 Verpleeginrichtingen

(103.)

Actor Centraal College voor de Reclassering 1948 – 1953
Sectie Reclassering/Centrale Raad 1953 – 1986
Handeling Het adviseren van de Minister van Justitie inzake zijn besluit omtrent de goedkeuring van de aan een erkende particuliere reclasseringsinstelling verbonden verpleeginrichting
Periode 1948 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 6, lid 3 (Stb. 1947, H 423), gewijzigd 1953 (Stb. 1953, 238), Reclasseringsregeling 1970, art. 6, lid 4 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
Product Advies
Opmerking De sectie reclassering verrichtte deze handeling in de periode 1953 – 1970. Daarna werd het advies door de Centrale Raad in zijn geheel uitgebracht.

(104.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het vaststellen van de eisen waar de aan een erkende particuliere reclasseringsinstelling

verbonden verpleeginrichting moet voldoen
Periode 1948 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 6, lid 2 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 6, lid 2 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
Product Ministeriële beschikking

(105.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het goedkeuren van de aan een erkende particuliere reclasseringsinstelling verbonden verpleeginrichtingen
Periode 1948 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 6, lid 1 en 3 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 6, lid 1, 3 en 4 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
Product Ministeriële beschikking
Opmerking Een weigering van de goedkeuring wordt door de Minister van Justitie met redenen omkleed. Aan de goedkeuring kan de Minister voorwaarden verbinden.

(106.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het stellen van voorwaarden voor de opname van een persoon in een verpleeginrichting die niet aan een erkende particuliere reclasseringsinstelling toebehoort
Periode 1948 – 1970
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 7 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1970 (Stb. 1969, 598)
Product Ministeriële beschikking
Opmerking Een dergelijke opname geschiedt alleen na overlegging van een verklaring van het bestuur van een inrichting dat zij zich zou houden aan de voor deze opname gestelde voorwaarden. In de Reclasseringsregeling 1970 (Stb. 1969, 598) is het bovengenoemde artikel niet langer opgenomen, omdat een reclasseringsinstelling zich bij een opname in welke verpleeginrichting dan ook, altijd vooraf met het departement van Justitie moet verstaan.

4.5.5 Overige handelingen

(107.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het stellen van regels voor de wijze waarop een erkende particuliere reclasseringsinstelling de door haar behandelde gevallen registreert
Periode 1948 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 8, lid 2 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 7, lid 2 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
Product Regels

(108.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het goedkeuren van de personeelsformatie van een erkende particuliere reclasseringsinstelling
Periode 1965 – 1986
Grondslag KB van 8 juni 1965, art. 12 (Stb. 1965, 240), Reclasseringsregeling 1970, art. 11 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
Product Ministeriële beschikking

(109.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het stellen van regels voor de werving en opleiding van personeel in dienst van erkende particuliere reclasseringsinstellingen
Periode 1965 – 1986
Grondslag KB van 8 juni 1965, art. 13, sub b (Stb. 1965, 240), Reclasseringsregeling 1970, art. 12, sub b (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
Product Regels

(110.)	
Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het stellen van regels voor de noodzakelijke dienstreizen van personeel in dienst van erkende particuliere reclasseringsinstellingen
Periode	1965 – 1986
Grondslag	KB van 8 juni 1965, art. 13, sub c (Stb. 1965, 240), Reclasseringsregeling 1970, art. 12, sub b (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
Product	Regels

4.6 De reclasseringstichtingen en de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen

Krachtens de *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1) werden de publiekrechtelijke reclasseringgraden officieel opgeheven. In feite waren zij opgegaan in de ARV en haar regiobureaus. Conform het decentralisatie- en privatiseringsstreven van de overheid werden in negentien arrondissementen privaatrechtelijke reclasseringsstichtingen actief. Deze reclasseringsstichtingen waren verantwoordelijk voor de coördinatie en uitvoering van het reclasseringswerk in de arrondissementen. Daarnaast dienden zij op verzoek of uit eigen beweging de autoriteiten en de bijzondere reclasseringsinstellingen (zie paragraaf 4.8) van advies.

In de *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1) werd door de Minister van Justitie al rekening gehouden met de mogelijkheid tot oprichting van een landelijke vereniging van reclasseringsstichtingen. De Minister benadrukte zelfs de wenselijkheid van een dergelijke vereniging die op landelijk niveau als zijn gesprekspartner moest dienen.⁴² De uiteindelijke totstandkoming van deze landelijke vereniging kende echter een problematisch verloop. Na drie mislukte pogingen kwam het in juni 1986 tot de oprichting van de NFR. De gekozen organisatie - negentien reclasseringsstichtingen en de NFR - bleek in de praktijk slecht te functioneren. De Minister van Justitie wilde daarom toe naar één landelijke organisatie. Bij het *KB van 8 juni 1994* (Stb. 1994, 407) werd de *vereniging* NFR in april 1994 omgezet in een *stichting*. De stichting NFR kreeg daarbij de taken en bevoegdheden van de vereniging NFR toegewezen. De omzetting van een vereniging in een stichting was nodig, zodat in vervolgens een fusie met de reclasseringsstichtingen kon plaatsvinden.

NB De handelingen van de reclasseringsstichtingen en de NFR zijn niet opgenomen aangezien het particuliere actoren betreft.

4.6.1 Erkennung

(111.)	
Actor	Centrale Raad
Handeling	Het ambtshalve of op verzoek adviseren van de Minister van Justitie inzake de erkenning van de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen
Periode	1986 – 1995
Grondslag	Beginnelsenwet Gevangeniswezen, art. 5 (Stb. 1951, 596), gewijzigd in 1987 (Stb. 1987, 646), vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)
Product	Advies
Opmerking	In de <i>Reclasseringsregeling 1986</i> (Stb. 1986, 1) is niet in een afzonderlijke bepaling vastgelegd dat de Centrale Raad de Minister van Justitie adviseert inzake de erkenning van de NFR. Op grond van de <i>Beginnelsenwet Gevangeniswezen</i> is dit strikt genomen ook niet noodzakelijk.

(112.)	
Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het nemen van een besluit inzake de erkenning van de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen
Periode	1986 – 1995
Grondslag	Reclasseringsregeling 1986, art. 5, lid 3 (Stb. 1985, 1), gewijzigd in 1994 (Stb. 1994, 407),

- Product vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)
Ministeriële beschikking
- (113.)
Actor Centraal Raad
Handeling Het adviseren van de Minister van Justitie inzake de erkenning van een reclasseringsstichting
Periode 1986 – 1995
Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 5, lid 5 (Stb. 1985, 1), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
Product Advies
- (114.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het nemen van een besluit inzake de erkenning van een reclasseringsstichting
Periode 1986- 1995
Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 4, lid 2 en 5, lid 2 en 4 (Stb. 1986, 1), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
Product Ministeriële beschikking
Opmerking Krachtens het KB van 1 april 1992 (Stb. 1992, 215) is een reclasseringsstichting verplicht om een voornemen tot wijziging van haar statutaire doel mede te delen aan de Minister van Justitie. Uiteraard kan een wijziging van het statutaire doel gevolgen hebben voor de erkenning van een de betreffende stichting.
- (115.)
Actor Centrale Raad
Handeling Het adviseren van de Minister van Justitie [staatssecretaris] inzake het vaststellen van algemene voorwaarden voor de erkenning van een reclasseringsstichting
Periode 1986- 1995
Bron Erkenningsvoorwaarden Reclasseringsinstellingen (Str. 1986, 82)
Product Advies van 16 december 1985, nr. SR 80/85
- (116.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het stellen van algemene voorwaarden inzake de erkenning van een reclasseringsstichting
Periode 1986- 1995
Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 5, lid 3 (Stb. 1986, 1), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
Product Erkenningsvoorwaarden Reclasseringsinstellingen (Str. 1986, 82)
Opmerking De Minister van Justitie heeft aan de erkenning van elke reclasseringsstichting algemene voorwaarden verbonden: Erkenningsvoorwaarden Reclasseringsinstellingen (Str. 1986, 82). De Toelichting op de Erkenningsvoorwaarden Reclasseringsinstellingen vermeldt nadrukkelijk dat de Minister van Justitie naast deze algemene voorwaarden nog nadere voorwaarden kan stellen. Hij kan dit bij afzonderlijke stichtingen doen maar ook in het algemeen. Wanneer de Minister bij een afzonderlijke stichting voorwaarden stelt voor haar erkenning valt dit onder handeling 114.
- (117.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het geven van de zienswijze van de Minister van Justitie over de benoeming van een nieuwe directeur aan de betreffende reclasseringsstichting
Periode 1986 – 1995
Bron Toelichting op de Erkenningsvoorwaarden Reclasseringsinstellingen (Str. 1986, 82), vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)
Product Bericht
Opmerking Op grond van de Erkenningsvoorwaarden Reclasseringsinstellingen (Str. 1986, 82) is een reclasseringsstichting verplicht om haar voornemen tot de benoeming van een nieuwe directeur tenminste een maand voordien te melden aan de Minister van Justitie. De Toelichting op de Erkenningsvoorwaarden Reclasseringsinstellingen (Str. 1986, 82) vermeldt dat deze voorwaarde de Minister de mogelijkheid geeft om vooraf zijn zienswijze mede te delen over de

te benoemen persoon.

(118.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het goedkeuren van de door een reclasseringsstichting opgestelde regels inzake: <ul style="list-style-type: none">• de verzameling, opslag en verwerking van persoonsgegevens• het registratiesysteem voor cliëntenbestand en de productie van reclasseringswerkzaamheden
Periode	1986 – 1995
Grondslag	Erkenningsvoorwaarden Reclasseringsinstellingen, art. 5 (Str. 1986, 82), vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)
Product	Ministeriële beschikking
Opmerking	Over de opstelling van deze regels pleegt de stichting overleg met de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen en met instellingen die op een bijzondere wijze of voor een bijzondere categorie van personen reclasseringswerkzaamheden verrichten.

4.6.2 Inspectie en controle

De reorganisatie van de reclassering gedurende de jaren 1982-1986 had tot gevolg dat het zwaartepunt verschoof naar de privaatrechtelijke reclasseringsstichtingen. Om het vereiste toezicht op de omvang en kwaliteit van de reclasseringswerkzaamheden en op de besteding van overheidsmiddelen te kunnen waarborgen, achtte de Minister van Justitie een landelijke inspectie nodig.

De reclasseringsstichtingen en bijzondere instellingen (zie paragraaf 4.8) waren verplicht om de inspectie de nodige medewerking te verlenen bij het uitoefenen van hun taak. De inspecteurs hadden toegang tot de vestigingsplaatsen en recht op inzage in de boeken en de zakelijke bescheiden.

Voor de controle op het functioneren van de reclassering werd elk jaar een inspectieplan opgesteld. Dit plan beschreef de planning en de uitoefening van het toezicht in algemene zin. Het vermeldde de personen en instellingen waarmee contact werd opgenomen. Daarnaast werden de onderwerpen aangegeven die bijzondere aandacht kregen.⁴³

(119.)

Actor	Minister van Justitie [afdeling Inspectie Reclassering van de hoofdafdeling Beleid Reclassering van de directie TBR en Reclassering]
Handeling	Het vaststellen van een jaarlijks inspectieplan in overleg met de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen
Periode	1986 – 1995
Grondslag	Instructie Inspectie Reclassering, art. 3 (Str. 1986, 42), vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)
Product	Jaarlijks inspectieplan
Opmerking	In dit overleg kunnen zich ook instellingen voegen die in meer dan een arrondissement op een bijzondere wijze of voor een bijzondere categorie van personen reclasseringswerkzaamheden verrichten.

(120.)

Actor	Minister van Justitie [afdeling Inspectie Reclassering van de hoofdafdeling Beleid Reclassering van de directie TBR en Reclassering]
Handeling	Het in overleg met de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen vaststellen van de inhoud van het jaarlijkse verslag over de verrichtte inspectie werkzaamheden
Periode	1986 – 1995
Grondslag	Instructie Inspectie Reclassering, art. 5 (Str. 1986, 42), vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)
Product	Jaarlijks verslag
Opmerking	In dit overleg kunnen zich ook instellingen voegen die in meer dan een arrondissement op een bijzondere wijze of voor een bijzondere categorie van personen reclasseringswerkzaamheden verrichten. Het jaarlijkse verslag is openbaar.

(121.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het rapporteren in het kader van de controle van de werkzaamheden van een reclasseringsstichting of de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen
Periode	1986 – 1995
Grondslag	Reclasseringsregeling 1986, art. 44 t/m 48 (Stb. 1986, 1) en art. 48a, zoals is ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)
Product	Rapport
Opmerking	Onder het controleren van de werkzaamheden van de NFR wordt ook het inspecteren van vestigingsplaatsen verstaan.

(122.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het rapporteren in het kader van de controle van de financiële administratie van een reclasseringsstichting of de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen
Periode	1986 – 1995
Grondslag	Reclasseringsregeling 1986, art. 46, lid 3 (Stb. 1986, 1), en art. 48a, zoals is ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)
Product	Rapport

4.6.3 Subsidies

De Minister van Justitie wilde de doelmatigheid in het reclasseringswerk vergroten door de NFR te verplichten tot het jaarlijks opstellen van een landelijk plan. Dit plan werd opgesteld in overleg tussen de NFR, de bijzondere instellingen (zie paragraaf 4.8) en vertegenwoordigers van het ministerie van Justitie. Het landelijk plan diende vervolgens als basis voor de jaarlijkse plannen van de afzonderlijke reclasseringsstichtingen die op arrondissementniveau werkzaam waren. De plannen begrootten de omvang van de reclasseringswerkzaamheden en de hiermee verbonden kosten. De Minister van Justitie moest zijn goedkeuring aan de plannen geven en kon daarbij voorwaarden stellen. De opgestelde plannen vormden de basis voor de verlening van algemene subsidie. Na afloop van het kalenderjaar moest een schriftelijke verantwoording worden gegeven over de uitvoering van het plan en de besteding van de toegekende gelden. Buiten de plannen om kon nog speciale subsidie, bijzondere subsidie en bouwsubsidie worden verstrekt (zie sub-paragraaf 4.5.3 voor een toelichting op deze subsidies).

Krachtens het KB van 1 april 1992 (Stb. 1992, 215) zijn reclasseringsstichtingen en de NFR verplicht om financiële of andersoortige informatie die van invloed kan zijn op de subsidietoekenning mee te delen aan de Minister van Justitie.

(123.)

Actor	Centrale Raad
Handeling	Het adviseren van de Minister van Justitie inzake nadere regelgeving voor de toekenning van subsidie aan de reclasseringsstichtingen en de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen
Periode	1986 – 1995
Grondslag	Reclasseringsregeling 1986, art. 16 (Stb. 1986, 1), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
Product	Advies van 5 december 1985, nr. SR 56/85

(124.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het stellen van nadere regels inzake de toekenning van subsidie aan de reclasseringsstichtingen en de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen
Periode	1986 – 1995
Grondslag	Reclasseringsregeling 1986, art. 16 (Stb. 1986, 1), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
Product	Subsidieregeling Reclassering (Stcr. 1986, 68)

(125.)

Actor	Centrale Raad
-------	---------------

Handeling Het adviseren van de Minister van Justitie [staatssecretaris] inzake het vaststellen van richtlijnen voor de inrichting van:

- de plannen van de reclasseringsstichtingen
- het landelijke plan van de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen

Periode 1986 – 1995
Bron Richtlijnen Inrichting Reclasseringsplannen (Stcr. 1987, 108)
Product Advies van 25 november 1986, nr. SR 39/86

(126.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het geven van richtlijnen voor de inrichting van:

- de plannen van de reclasseringsstichtingen
- het landelijke plan van de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen

Periode 1986 – 1995
Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 9, lid 5 (Stb. 1986, 1), gewijzigd in 1992 (Stb. 1992, 215), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399), vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)
Product Richtlijnen Inrichting Reclasseringsplannen (Stcr. 1987, 108)

(127.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het nemen van een beslissing inzake de goedkeuring van het landelijk plan van de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen

Periode 1986 – 1995
Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 9, lid 3, t/m 6 (Stb. 1986, 1), gewijzigd in 1992 (Stb. 1992, 215), art. 48a, zoals ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
Product Ministeriële beschikking

(128.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het nemen van een beslissing inzake de goedkeuring van het jaarlijkse plan van een reclasseringsstichting

Periode 1986 – 1995
Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 9, lid 1,4, 5 en 6 (Stb. 1986, 1), gewijzigd in 1992 (Stb. 1992, 215), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
Product Ministeriële beschikking
Opmerking Instellingen die op een bijzondere wijze of voor een bijzondere categorie van personen reclasseringswerkzaamheden verrichten worden hier ook in de gelegenheid gesteld om hun zienswijze uiteen te zetten. De Nota van Toelichting op de Reclasseringsregeling 1986 (Stb. 1986, 1) vermeldt dat wanneer de Minister van Justitie aarzelt over de goedkeuring van het jaarlijks plan van een reclasseringsstichting, hierover met de betrokken partijen nader overleg plaatsvindt.

(129.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het beslissen op de toekenning van algemene subsidie aan een reclasseringsstichting of de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen

Periode 1986 – 1995
Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 10 t/m 13 (Stb. 1986, 1), art. 10 t/m 12, 16B, 16C, 16G, 16 H, 16K en 16R, zoals gewijzigd en ingevoegd bij het KB van 1 april 1992 (Stb. 1992, 215), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399), art. 48a, zoals ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
Product Ministeriële beschikking

(130.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het beslissen op de aanvraag voor bijzondere subsidie van een reclasseringsstichting of de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen

Periode 1986 – 1995

- Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 14 en 15 (Stb. 1986, 1), art. 13 en 14, lid 2 en 4, 16M en 16R, zoals gewijzigd en ingevoegd bij het KB van 1 april 1992 (Stb. 1992, 215), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399), art. 48a, zoals ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
- Product Ministeriële beschikking
- (131.)
- Actor Minister van Justitie
- Handeling Het beslissen op de aanvraag bouwsubsidie van een reclasseringsstichting of de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen
- Periode 1986 – 1995
- Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 14 en 15 (Stb. 1986, 1), art. 13 en 14, lid 3 en 4, 16, 16J, en 16R, zoals gewijzigd en ingevoegd bij het KB van 1 april 1992 (Stb. 1992, 215), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399), art. 48a, zoals ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
- Product Ministeriële beschikking
- (132.)
- Actor Minister van Justitie
- Handeling Het beslissen op de aanvraag speciale subsidie van een reclasseringsstichting of de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen
- Periode 1986 – 1995
- Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 14 en 15 (Stb. 1986, 1), art. 13 en 14, lid 1 en 4, 15, 16C, 16 I, en 16R, zoals gewijzigd en ingevoegd bij het KB van 1 april 1992 (Stb. 1992, 215), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399), art. 48a, zoals ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
- Product Ministeriële beschikking
- (133.)
- Actor Minister van Justitie
- Handeling Het vaststellen van de norm voor het uitdrukken van reclasseringswerkzaamheden in uren
- Periode 1986 – 1995
- Bron en Grondslag Nota van Toelichting op de Reclasseringsregeling 1995 (Stb. 1986, 1) en Reclasseringsregeling 1986, art. 11, lid 4, zoals ingevoegd bij het KB van 1 april 1992 (Stb. 1992, 215) en art. 48a, zoals ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
- Product Ministeriële beschikking
- Opmerking De Minister van Justitie stelt deze norm vast in overleg met de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen en de reclasseringsstichtingen. Uit de Nota van Toelichting op de Reclasseringsregeling 1986 blijkt dat dit overleg al vanaf 1986 plaatsvindt. Pas in 1992 kreeg dit overleg echter een wettelijke grondslag.
- (134.)
- Actor Minister van Justitie
- Handeling Het bijhouden van een financiële administratie betreffende de personen ten behoeve van wie een bijzondere subsidie wordt verstrekt
- Periode 1992 – 1995
- Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 16M, lid 3, zoals ingevoegd bij het KB van 1 april 1992 (Stb. 1992, 215) en art. 48a, zoals ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
- Product Register
- (135.)
- Actor Minister van Justitie
- Handeling Het bepalen van een model voor de aanvraag van bijzondere subsidie door reclasseringsstichtingen
- Periode 1992 – 1993
- Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 16M, lid 3, zoals ingevoegd bij het KB van 1 april 1992 (Stb. 1992, 215), vervallen in 1993 (Stb. 1993, 399)

- Product Ministeriële beschikking
- (136.)
 Actor Minister van Justitie
 Handeling Het bij ministeriële regeling stellen van nadere regels voor het verlenen van bouwsubsidie aan:
 - een reclasseringsstichting
 - de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen
 Periode 1992 – 1995
 Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 16, lid 3 en 16R, zoals ingevoegd bij het KB van 1 april 1992 (Stb. 1992, 215), art. 48a zoals ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
- Product Ministeriële regeling
- (137.)
 Actor Minister van Justitie
 Handeling Het subsidiëren van wachtgelden in verband met ontslagen bij:
 - een reclasseringsstichting
 - de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen
 Periode 1992 – 1995
 Grondslag Reclasseringsregeling 1995, art. 16A, lid 1 en 16R, zoals ingevoegd bij het KB van 1 april 1992 (Stb. 1992, 215), art. 48a, zoals ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
- Product Ministeriële beschikking
- (138.)
 Actor Minister van Justitie
 Handeling Het doen van een vordering bij:
 - een reclasseringsstichting
 - de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen
 Periode 1986 – 1995
 Grondslag Subsidieregeling Reclassering, art. 14 en 17 (Stcr. 1986, 68), Reclasseringsregeling 1986, art. 16N, lid 1, 4 en 5 en 16R, zoals ingevoegd bij het KB van 1 april 1992 (Stb. 1992, 215) en art. 48a, zoals is ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
- Product Ministeriële beschikking
 Opmerking De Minister van Justitie kan een vordering doen bij een reclasseringsstichting of de NFR in verband met:
 - het beëindigen van reclasseringswerkzaamheden
 - het vervreemden en aan hun bestemming onttrekken van door de Minister (mede) bekostigde gebouwen, terreinen of roerende zaken
- (139.)
 Actor Minister van Justitie
 Handeling Het jaarlijks vaststellen voor de reclasseringsstichtingen en de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen van:
 - de normatieve personeelsformatie
 - de bedragen die beschikbaar worden gesteld voor het uitbesteden van reclasseringswerkzaamheden
 - de deelbudgetten die beschikbaar worden gesteld voor honoraria consultants, secundaire personeelskosten, reis- en verblijfkosten, bijdrage landelijke vereniging en apparaatskosten
 Periode 1986 – 1995
 Grondslag Subsidieregeling Reclassering, art. 4, lid 2, 3 en 4 en 17 (Stcr. 1986, 68), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
- Product Ministeriële beschikking
- (140.)
 Actor Minister van Justitie
 Handeling Het toekennen van een tijdelijke toeslag op het deelbudget apparaatskosten van:
 - een reclasseringsstichting

- de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen

Periode 1986 – 1995
 Grondslag Subsidieregeling Reclassering, art. 4, lid 5 en 17 (Stcr. 1986, 68), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
 Product Ministeriële beschikking
 Opmerking De Minister van Justitie kan een dergelijke toeslag toekennen in verband met de huisvestingssituatie.

(141.)

Actor Minister van Justitie
 Handeling Het goedkeuren van een reclasseringsstichting of de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen van:

- onvoorziene uitgaven die een wijziging betekenen in de goedgekeurde begroting
- het aangaan of wijzigen van organisatorische of financiële banden
- aan- en verkoop van onroerend goed
- het bezwaren van onroerend goed
- het aangaan of beëindigen van huurverplichtingen ter zake onroerend goed
- het aangaan van financiële verplichtingen, die niet voor subsidie van het ministerie in aanmerking komen en niet uit het eigen vermogen gedekt kunnen worden
- plannen voor de aankoop, bouw, verbouw van een inrichting

Periode 1986 – 1995
 Grondslag Subsidieregeling Reclassering, art. 5, t/m 8, 13 en 17 (Stcr. 1986, 68), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
 Product Ministeriële beschikking

(142.)

Actor Minister van Justitie
 Handeling Het beslissen op het verzoek van een reclasseringsstichting of de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen om de jaarrekening vergezeld te laten gaan van een verklaring van een accountant-administratieconsulent

Periode 1986 – 1995
 Grondslag Subsidieregeling Reclassering, art. 9, lid 5 en 17 (Stcr. 1986, 68), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)
 Product Ministeriële beschikking
 Opmerking De jaarrekening moet vergezeld gaan van een verklaring van een register-accountant. Hierop kan ontheffing in de bovengenoemde zin worden gevraagd.

(143.)

Actor Minister van Justitie
 Handeling Het vooraf goedkeuren van een reclasseringsstichting of de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen tot:

- het afsluiten van een huur- of koopovereenkomst die leidt tot een jaarlijkse last van meer dan f 25.000, -
- het aangaan of het verstrekken van geldleningen en het medewerken aan het vestigen van een zekerheidsrecht op de hieruit voortvloeiende rechten
- het vervreemden van of bezwaren van goederen en/of andere vermogensbestanddelen waarvan de verwervingskosten en/of lasten (mede) bekostigd zijn door subsidie
- het aangaan van een verbinding als borg of hoofdelijk medeschuldenaar of het zich voor derden sterk maken of het zich tot zekerstelling voor schulden aan derden verbinden
- het cederen van vorderingen
- de oprichting van een rechtspersoon (alleen of met anderen)
- het wijzigen van tarieven voor het doorberekenen of verrekenen van diensten of werkzaamheden
- het aangaan van verplichtingen in het kader van een automatiseringsproject
- het veranderen van huisvesting
- het vormen van fondsen en reserveringen

Periode 1992 – 1995
 Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 16E en 16R, zoals ingevoegd bij het KB van 1 april 1992 (Stb.

1992, 215), art. 48a, zoals ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)

Product Ministeriële beschikking

Opmerking Aangezien de in de bovenstaande handeling genoemde activiteiten financiële implicaties van structurele aard (kunnen) hebben, is vooraf toestemming nodig van de zijde van de subsidiegever.

(144.)

Actor Minister van Justitie

Handeling Het onder voorschriften verlenen van ontheffing van één of meerdere bepalingen van de subsidieregels aan:

- een reclasseringsstichting
- de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen

Periode 1992 – 1995

Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 16Q en 16R, zoals ingevoegd bij KB van 1 april 1992 (Stb. 1992, 215), art. 48a, zoals ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)

Product Ministeriële beschikking

(145.)

Actor Minister van Justitie

Handeling Het geven van toestemming aan een reclasseringsstichting of de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen om:

- de bestemming, bouw of indeling van een te (ver)bouwen inrichting te wijzigen
- de inrichting in zijn geheel of ten dele te vervreemden of te bezwaren

Periode 1992 – 1995

Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 16J, lid 4 en 16R, zoals ingevoegd bij het KB van 1 april 1992 (Stb. 1992, 215), art. 48a, zoals ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)

Product Ministeriële beschikking

4.7 Stichting Reclassering Nederland

De SRN is in 1995 ontstaan uit de fusie tussen de reclasseringsstichtingen en de NFR. Sindsdien worden alle reclasseringswerkzaamheden in ons land onder de verantwoordelijkheid van deze privaatrechtelijke organisatie uitgevoerd. De SRN draagt kortom de verantwoordelijkheid voor de beleidsuitvoering binnen de door het departement gestelde randvoorwaarden en kwantitatieve en kwalitatieve kaders. Door de SRN en haar partners (zie paragraaf 4.8) worden de volgende drie kerntaken verricht:

- het verrichten van onderzoek ten aanzien van volwassen justitiabelen en het geven van voorlichting ten behoeve van de rechterlijke macht
- het begeleiden en toezicht houden (inclusief vroeghulp)
- het ontwikkelen en uitvoeren van taakstraffen en penitentiaire programma's

Daarnaast dient de SRN op verzoek of uit eigen beweging de autoriteiten van advies omtrent de onderwerpen die van belang zijn voor de reclassering.

NB De handelingen van de SRN zijn niet opgenomen aangezien het een particuliere actor betreft. Er is echter sprake van twee uitzonderingen. De *Reclasseringsregeling 1995* (Stb. 1994, 875) kent aan de SRN de bevoegdheid toe om instellingen te erkennen die reclasseringswerkzaamheden verrichten op een bijzondere wijze of ten behoeve van een bijzondere categorie van personen. In dit opzicht is zij bekleed met openbaar gezag. Deze handeling is opgenomen in sub-paragraaf 4.8.1. Daarnaast heeft de SRN de bevoegdheid om reclasseringswerkers te erkennen. Deze handeling is opgenomen in sub-paragraaf 4.9.3.

4.7.1 Erkenning

(146.)
 Actor Sectie Reclassering/Centrale Raad
 Handeling Het ambtshalve of op verzoek adviseren van de Minister van Justitie inzake de erkenning van de Stichting Reclassering Nederland
 Periode 1995 -
 Grondslag Beginselenwet Gevangeniswezen, art. 5 (Stb. 1951, 596), gewijzigd 1987 (Stb. 1987, 646) en KB van 16 mei 1953, art. 26, lid 1 (Stb. 1953, 238)
 Product Adviezen
 Opmerking De Nota van Toelichting op de Reclasseringsregeling 1995 (Stb. 1994, 875) vermeldt dat in het bovenstaande KB reeds bepaald is dat de sectie reclassering op verzoek of ambtshalve de Minister van Justitie van advies dient in aangelegenheden de reclassering rakende. Een aparte bepaling in de Reclasseringsregeling 1995, betreffende het adviseren van de Centrale Raad inzake de erkenning van de SRN, achtte de Minister van Justitie derhalve niet nodig.

(147.)
 Actor Minister van Justitie
 Handeling Het nemen van een besluit inzake de erkenning van een landelijke reclasseringsstichting (Stichting Reclassering Nederland)
 Periode 1995 -
 Grondslag Reclasseringsregeling 1995, art. 2, lid 1 en art. 3, lid 2, 3 en 4 (Stb. 1994, 875)
 Product Beschikking
 Opmerking In de Reclasseringsregeling 1995 (art. 3, lid 2) is vastgelegd dat de Minister van Justitie in overleg met de SRN de voorwaarden voor haar erkenning kan wijzigen.

4.7.2 Inspectie en controle

(148.)
 Actor Minister van Justitie
 Handeling Het rapporteren in het kader van de controle van de werkzaamheden van de Stichting Reclassering Nederland
 Periode 1995 -
 Grondslag Reclasseringsregeling 1995, art. 34 t/m 36 (Stb. 1994, 875)
 Product Rapport
 Opmerking Onder het controleren van de werkzaamheden van de SRN wordt ook het inspecteren van vestigingsplaatsen verstaan. Het ministerie kan ook onderzoek doen naar aanleiding van een incidentmelding.

(149.)
 Actor Minister van Justitie
 Handeling Het rapporteren in het kader van de controle van de financiële administratie van de Stichting Reclassering Nederland
 Periode 1995 -
 Grondslag Reclasseringsregeling 1995, art. 21, lid 1 en 34, lid 3 (Stb. 1994, 875)
 Product Rapport

4.7.3 Subsidies

De SRN ontvangt jaarlijks ten laste van de begroting van ministerie van Justitie een subsidie voor de reclasseringswerkzaamheden die door haar of onder haar verantwoordelijkheid door andere instellingen worden verricht. De voorlopige subsidieaanvraag van de SRN gaat vergezeld van een begroting van uitgaven en inkomsten en een activiteitenplan ('primitieve begroting'). Achteraf dient de SRN alsnog een aanvraag in voor definitieve vaststelling van het subsidiebedrag. De definitieve subsidieaanvraag gaat vergezeld van een jaarrekening, een activiteitenverslagen en een verklaring van een accountant omtrent de getrouwheid van de jaarrekening. Op basis van deze gegevens stelt de Minister van Justitie het definitieve subsidiebedrag vast. Een

afzonderlijke subsidie kan worden verleend ten behoeve van de bouw, de inrichting en gebouwen ten dienste van de reclassering.

In hoofdstuk 3 van de *Uitvoeringsregeling reclassering tweede tranche* (Stcr. 1998, 109) stelde de Minister van Justitie nauwkeurige eisen voor de inrichting van het jaarverslag en het activiteitenverslag van de Stichting Reclassering Nederland.

(150.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het beslissen op de aanvraag van de jaarlijkse subsidie door de Stichting Reclassering Nederland
Periode 1995 -
Grondslag Reclasseringsregeling 1995, art. 15 t/m 28 (Stb. 1994, 875)
Product Ministeriële beschikking
Opmerking Onder deze handeling wordt zowel de voorlopige subsidieverlening, de definitieve subsidievaststelling en verstrekken van voorschotten verstaan.

(151.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het in overleg met de Stichting Reclassering Nederland ontwikkelen van de financierings- en afrekeningsystematiek voor de stichting
Periode 1996 -
Bron Toelichting op de Uitvoeringsregeling reclassering tweede tranche (Stcr. 1998, 109)
Product Ministeriële beschikking
Opmerking Deze systematiek is in de paragrafen subsidieaanvraag en subsidievaststelling van Hoofdstuk 3 van de Uitvoeringsregeling reclassering tweede tranche (Stcr. 1998, 109) opgenomen. Dit gebeurde mede ter uitvoering van een toezegging aan de Algemene Rekenkamer.

(152.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het bij ministeriële regeling vaststellen van de eisen voor de inrichting van het jaarverslag en het activiteitenverslag van de Stichting Reclassering Nederland
Periode 1995 -
Bron Toelichting op de Reclasseringsregeling 1995 (Stb. 1994, 875)
Product Uitvoeringsregeling reclassering tweede tranche, Hoofdstuk 3 (Stcr. 1998, 109)
Opmerking De Toelichting op de Reclasseringsregeling 1995 (Stb. 1994, 875) vermeldt dat zo nodig bij Ministeriële regeling wordt bepaald hoe het jaarverslag en het activiteitenverslag moet Worden ingericht.

(153.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het vaststellen van de bijdrage aan de arbeidskosten en de ruimte voor arbeidsvoorwaardenontwikkeling in kader van de subsidiering van de Stichting Reclassering Nederland
Periode 1998 -
Grondslag Uitvoeringsregeling reclassering tweede tranche, art. 9 (Stcr. 1998, 109)
Product Ministeriële beschikking
Opmerking Jaarlijks voeren de Minister en de Stichting Reclassering Nederland hierover overleg. Indien zij niet tot overeenstemming kunnen komen, kunnen de Minister en de stichting zowel afzonderlijk als gezamenlijk advies vragen aan de Adviescommissie arbeidskostenontwikkeling gesubsidieerde sectoren Justitie.

(154.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het beslissen op de aanvraag van een afzonderlijke subsidie ten behoeve van de bouw, inrichting en de uitbreiding van gebouwen ten dienste van de reclassering
Periode 1995 -
Grondslag Reclasseringsregeling 1995, art. 15, lid 2 (Stb. 1994, 875)

Product Ministeriële beschikking
Opmerking Bij Overeenkomst van 25 oktober 1995 tussen het ministerie van Justitie en de Stichting Reclassering Nederland (Kenmerk 522191/95/PJR) zijn de randvoorwaarden afgesproken waaronder de financiering van de herhuisvesting van grote onderdelen van de reclasseringsorganisatie zal plaatsvinden.

(155.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het beslissen op een verzoek van de Stichting Reclassering Nederland tot:

- het in eigendom verwerven, het vervreemden of het bezwaren van registergoederen, alsmede van andere vermogensbestanddelen
- het overbrengen van vermogen en/of vermogensbestanddelen naar andere organisaties met of zonder rechtspersoonlijkheid, zonder reële tegenprestatie
- het vormen van voorzieningen en reserveringen anders dan in dit besluit
- het oprichten dan wel deelnemen aan een rechtspersoon
- het wijzigen van de statuten
- een juridische fusie als bedoeld in artikel 309 van Boek II van het Burgerlijk Wetboek
- het doen van aangifte tot haar faillissement of het aanvragen van haar suréance van betaling
- het ontbinden van de stichting

Periode 1998 -
Grondslag Uitvoeringsregeling reclassering tweede tranche, art. 19 (Stcr. 1998, 109)
Product Ministeriële beschikking

(156.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het doen van een verzoek aan de Stichting Reclassering Nederland tot het verstrekken van een beschrijving van de tussen haar en andere rechtspersonen bestaande organisatorische en financiële banden

Periode 1998 -
Grondslag Uitvoeringsregeling reclassering tweede tranche, art. 21 (Stcr. 1998, 109)
Product Verzoek

(157.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het doen van een vordering bij de Stichting Reclassering Nederland

Periode 1998 -
Grondslag Uitvoeringsregeling reclassering tweede tranche (Stcr. 1998, 109)
Product Ministeriële beschikking
Opmerking De Minister kan een vordering doen bij de Stichting Reclassering Nederland in verband met:

- het beëindigen van reclasseringswerkzaamheden
- het vervreemden en aan hun bestemming onttrekken van door de Minister (mede) bekostigde gebouwen, terreinen of roerende zaken

4.7.4 Regels inzake de werkzaamheden van de Stichting Reclassering Nederland en de wijze waarop zij hierover de Minister informeert

(158.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het bij ministeriële regeling stellen van regels inzake de werkzaamheden van de Stichting Reclassering Nederland en de wijze waarop zij hierover de Minister informeert

Periode 1995 -
Grondslag Reclasseringsregeling 1995, art. 2, lid 3 (Stb. 1994, 875)
Product Uitvoeringsregeling reclassering tweede tranche, paragraaf 3.5 (Stcr. 1998, 109)

(159.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het geven van de zienswijze van de Minister van Justitie over:

- het aangaan van huurovereenkomsten door de Stichting Reclassering Nederland die leiden tot een jaarlijkse lasten van meer dan f 100.00, -
- het aangaan of verstrekken van geldleningen en lease-overeenkomsten door de Stichting Reclassering Nederland en het meewerken aan het vestigen van een zekerheidsrecht of hieruit voortvloeiende rechten die een bedrag van f 50.000, - te boven gaan

Periode	1998 -
Grondslag	Uitvoeringsregeling reclassering tweede tranche, art. 17 (Stcr. 1998, 109)
Product	Brief
Opmerking	De Stichting Reclassering Nederland is verplicht om de bovennoemde zaken te melden bij de Minister van Justitie.

4.8 Instellingen die op een bijzondere wijze of voor een bijzondere categorie personen reclasseringswerkzaamheden verrichten

De reorganisatie in de jaren 1982-1986 veranderde het uiterlijk van de reclassering ingrijpend. De reclasseringsraden fuseerden met de ARV in privaatrechtelijke reclasseringsstichtingen. Deze reclasseringsstichtingen waren krachtens de *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1) verantwoordelijk voor de coördinatie en uitvoering van het reclasseringswerk in de arrondissementen. Slechts wanneer een instelling zich (mede) ten doel stelt om reclasseringswerkzaamheden te verrichten op een bijzondere wijze of ten behoeve van een bijzondere categorie van personen, kon zij nog erkend worden als reclasseringsinstelling. Deze bepaling maakte het de Minister van Justitie mogelijk om het belang van een gedifferentieerd aanbod van reclasseringswerkzaamheden af te wegen tegen het belang van een goede bestuurbaarheid van de reclassering en een doelmatige besteding van overheidsgeld. De voornoemde instellingen verrichtten hun reclasseringswerkzaamheden aanvankelijk op grondslag van een overeenkomst met een ter plaatse bevoegde reclasseringsstichting. Indien een dergelijke instelling in meer dan één arrondissement werkzaam was dan diende afstemming plaats te vinden met de NFR. Sinds de invoering van de *Reclasseringsregeling 1995* (Stb. 1994, 875) sluiten deze instellingen voor het verrichten van reclasseringswerkzaamheden contracten af met de SRN.

NB De handelingen van de instellingen die reclasseringswerkzaamheden verrichten op een bijzondere wijze of ten behoeve van een bijzondere categorie van personen zijn niet opgenomen aangezien het particuliere actoren betreft.

4.8.1 Erkenning

(160.)

Actor	Centrale Raad
Handeling	Het adviseren van de Minister van Justitie inzake de erkenning van een instelling die op een bijzondere wijze of voor een bijzondere categorie van personen reclasseringswerkzaamheden verricht
Periode	1986 – 1995
Grondslag	Reclasseringsregeling 1986, art. 6, lid 2 (Stb. 1986, 1), vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)
Product	Advies

(161.)

Actor	Minister van Justitie	1986 – 1995
	Stichting Reclassering Nederland	1995 -
Handeling	Het nemen van een besluit inzake de erkenning van een instelling die op een bijzondere wijze of voor een bijzondere categorie van personen reclasseringswerkzaamheden verricht	
Periode	1986 -	
Grondslag	Reclasseringsregeling 1986, art. 6, lid 1 en 2 (Stb. 1986, 1) en Reclasseringsregeling 1995, art. 4, lid 1, 2 en 3 (Stb. 1994, 875)	
Product	Ministeriële beschikking	
Opmerking	De Minister van Justitie kon aan de erkenning voorwaarden verbinden. Wanneer de erkenning reeds had plaatsgevonden, kon de Minister, na overleg met de betreffende instelling, nadere	

voorwaarden stellen. Sinds 1 januari 1995 erkent de SRN deze instellingen die op een bijzondere wijze of voor een bijzondere categorie van personen reclasseringswerkzaamheden verrichten. Het bestuur van de SRN voert overleg met de bestaande erkende instellingen over het erkennen of schorsen dan wel intrekken van een erkenning. Voorts deelt de SRN elk voornemen inzake een erkenning mede aan de Minister van Justitie, die vervolgens daarover zijn oordeel geeft.

(162.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het geven van een oordeel over het voornemen van de Stichting Reclassering Nederland inzake de erkenning van een instelling die op een bijzondere wijze of voor een bijzondere categorie van personen reclasseringswerkzaamheden verricht
Periode 1995 -
Grondslag Reclasseringsregeling 1995, art. 4, lid 4 (Stb. 1994, 875)
Product Brief

4.8.2 Inspectie en controle

(163.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het rapporteren in het kader van de controle van de werkzaamheden van een instelling die op een bijzondere wijze of voor een bijzondere categorie van personen reclasseringswerkzaamheden verricht
Periode 1986 -
Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 44 t/m 48 (Stb. 1986, 1), Instructie Inspectie Reclassering, art. 2, 4, 6, en 7 (Stcr. 1986, 42), Reclasseringsregeling 1995, art. 34 t/m 36 (Stb. 1994, 875)
Product Rapport

(164.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het rapporteren in het kader van de controle van de financiële administratie van een instelling die op een bijzondere wijze of voor een bijzondere categorie van personen reclasseringswerkzaamheden verricht
Periode 1986 -
Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 46, lid 3 (Stb. 1986, 1), Reclasseringsregeling 1995, art. 34, lid 3 (Stb. 1994, 875)
Product Rapport

4.8.3 Subsidies

Tot 1995 verrichtten de betreffende instellingen hun werkzaamheden onder verantwoordelijkheid van een reclasseringstichting. De subsidiëring van deze bijzondere reclasseringsinstellingen verliep eveneens door de tussenkomst van een reclasseringstichting. Deze coördineerde dus niet alleen de werkzaamheden van die instelling maar ook de financiering daarvan. Met de invoering van de *Reclasseringsregeling 1995* (Stb. 1994, 875) heeft SRN deze taak overgenomen.

4.9 Ambtenaren, reclasseringsagenten en reclasseringswerkers

4.9.1 Reclasseringsambtenaren en reclasseringsagenten

I Reclasseringsambtenaren

In de *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) was de aanstelling van reclasseringsambtenaren slechts summier geregeld. De reclasseringsambtenaren in rijksdienst werden aangesteld door de Minister van Justitie.⁴⁴ De reclasseringsambtenaren in dienst van particuliere instellingen werden daarentegen door de betreffende instellingen zelf aangesteld, nadat hiervoor ministeriële goedkeuring verkregen was. Aan deze ministeriële goedkeuring ofwel erkenning had het departement subsidietoekenning verbonden. Krachtens het *KB van 8 juni 1965* (Stb. 1965, 240) was voor de aanstelling van een reclasseringsambtenaar bij een particuliere instelling niet langer voorafgaande toestemming van de Minister nodig. Een aanstelling moest voortaan in overeenstemming zijn met de door de Minister van Justitie goedgekeurde personeelsformatie voor de betreffende instelling (zie sub-paragraaf 4.5.3). De eisen waaraan een reclasseringsambtenaar moest voldoen stonden echter nergens omschreven. In de praktijk bleef het dikwijls onduidelijkheid welke medewerkers bij particuliere instellingen de hoedanigheid van reclasseringsambtenaar bezaten. Daarnaast moest natuurlijk ook de rechterlijke macht erop kunnen vertrouwen dat reclasseringsambtenaren aan bepaalde eisen van bekwaamheid en geschiktheid voldeden. In de *Reclasseringsregeling 1970* (Stb. 1970, 598) werd daarom vastgelegd dat de Minister van Justitie voortaan de eisen vaststelde voor een erkenning of aanstelling als reclasseringsambtenaar. Met de invoering van de *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1) werd de functie van reclasseringsambtenaar opgeheven (zie sub-paragraaf 4.9.3).

II Reclasseringsagenten

Ter ondersteuning van de rijksreclasseringsambtenaren kon de Minister van Justitie plaatselijke reclasseringsagenten aanwijzen. Met deze reclasseringsagenten bedoelde het departement in de eerste plaats reclasseringsmedewerkers die in dienst waren van particuliere reclasseringsinstellingen. Deze particuliere reclasseringsmedewerkers konden de aan de rijksreclasseringsambtenaren toegekende bevoegdheden als mandatarissen uitoefenen. In de *Reclasseringsregeling 1970* (Stb. 1969, 598) werd de functie van reclasseringsagent niet langer genoemd.

(165.)

Actor	Sectie Reclassering/Centrale Raad
Handeling	Het ambtshalve of op verzoek adviseren van de Minister van Justitie inzake de vaststelling van de eisen voor een erkenning of aanstelling als reclasseringsambtenaar of reclasseringsagent
Periode	1970 - 1986
Grondslag	Beginnelsenwet gevangeniswezen, art. 5 (Stb. 1951, 596), gewijzigd in 1987 (Stb. 1987, 646), gewijzigd in 1997 (Stb. 1997, 63), gewijzigd in 1997 (Stb. 1997, 323) en het KB van 16 mei 1953, art. 25, lid 2 en art. 26, lid 1 (Stb. 1953, 238)
Product	Advies
Opmerking	In de <i>Reclasseringsregeling 1970</i> (Stb. 1969, 598) is geen afzonderlijke bepaling opgenomen betreffende het adviseren van de Centrale Raad of de Sectie Reclassering bij de vaststelling van de eisen voor een erkenning of aanstelling als reclasseringsambtenaar of reclasseringsagent. Op grond van de bovengenoemde wettelijke bepalingen is dit ook niet noodzakelijk.

(166.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het vaststellen van de eisen voor een erkenning of aanstelling als reclasseringsambtenaar
Periode	1970 – 1986
Grondslag	Reclasseringsregeling 1970, art. 24, lid 1 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product	Voorschriften

(167.)

Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het beslissen inzake de aanstelling of erkenning van een: <ul style="list-style-type: none"> • een reclasseringsambtenaar 1948 – 1986 • een plaatselijke reclasseringsagent 1948 – 1970
Periode	1948 – 1986
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 17, 60, lid 1 en 64 (Stb. 1947, H 423), <i>Reclasseringsregeling 1970</i> , art. 24, lid 2 en 25, lid 1 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product	Ministeriële beschikking
Opmerking	De Nota van Toelichting op de <i>Reclasseringsregeling 1970</i> (Stb. 1969, 598) vermeldt dat de Minister van Justitie legitimatiebewijzen verstrekt aan reclasseringsambtenaren.

(168.)
Actor Reclasseringsraad
Handeling Het uitbrengen van advies aan de Minister van Justitie over een bij de reclasseringsraad aan te stellen reclasseringsambtenaar
Periode 1970 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1970, art. 25, lid 2 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product Advies

(169.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het toekennen van een bezoldiging, abonnement voor bureelkosten en vergoeding voor reizen en verblijfkosten aan een door de Minister van Justitie aangestelde:

- reclasseringsambtenaar
- reclasseringsagent

Periode 1948 – 1970
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 61 en 64 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1970 (Stb. 1969, 598)
Product Ministeriële beschikking

(170.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het opstellen en wijzigen van de instructie voor een door de Minister van Justitie aangestelde:

- reclasseringsambtenaar
- reclasseringsagent

Periode 1948 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 60, lid 2 Stb. 1947, H 423), vervallen in 1970 (Stb. 1969, 598)
Product Instructies
Opmerking De Nota van Toelichting op de Reclasseringsregeling 1970 (Stb. 1969, 598) vermeldt dat het hier handelt om een uit de ambtenaarsverhouding voortvloeiende bevoegdheid, waarvan het niet noodzakelijk was om haar nog eens afzonderlijke te bepalen. In de Reclasseringsregeling 1970 (Stb. 1969, 598) is deze bevoegdheid dan ook niet langer opgenomen.

(171.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het vaststellen van regels omtrent de eedaflegging van reclasseringsambtenaren
Periode 1948 – 1988
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art.62, lid 2 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 26, lid 2 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1988 (Stb. 1988,139)
Product Beschikking Beëdiging reclasseringsambtenaren (Stb. 1970, 19)

(172.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het beslissen over de uitoefening van een nevenfunctie of andere betrekking door een reclasseringsambtenaar
Periode 1948 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 63 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 27 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product Ministeriële beschikking

4.9.2 Ambtenaren belast met het controleren van het functioneren van de reclassering

(173.)
Actor Centrale Raad

Handeling Het adviseren van de Minister van Justitie over de vaststelling van een instructie voor ambtenaren die het functioneren van de reclassering controleren

Periode 1986 – 1995

Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 43, lid 2 (Stb. 1986, 1), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399) en art. 48a, zoals is ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)

Product Advies

Opmerking In de Reclasseringsregeling 1995 (Stb. 1994, 875) is niet langer een afzonderlijke bepaling opgenomen betreffende het adviseren van de Centrale Raad bij de vaststelling van een instructie voor ambtenaren die met het controleren van het functioneren van de reclassering belast zijn. Op grond van art. 5 van de Beginselenwet gevangeniswezen (Stb. 1951, 596) is dit strikt genomen ook niet noodzakelijk.

(174.)

Actor Minister van Justitie

Handeling Het vaststellen van een instructie voor ambtenaren die het functioneren van de reclassering controleren

Periode 1986 -

Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 43, lid 2 (Stb. 1986, 1), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399) en art. 48a, zoals is ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407)

Product Instructie Inspectie Reclassering (Str. 1986, 42)

Opmerking In de Reclasseringsregeling 1995 (Stb. 1994, 875) is deze bepaling niet langer opgenomen. De Motie van Toelichting hierop vermeldt echter dat ook zonder een dergelijke bepaling de Minister bevoegd is om een dergelijks ambtsinstructie vast te stellen.

(175.)

Actor Minister van Justitie

Handeling Het aanwijzen van ambtenaren die het functioneren van de reclassering controleren

Periode 1948 -

Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 8, lid 1 en 3 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 7, lid 1 en 3 en 29 (Stb. 1969, 598), Reclasseringsregeling 1986, art. 43, lid 1 (Stb. 1986, 1) en art. 48a, zoals is ingevoegd bij het KB van 8 juni 1994 (Stb. 1994, 407), Reclasseringsregeling 1995, art. 33, lid 1 (Stb. 1994, 875)

Product Ministeriele beschikking

Opmerking In de Reclasseringsregeling 1995 (Stb. 1994, 875) is vastgelegd dat de Minister van Justitie aan de bovengenoemde ambtenaren legitimatiebewijzen verstrekt.

4.9.3 Reclasseringswerkers

Met de invoering van de *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1) werd de functie van reclasseringsambtenaar opgeheven. Na de grootschalige reorganisatie in de jaren tachtig was er geen plaats meer voor reclasseringswerkers in dienst van het Rijk, zoals daarvoor de rijksreclasseringsambtenaren. Bovendien achtte het departement het wenselijk om met de term ‘reclasseringswerker’ de geprivatiseerde vorm van de reclassering tot uitdrukking te brengen.⁴⁵

Aanvankelijk erkende de Minister van Justitie de reclasseringswerkers. De *Reclasseringsregeling 1995* (Stb. 1994, 875) kende deze bevoegdheid toe aan de SRN. Wel bleef de Minister de algemene eisen voor erkenning vaststellen. In de praktijk bleek het wenselijk dat de erkenningen niet alleen individueel maar ook categoriaal konden geschieden. In de *Reclasseringsregeling 1995* (Stb. 1994, 875) wordt daarom gesproken van het *aanwijzen* als reclasseringswerker.

(176.)

Actor Centrale Raad

Handeling Het adviseren van de Minister van Justitie inzake de vaststelling van de eisen voor een erkenning of aanwijzing als reclasseringswerker

Periode 1986 –

Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 17, lid 2 (Stb. 1986, 1), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399), vervallen 1995 (Stb. 1994, 875)

Product Advies van 27 april 1998

Opmerking In de Reclasseringsregeling 1995 (Stb. 1994, 875) is niet langer een afzonderlijke bepaling opgenomen betreffende het advies van de Centrale Raad bij de vaststelling van de eisen voor erkenning als reclasseringswerker. Op grond van art. 5 van de Beginselenwet gevangeniswezen (Stb. 1951, 596) is dit ook niet noodzakelijk.

(177.)

Actor Minister van Justitie

Handeling Het vaststellen van de eisen voor een erkenning of aanwijzing als reclasseringswerker

Periode 1986 -

Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 17, lid 2 (Stb. 1986, 1), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399), Reclasseringsregeling 1995, art. 6, lid 4 (Stb. 1994, 875)

Product Besluit erkenningseisen reclasseringswerkers (Stcr. 1988, 139), Uitvoeringsregeling reclassering (Stcr. 1994, 247) en Uitvoeringsregeling reclassering tweede tranche, Hoofdstuk 2 (Stcr. 1998, 109)

(178.)

Actor Minister van Justitie 1986 – 1995
Stichting Reclassering Nederland 1995 -

Handeling Het beslissen inzake een erkenning of aanwijzing van een reclasseringswerker

Periode 1986 -

Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 17, lid 1 en 3 (Stb. 1986, 1), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399), Reclasseringsregeling 1995, art. 6, lid 2 (Stb. 1994, 875)

Product Ministeriële beschikking, aanstellingsbesluit, etc.

Opmerking In het Besluit beëindiging reclasseringswerkers (Stcr. 1988, 139) is vastgelegd dat de Minister van Justitie legitimatiebewijzen verstrekt aan de reclasseringswerkers. De Uitvoeringsregeling reclassering (Stcr. 1994, 247) en de Uitvoeringsregeling reclassering tweede tranche (Stcr. 1998, 109) kennen deze bevoegdheid aan de SRN toe.

(179.)

Actor Minister van Justitie

Handeling Het stellen van regels omtrent de eedaflegging van reclasseringswerkers

Periode 1986 -

Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 18, lid 2 (Stb. 1986, 1), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399), Reclasseringsregeling 1995, art. 6, lid 4 (Stb. 1994, 875)

Product Besluit beëindiging reclasseringswerkers (Stcr. 1988, 139), Uitvoeringsregeling reclassering (Stcr. 1994, 247) en Uitvoeringsregeling reclassering tweede tranche, Hoofdstuk 2 (Stcr. 1998, 109)

4.10 RECLASSERINGSWERKZAAMHEDEN

4.10.1 Voorlichtingsrapporten

Onder voorlichtingsrapportage wordt doorgaans verstaan het door de reclassering verstrekken van gegevens over een verdachte of veroordeelde aan strafrechtelijke instanties. Het verstrekken van deze informatie gebeurt met oog op het nemen van een beslissing in het kader van een strafrechtelijke procedure of tenuitvoerlegging van een sanctie of straf. De door de reclassering verschafte informatie speelt een aanzienlijke rol in de justitiële besluitvorming ten aanzien van een cliënt.

Aanvankelijk werden voorlichtingsrapporten uitgebracht door de reclasseringsraden. In de *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) was vastgesteld dat particuliere reclasseringsinstellingen geen aanvraag tot het uitbrengen van een voorlichtingsrapport mocht aanvaarden zonder de tussenkomst van een reclasseringsraad. De voorlichtingsrapporten moesten bovendien worden ingediend bij een reclasseringsraad die er desgewenst zijn eigen beschouwingen aan kon toevoegen. Na de invoering van de *Reclasseringsregeling*

19896 (Stb. 1986, 1) brachten de reclasseringsstichtingen de voorlichtingsrapporten uit. De *Reclasseringsregeling 1995* (Stb. 1994, 875) wijst deze taak toe aan de SRN.

(180.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het vaststellen van regels omtrent de vergoeding van voorlichtingswerkzaamheden ten behoeve van de rechtspraak door:

- een reclasseringsambtenaar
- een erkende particuliere reclasseringsinstelling

Periode (1925) 1948- 1970
Grondslag KB van 25 december 1925, art. 5 (Stb. 1925, 486), gewijzigd 1930 (Stb. 1930, 203), vervallen in 1970 (Stb. 1969, 598)
Product Regels
Opmerking Het bovengenoemde KB, dat het geven van voorlichting in strafzaken regelt, werd in 1970 ingetrokken. Na de inwerkingtreding van het nieuwe kinderstrafrecht had deze KB alleen nog betekenis voor de reclassering. De inhoud van deze KB werd daarom opgenomen in de *Reclasseringsregeling 1970* (Stb. 1969, 598).

(181.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het geven van toestemming aan een reclasseringsambtenaar tot het verrichten van voorlichtingswerkzaamheden in het belang van een strafzaak
Periode (1930) 1948- 1970
Grondslag KB van 17 mei 1930, art. 1 (Stb. 1930, 203), gewijzigd 1956 (Stb. 1956, 339), vervallen in 1970 (Stb. 1969, 598)
Product Ministeriële beschikking
Opmerking Ook particuliere instellingen en personen kunnen een opdracht tot voorlichting ten behoeve van de rechtspraak ontvangen. Zij behoeven echter geen toestemming van de Minister te vragen om een dergelijke opdracht uit te voeren.

(182.)
Actor Reclasseringsraad 1948 – 1986
Reclasseringscommissie 1948 - 1970
Handeling Het uitbrengen van voorlichtingsrapporten
Periode 1948 – 1970
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 51 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), *Reclasseringsregeling 1970*, art. 49 t/m 51 (Stb. 1970, 598)
Product Rapport

(183.)
Actor Minister van Justitie
Handeling Het vaststellen van regels voor de aanwijzing van een reclasseringsraad bij het uitbrengen van voorlichtingsrapporten
Periode 1970 – 1986
Grondslag *Reclasseringsregeling 1970*, art. 49, lid 1 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product Regels

4. 10.2 Voorwaardelijke veroordeling

Onder invloed van de ‘Moderne Richting’ (zie paragraaf 3.1) werd het strafrecht einde 19^e eeuw verrijkt met een aantal nieuwe sancties. In 1915 kwam er een nieuwe rechtsfiguur bij, namelijk de voorwaardelijke veroordeling. Andere afdoeningmogelijkheden, zoals de voorwaardelijke invrijheidstelling en de geldboete werden hervormd, zodat ze een reële plaats binnen de strafrechtpleging kregen. Deze aanvullingen op het arsenaal van strafrechtelijke sancties hadden tot gevolg dat de vrijheidsstraf haar centrale positie in het strafrecht verloor en steeds meer tot *ultimum remedium* werd. De introductie van de voorwaardelijke veroordeling en de uitbreiding van de voorwaardelijke invrijheidstelling waren beiden geregeld bij het *KB van 13 december 1915* (Stb. 1915,

506). De inwerkingtreding van dit KB in 1918 had de integratie van de reclassering in de strafrechtpleging tot gevolg.⁴⁶

NB De zogenaamde 'Uitvoeringsbepalingen voorwaardelijke veroordeling' uit *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423) keerden niet terug in de *Reclasseringsregeling 1970* (Stb. 1970, 598). Na de geplande voltooiing van de decentralisatie van het beheer over persoonsgegevens werd dit onderwerp bij ministeriële circulaire geregeld.⁴⁷

(184.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het vaststellen op welke wijze het Openbaar Ministerie de Minister van Justitie bericht over een uitgesproken voorwaardelijke veroordeling
Periode 1948 – 1970
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 65, lid 2 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1970 (Stb. 1969, 598)
Product Ministeriële beschikking

(185.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het geven van voorschriften inzake de inrichting en het gebruik van het register, waarin de Minister van Justitie gegevens over voorwaardelijk veroordeelden opneemt
Periode 1948 – 1970
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 66, lid 2 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1970 (Stb. 1969, 598)
Product Ministeriële beschikking

(186.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het opnemen in een algemeen register van gegevens omtrent een voorwaardelijke veroordeling
Periode 1948 – 1970
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 66, lid 1, art. 67, lid 2 en 68 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1970 (Stb. 1969, 598)
Product Register
Opmerking Het OM deelt een door de rechter uitgesproken voorwaardelijke veroordeling (de proeftijd, de hiermee verbonden voorwaarden en mogelijke wijzigingen hierin) onmiddellijk mede aan de Minister van Justitie. Daarnaast deelt het OM alle feiten die van invloed (kunnen) zijn voor een voorwaardelijke veroordeling mede. De Minister van Justitie neemt deze gegevens op in een algemeen register.

(187.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het vaststellen op welke wijze het Openbaar Ministerie degene die met het bijzonder toezicht is belast bericht over een voorwaardelijk veroordeelde
Periode 1948 – 1970
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 70 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1970 (Stb. 1969, 598)
Product Ministeriële beschikking

4.10.3 Voorwaardelijke invrijheidstelling

Met het KB van 13 december 1915 (Stb. 1915, 506) werd, behalve de invoering van de mogelijkheid tot voorwaardelijke veroordeling, ook de mogelijkheden tot voorwaardelijke invrijheidstelling van gedetineerden vergroot (zie sub-paragraaf 4.10.2).

Ten minste twee maanden voor de dag waarop een gedetineerde voorwaardelijk in vrijheid kon worden gesteld, behoorde een voorstel hiertoe te worden gedaan door de directeur van de penitentiaire inrichting aan een

reclasseringsraad. De reclasseringsraad zond het voorstel en zijn beschouwingen hierover door aan de Minister van Justitie. Met de inwerkingtreding van de *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1) wijzigde deze procedure ingrijpend. Een voorstel tot voorwaardelijke invrijheidstelling doet de directeur direct toekomen aan de Minister van Justitie. Wanneer de directeur echter van mening is dat (nog) niet tot een voorwaardelijke invrijheidstelling behoort te worden overgegaan, of dat het opleggen van een bijzondere voorwaarden noodzakelijk is, dan stelt hij hiertoe een gemotiveerd voorstel op voor de betreffende reclasseringsstichting. De reclasseringsstichting stuurt het voorstel met haar beschouwingen hierover door naar de Minister.

Indien de Minister van Justitie niet tot voorwaardelijke invrijheidsstelling overging, kon een voorstel hiertoe opnieuw aanhangig worden gemaakt.

Krachtens het *KB van 28 oktober 1991* (Stb. 1991, 414) werd de voorwaardelijke invrijheidstelling afgeschaft en vervangen door de vervroegde invrijheidstelling. De reclasseringsrapportage die noodzakelijk was voor de beslissing inzake een voorwaardelijke invrijheidstelling kwam daarmee te vervallen.

(188.)

Actor Directeur
 Handeling Het doen een voorstel inzake een voorwaardelijke invrijheidstelling aan:
 een reclasseringsraad 1948 –1986
 een reclasseringsstichting/de Minister van Justitie 1986- 1991
 Periode 1948 – 1991
 Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 71 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 54, lid 2 (Stb. 1970, 598), Reclasseringsregeling 1986, art. 30 (Stb. 1986, 1), vervallen in 1991 (Stb. 1991, 414)
 Product Voorstel

(189.)

Actor Reclasseringsraad
 Handeling Het beoordelen van een voorstel inzake een voorwaardelijke invrijheidstelling
 Periode 1948 – 1986
 Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 71 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 54, lid 2 (Stb. 1970, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
 Product Advies

(190.)

Actor Minister van Justitie
 Handeling Het nemen van een besluit inzake een voorstel tot een voorwaardelijke invrijheidstelling
 Periode 1948 – 1991
 Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 71, lid 2, 3 en 4 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 54, lid 2, 3 en 4 (Stb. 1969, 598), Reclasseringsregeling 1986, art. 30 (Stb. 1986, 1), vervallen in 1991 (Stb. 1991, 414)
 Product Ministeriële beschikking

(191.)

Actor Minister van Justitie
 Handeling Het bepalen op welke wijze de rapportering over voorwaardelijk invrijheidgestelden geschiedt
 Periode 1948 – 1970
 Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 73 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1970 (Stb. 1969, 598)
 Product Voorschriften

(192.)

Actor Minister van Justitie
 Handeling Het opnemen in een algemeen register van de door het Openbaar Ministerie verschaftte gegevens die van invloed (kunnen) zijn voor een voorwaardelijke invrijheidstelling
 Periode 1948 – 1991
 Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 76 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 58 (Stb. 1969, 598), Reclasseringsregeling 1986, art. 34 (Stb. 1986, 1), vervallen in 1991 (Stb. 1991, 414)
 Product Register

(193.)	
Actor	Reclasseringsraad
Handeling	Het beëindigen van een opdracht tot het verlenen van hulp en steun aan een voorwaardelijk invrijheidgestelde door een particuliere reclasseringsinstelling
Periode	1971-1986
Bron	J.P. Heinrich, <i>Particuliere reclassering en overheid in Nederland sinds 1823</i> (Arnhem, 1995) p. 229.
Product	Opdracht
Opmerking	In 1971 delegerde het departement deze bevoegdheid naar de reclasseringsraden

4. 10.4 Reclasseringsbezoek en reclasseringswerkzaamheden in politiebureaus en penitentiaire inrichtingen

In *Reclasseringsregeling 1947* (1947, H 423) was reeds vastgelegd dat de reclasseringsraad er voor verantwoordelijk was dat iedere gedetineerde reclasseringsbezoek ontving. Niemand kon als reclasseringsbezoeker optreden tenzij hij hiervoor was toegelaten door de in het ressort opererende reclasseringsraad. De raad verdeelde de reclasseringsbezoeken tussen de particuliere instellingen. Indien dit nodig was kon de raad echter ook reclasseringsbezoeken opdragen aan zijn ambtenaren of agenten.

Na de ervaringen van WO II kwam binnen het strafrecht de persoon van de gedetineerde steeds meer in de belangstelling te staan (zie paragraaf 3.3.) .De resocialisatie-doelstelling voor de gedetineerden stond in de *Beginselenwet Gevangeniswezen* (Stb. 1951, 596) ondubbelzinnig vermeld: 'Met handhaving van het karakter van de straf of de maatregel wordt hun tenuitvoerlegging mede dienstbaar gemaakt aan de voorbereiding van de terugkeer der gedetineerden in het maatschappelijk leven'. In de *Gevangenis Maatregel* (Stb. 1953, 237) werd deze doelstelling nog explicieter verwoord: 'Bij het zoeken van een oplossing voor de maatschappelijke moeilijkheden van de gedetineerden en het scheppen van zo gunstig mogelijke omstandigheden bij zijn ontslag wordt aan de daartoe bevoegde instanties, stichtingen en verenigingen de hun toekomstige taak gelaten en zo nodig hun hulp ingeroepen. Aan deze instanties, stichtingen en verenigingen wordt medewerking verleend, voor zover zulks binnen het gesticht mogelijk is.'

De centrale rol van de reclasseringsraad bij de reclasseringsbezoeken in penitentiaire inrichtingen kreeg een nadere uitwerking in *Bezoekregeling 1958* (Stcr. 1958, 162). Alhoewel de reclasseringscommissie in *Reclasseringsregeling 1947* (1947, H 423) dezelfde taken en bevoegdheden werden toegekend als de reclasseringsraad werd deze actor niet genoemd in *Bezoekregeling 1958* (Stcr. 1958, 162).

De *Bezoekregeling 1958* (Stcr. 1958, 162) had zijn wettelijke grondslag in *Reclasseringsregeling 1947* (Stb. 1947, H 423). Met de inwerkingtreding van *Reclasseringsregeling 1970*, 52, lid 2 (Stb. 1969, 598) moest de voornoemde bezoekregeling daarom opnieuw worden vastgesteld. Dit deed de Minister krachtens de ministeriële beschikking *Uitvoering Reclasseringsregeling 1970* (Stcr. 1970, 19)

In de jaren zeventig werden de directeuren van penitentiaire inrichtingen en de secretarissen van de reclasseringsraden meer en meer geconfronteerd met de verzoeken van niet-justitie-gebonden hulpverleners om hen ten behoeve van het bezoeken van hun gedetineerde cliënten faciliteiten te verlenen zoals ook golden voor reclasseringsambtenaren. In een diverse gevallen werd op dergelijke verzoeken individueel beslist. In enkele arrondissementen stelden de directies van de inrichtingen en reclasseringsraden een gezamenlijke regeling op voor de voornoemde verzoeken tot toelating. Deze regelingen waren onderling echter verre van éénzijdig en hadden bovendien slechts plaatselijke geldingskracht. Een aantal directeuren van penitentiaire inrichtingen, reclasseringsraden en andere instellingen verzocht daarom de Minister van Justitie te bevorderen dat ten behoeve van de toelating van niet-justitie-gebonden hulpverleners tot penitentiaire inrichtingen één algemene geldende regeling ingang zou vinden.

Bij de circulaire van 28 november 1979 (nr. 1055/379) zond de toenmalige staatssecretaris van Justitie aan de (genees-)directeuren van penitentiaire inrichtingen, de reclasseringsraden en de Vereniging van Reclasseringsinstellingen een in concept opgestelde 'Regeling toelating niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners tot de penitentiaire inrichtingen'. De staatssecretaris verzocht de aangeschrevenen om beraad te voeren over de eventuele invoering van de regeling en hem hierover te berichten. Bij vaststelling van de

definitieve regeling *Toelating niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners tot de penitentiaire inrichtingen* betrof de Minister de adviezen van de betrokken actoren.⁴⁸ De uiteindelijke regeling trad in 1981 in werking.⁴⁹

Met de invoering van de *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1) werd de functie van reclasseringsambtenaar opgeheven en die van reclasseringswerker ingesteld (zie sub-paragraaf 4.9.3). De Minister van Justitie is bevoegd om de eisen voor de erkenning of aanwijzing van de reclasseringswerkers vast te stellen. Daarnaast moeten de reclasseringswerkers een eed of belofte afleggen. De Minister van Justitie stelt dat deze waarborgen met zich meebrengen dat er geen nadere regels meer hoeven worden gesteld omtrent het bezoek van reclasseringswerkers aan cliënten in politiebureaus of penitentiaire inrichtingen.⁵⁰

Doordat met de invoering van de *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986,1) de reclasseringsraden werden opgeheven moest de Minister van Justitie wel nieuwe regels stellen voor het reclasseringsbezoek door derden: personeelsleden van instellingen van maatschappelijk dienstverlening, deskundigen en vrijwilligers die ten behoeve van de reclassering werkzaamheden verrichten. Aangezien de vigerende regelingen onder de competentie van de reclasseringsraden vielen verloren deze hun geldigheid. In 1987 trad de *Toelatingsregeling reclasseringswerk door derden in inrichtingen* (Stcr. 1987, 231) in werking.

Sinds 1 januari 1999 is de *Penitentiaire beginselwet* (Stb. 1998, 430) van kracht, waarin een aantal bepalingen omtrent penitentiaire programma's zijn opgenomen. Het penitentiair programma is een wijze van tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf waarbij de gedetineerde zijn hoofdverblijfplaats niet meer in een inrichting heeft. In begeleiding van de veroordeelde gedurende diens deelname aan een penitentiaire programma zal de SRN een belangrijke bijdrage leveren. Ook de ontwikkeling van de programma's is in beginsel een taak van de particuliere reclassering.⁵¹ De penitentiaire programma's vallen onder verantwoordelijkheid van de Dienst Justitiële Inrichtingen van het ministerie van Justitie. Alle handelingen omtrent penitentiaire programma's zijn daarom opgenomen in het RIO gevangeniswezen.

NB Ter wille van de leesbaarheid wordt in de onderstaande handelingen regelmatig gesproken over reclasseringsbezoekers. Achter deze verzamelnaam kunnen de volgende functies en personen schuilgaan:

1. een reclasseringsambtenaar
2. een reclasseringsagent
3. een reclasseringswerker
4. een personeelslid van een instelling van maatschappelijke dienstverlening die reclasseringswerkzaamheden verricht
5. een deskundige die voorlichting ten behoeve van de reclassering verricht
6. een vrijwilliger die reclasseringswerkzaamheden verricht

Onder het begrip directeur wordt in de handelingen uiteraard verstaan de directeur van een inrichting of afdeling waar de gedetineerde verblijft.

(194.)

Actor	Centrale Raad
Handeling	Het adviseren van de Minister van Justitie inzake Bezoekregeling 1958
Periode	1948 –1987
Bron	Bezoekregeling 1958 (Stcr. 1958, 162)
Product	Advies

(195.)

Actor	Minister van Justitie [Hoofdafdeling Publiekrecht Directie Gevangeniswezen]
Handeling	Het voorbereiden van het vaststellen, wijzigen en intrekken van Bezoekregeling 1958
Periode	1948 – 1987
Grondslag	Reclasseringregeling 1947, art. 52 (Stb. 1947, H 423) en Reclasseringsregeling 1970, 52, lid 2 (Stb. 1969, 598)
Product	Bezoekregeling 1958 (Stcr. 1958, 162) en Uitvoering Reclasseringsregeling 1970 (Stcr. 1970, 19), vervallen in 1987 (Stb. 87, 231)

(196.)

Actor Reclasseringsraad
Directeur

Handeling Het adviseren van de Minister van Justitie inzake de regeling Toelating niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners tot de penitentiaire inrichtingen

Periode 1970 – 1987

Bron Brieven van het hoof Directie Gevangeniswezen aan reclasseringsinstellingen en de (genees-) directeuren van penitentiaire inrichtingen, allebei gedateerd op 11 mei 1981.

Product Advies

(197.)

Actor Minister van Justitie [staatssecretaris, Directie Gevangeniswezen]

Handeling Het voorbereiden, wijzigen en intrekken van de regeling Toelating niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners tot de penitentiaire inrichtingen

Periode 1970 – 1987

Grondslag Reclasseringsregeling 1970, 52, lid 2 (Stb. 1969, 598)

Product Toelating niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners tot de penitentiaire inrichtingen (circulaire 11 mei 1981/ nr. 376/381), vervallen in 1987 (Stb. 87, 231)

(198.)

Actor Centrale Raad

Handeling Het adviseren van de Minister van Justitie inzake het vaststellen van Toelatingsregeling reclasseringswerk door derden in inrichtingen (Stcr. 1987, 231)

Periode 1986 – 1995

Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 7, lid 2 en art. 8, lid 3 (Stb. 1986, 1), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 339, vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)

Product Advies van 18 december (nr. RA 169/86)

(199.)

Actor Minister van Justitie [staatssecretaris]

Handeling Het voorbereiden, wijzigen en intrekken van Toelatingsregeling reclasseringswerk door derden in inrichtingen (Stcr. 1987, 231)

Periode 1986 – 1995

Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 7, lid 2 en art. 8, lid 3 (Stb. 1986, 1), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 339, vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)

Product Toelatingsregeling reclasseringswerk door derden in inrichtingen (Stcr. 1987, 231)

(200.)

Actor Directeur

Handeling Het verstrekken van een maandelijkse opgave van gedetineerden aan:

- een reclasseringsraad 1948 – 1986
- een reclasseringscommissie 1948 – 1970
- een reclasseringsstichting 1986 – 1995
- de Stichting Reclassering Nederland 1995 -

Periode 1948 -

Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 52, lid 2 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), Bezoekregeling 1958, art. 6 (Stcr. 1958, 162), Uitvoering Reclasseringsregeling 1970 (Stcr. 1970, 19), Reclasseringsregeling 1986, art. 24 (Stb. 1986, 1), gewijzigd 1991 (Stb. 1991, 414), Reclasseringsregeling 1995, art. 11, lid 1 (Stb. 1994, 875)

Product Opgave

Opmerking De directeur is verplicht om de bovenstaande opgave te verstrekken in verband met het reclasseringsbezoek dat iedere gedetineerde zo spoedig mogelijk dient te ontvangen. Aanvankelijk droegen de reclasseringsraden en de reclasseringscommissies zorg voor het reclasseringsbezoek. Na de opheffing van de reclasseringsraden in 1986 namen de particuliere reclasseringsstichtingen deze taak over. Met de reorganisatie van 1995 is deze taak vervolgens overgedragen aan de Stichting Reclassering Nederland.

(201.)

Actor Reclasseringsraad 1948 – 1986
Reclasseringscommissie 1948 – 1970

Handeling	Het toewijzen van reclasseringsbezoeken
Periode	1948 – 1986
Grondslag	Reclasseringsregeling 1947, art. 52 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 52 (Stb. 1970, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986, 1)
Product	Toewijzing
(202.)	
Actor	Reclasseringsraad 1948 – 1986 Reclasseringscommissie 1948 – 1970
Handeling	Het verzoeken om toelating van een reclasseringsbezoeker
Periode	1948 – 1987
Grondslag	Bezoekregeling 1923, Bezoekregeling 1958, art. 5 en 10 (Stcr. 1958, 162), Uitvoering Reclasseringsregeling 1970 (Stcr. 1970, 19), Toelating niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners tot de penitentiaire inrichtingen, art. 8 (circulaire 11 mei 1981/ nr. 376/381), vervallen in 1987 (Stcr. 1987, 231)
Product	Verzoek
(203.)	
Actor	Directeur
Handeling	Het beslissen op het verzoek tot toelating van een reclasseringsbezoeker
Periode	1948 -
Grondslag	Bezoekregeling 1923, Bezoekregeling 1958, art. 5 en 10 (Stcr. 1958, 162), Uitvoering Reclasseringsregeling 1970 (Stcr. 1970, 19), Toelating niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners tot de penitentiaire inrichtingen, art. 9 en 10 (circulaire 11 mei 1981/ nr. 376/381), Toelatingsregeling reclasseringswerk door derden, art. 5 t/m 8 (Stcr. 1987, 231) en Uitvoeringsregeling reclassering tweede tranche, art. 25 (Stcr. 1998, 109)
Product	Beslissing
Opmerking	Tot 1981 kon reclasseringsbezoek aan een gedetineerde door iemand van het andere geslacht slechts plaatsvinden met toestemming van de directeur. Daarnaast bestond natuurlijk altijd de mogelijkheid dat de directeur bezwaar had tegen de toelating van een bepaalde reclasseringsbezoeker.
(204.)	
Actor	Reclasseringsraad 1958 – 1986 Reclasseringscommissie 1958 – 1970
Handeling	Het aantekenen van beroep bij de Minister van Justitie tegen een negatief antwoord op het verzoek tot toelating van een reclasseringsbezoeker of het opschorten van een reclasseringsbezoek
Periode	1958 – 1986
Grondslag	Bezoekregeling 1958, art. 10 (Stcr. 1958, 162), Uitvoering Reclasseringsregeling 1970 (Stcr. 1970, 19), vervallen in 1987 (Stcr. 1987, 231)
Product	Beroepschrift
(205.)	
Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het doen van een uitspraak inzake de geweigerde toegang aan een reclasseringsbezoeker of het opschorten van een reclasseringsbezoek
Periode	1958 – 1987
Grondslag	Bezoekregeling 1958, art. 10 en 11 (Stcr. 1958, 162), Uitvoering Reclasseringsregeling 1970 (Stcr. 1970, 19), vervallen in 1987 (Stcr. 1987, 231)
Product	Ministeriële beschikking
(206.)	
Actor	Directeur 1958 – 1987 Reclasseringsraad 1958 – 1986 Reclasseringscommissie 1958 – 1970
Handeling	Het registreren van alle reclasseringsbezoekers
Periode	1958 – 1987
Grondslag	Bezoekregeling 1958, art. 14 (Stcr. 1958, 162), Uitvoering Reclasseringsregeling 1970 (Stcr.

Product	1970, 19), vervallen in 1987 (Str. 1987, 231) Register
(207.)	
Actor	Directeur
Handeling	Het verzoeken om het toegangsbewijs van een reclasseringsbezoeker in te trekken
Periode	1958 – 1987
Grondslag	Bezoekregeling 1958, art. 24 (Str. 1958, 162), Uitvoering Reclasseringsregeling 1970 (Str. 1970, 19), vervallen in 1987 (Str. 1987, 231)
Product	Voorstel
(208.)	
Actor	Reclasseringsraad 1958 – 1986 Reclasseringscommissie 1958 – 1970
Handeling	Het intrekken van het toegangsbewijs van een reclasseringsbezoeker
Periode	1958 – 1987
Grondslag	Bezoekregeling 1958, art. 25 (Str. 1958, 162), Uitvoering Reclasseringsregeling 1970 (Str. 1970, 19), vervallen in 1987 (Str. 1987, 231)
Product	Besluit
Opmerking	De reclasseringsraad is bevoegd om het toegangsbewijs van een reclasseringsbezoeker in te trekken wanneer deze zich niet aan de regels houdt. De directeur kan hiertoe een voorstel doen. De reclasseringsbezoeker en de betreffende instelling worden gehoord alvorens de reclasseringsraad een beslissing neemt. De directeur wordt zo spoedig mogelijk op de hoogte gesteld van het genomen besluit. Tegen een besluit tot intrekking kunnen de reclasseringsbezoeker en zijn de instelling een beroep aantekenen bij de Minister van Justitie.
(209.)	
Actor	Minister van Justitie
Handeling	Het doen van een uitspraak inzake de intrekking van het toegangsbewijs van een reclasseringsbezoeker
Periode	1958 – 1987
Grondslag	Bezoekregeling 1958, art. 25 (Str. 1958, 162), Uitvoering Reclasseringsregeling 1970 (Str. 1970, 19), vervallen in 1987 (Str. 1987, 231)
Product	Ministeriële beschikking
(210.)	
Actor	Reclasseringsraad Directeur
Handeling	Het opstellen van een regeling voor de toelating van niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners tot penitentiaire inrichtingen
Periode	1970 – 1981
Bron	Brief van de staatssecretaris van Justitie (directie Gevangeniswezen) aan reclasseringsinstellingen, 11 mei 1981.
Product	Regeling
(211.)	
Actor	Reclasseringsraad
Handeling	Het instellen van een commissie die de reclasseringsraad (secretaris) adviseert inzake de toelating van niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners tot penitentiaire inrichtingen
Periode	1981 – 1986
Grondslag	Toelating niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners tot de penitentiaire inrichtingen, art. 4 (circulaire 11 mei 1981/ nr. 376/381), vervallen in 1987 (Str. 1987, 231)
Product	Instellingsbesluit
Opmerking	Voor de samenstelling van deze commissie pleegt de reclasseringsraad overleg met de directeur(en) van de in zijn arrondissement gelegen inrichting(en).
(212.)	
Actor	Reclasseringsraad [secretaris] Directeur

Handeling Het beslissen op het verzoek van niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners om toegelaten te worden in penitentiaire inrichtingen
 Periode 1981 – 1986
 Grondslag Toelating niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners tot de penitentiaire inrichtingen, (circulaire 11 mei 1981/ nr. 376/381), vervallen in 1987 (Stcr. 1987, 231)
 Product Beslissing

(213.)

Actor Reclasseringsraad 1981 – 1986
 Directeur 1981 – 1987
 Handeling Het jaarlijks verslag uitbrengen over het verloop van de toelatingsregeling voor niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners
 Periode 1981 – 1987
 Grondslag Toelating niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners tot de penitentiaire inrichtingen, art. 16 t/m 18 (circulaire 11 mei 1981/ nr. 376/381), vervallen in 1987 (Stcr. 1987, 231)
 Product Jaarlijks verslag
 Opmerking De reclasseringsraad bracht jaarlijks verslag uit aan de directeur het verloop van genoemde regeling. De directeur bracht op zijn beurt verslag uit aan de reclasseringsraad. Beide actoren waren verplicht om een afschrift van het eigen verslag toe te zenden aan de Minister van Justitie.

(214.)

Actor Directeur
 Handeling Het nemen van een besluit inzake de in- en uitvoer van geld of goederen ten behoeve van een gedetineerde door een reclasseringsbezoeker
 Periode 1958 -
 Grondslag En Bron Bezoekregeling 1958, art. 21 (Stcr. 1958, 162), Uitvoering Reclasseringsregeling 1970 (Stcr. 1970, 19), Toelating niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners tot de penitentiaire inrichtingen, art. 11 (circulaire 11 mei 1981/ nr. 376/381), Toelatingsregeling reclasseringswerk door derden in inrichtingen, art. 2, lid 1, sub a (Stcr. 1987, 231)
 Product Besluit

(215.)

Actor Directeur
 Handeling Het in overleg met een reclasseringsstichting aanwijzen van één of meer penitentiaire reclasseringswerkers
 Periode 1986 – 1995
 Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 25, lid 1 (Stb. 1986, 1), vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)
 Product Aanstellingen
 Opmerking Deze reclasseringswerkers zijn in het bijzonder belast met het verrichten van reclasseringswerkzaamheden in de betreffende inrichting.
 De concrete inzet en de werkwijze van de penitentiaire reclasseringswerkers werden beschreven in het landelijke plan van de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen en in de plannen van de reclasseringsstichtingen.

4. 10.5 Het verlenen van hulp- en steun aan ex-gedetineerden

Het gaat hierbij om gedetineerden die een werkelijke straf tijd ondergaan van meer dan drie maanden. Een maand voor het einde van de straf tijd dient de ontslag datum door de directeur van de penitentiaire inrichting te worden medegedeeld aan de reclassering. Naast de ontslag datum worden uiteraard ook andere gegevens medegedeeld die van belang kunnen zijn voor het verlenen van hulp en steun aan ex-gedetineerden. Aanvankelijk droegen de reclasseringsraden er zorg voor dat de daarvoor in aanmerking komende ex-gedetineerden hulp en steun ontvingen. Na de opheffing van de reclasseringsraden in 1986 namen de particuliere reclasseringsstichtingen deze taak over. Sinds reorganisatie van 1995 is de SRN hiervoor verantwoordelijk.

(216.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het voorbereiden van de bij AMVB vast te stellen regels inzake het verlenen van hulp en steun door de reclassering
Periode 1988 -
Grondslag Wetboek van Strafrecht, art. 16, opnieuw vastgesteld bij de wet van 26 november 1986 (Stb. 1986, 593)
Product AMVB

(217.)

Actor Directeur
Handeling Het mededelen van de ontslagdatum van een voor hulp en steun in aanmerking komende gedetineerde aan:

- een reclasseringsraad 1948 –1986
- een reclasseringscommissie 1948 –1970
- een reclasseringsstichting 1986- 1995
- de Stichting Reclassering Nederland 1995 -

Periode 1948 -
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 53, lid 2 en 58 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 53, lid 1 en 2 (Stb. 1969, 598), Reclasseringsregeling 1986, art. 29, lid 1 (Stb. 1986, 1), gewijzigd 1991 (Stb. 1991, 414), Reclasseringsregeling 1995, art. 11, lid 2 (Stb. 1994, 875)
Product Mededeling

(218.)

Actor Reclasseringsraad 1948 – 1986
Reclasseringscommissie 1948 – 1970
Handeling Het verstrekken van opdrachten tot het verlenen van hulp en steun aan een ex-gedetineerde
Periode 1948 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 53, lid 3 en 58, lid 4 (Stb. 1947, H 423),
Reclasseringsregeling 1970, art. 53 (Stb. 1970, 598), vervallen 1986 (Stb. 1986, 1)
Product Opdracht

(219.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het geven van voorschriften voor de rapportering omtrent de wijze waarop de reclassering uitvoering heeft gegeven aan een opdracht tot verlenen van hulp en steun
Periode 1970 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1970, art. 61 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product Voorschriften

(220.)

Actor Reclasseringsraad
Handeling Het uitbrengen van rapporten waarin verslag wordt gedaan op welke wijze uitvoering is gegeven aan een opdracht tot het verlenen van hulp en steun
Periode 1970 – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1970, art. 61 en 62 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product Rapport

(221.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het verzoeken om rapportering omtrent de wijze waarop de reclassering uitvoering heeft gegeven aan een opdracht tot verlenen van hulp en steun
Periode 1986 -
Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 37 (Stb. 1986, 1), Reclasseringsregeling 1995, art. 12, lid 1 (Stb. 1994, 875)
Product Verzoek
Opmerking Behalve de Minister van Justitie kan ook de rechter of de officier van Justitie hierom verzoeken.

4. 10.6 Taakstraffen

In plaats van een vrijheidsstraf kan de rechter ook een taakstraf opleggen. Deze straf kan slechts met instemming van de verdachte worden opgelegd. Taakstraffen zijn te onderscheiden in werk- en leerstraffen.

Taakstraffen nemen een steeds belangrijker plaats in de strafrechtspleging. Binnen het reclasseringsbudget is er dan ook een verschuiving opgetreden ten gunste van deze taakstraffen. De betrokkenheid van de reclassering bij de uitvoering van taakstraffen is in 1994 tot één van haar kerntaken verklaard (zie paragraaf 3.4).

(222.)

Actor Centrale Raad
Handeling Het adviseren van de Minister van Justitie inzake nadere regelgeving omtrent de werkzaamheden van de reclassering bij de uitvoering van taakstraffen
Periode 1991 –1995
Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 38a, lid 2, zoals ingevoegd bij het KB van 17 juli 1991 (Stb. 1991, 414), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399), vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)
Product Advies

(223.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het stellen van nadere regelgeving omtrent de werkzaamheden van de reclassering bij de uitvoering van taakstraffen
Periode 1991- 1995
Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 38a, lid 2, zoals ingevoegd bij KB van 17 juli 1991 (Stb. 1991, 414), gewijzigd in 1993 (Stb. 1993, 399), vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)
Product Regels

4. 10.7 Reclasseringsmaatregelen voor individuele gevallen

Sinds de invoering de *Reclasseringsregeling 1910* (Stb. 1910, 374) is wettelijk vastgelegd dat het primaat bij de uitvoering van reclasseringswerkzaamheden ligt bij het particulier initiatief. Directe overheidsbemoeienis kon echter worden uitgeoefend wanneer de inspanningen van particuliere instellingen tekort schoten dan wel ongewenst waren.

(224.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het nemen van maatregelen met betrekking tot een persoon van wie de reclasseringsbelangen niet of onvoldoende behartigd worden
Periode 1948 – 1995
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 23, lid 1 (Stb. 1947, H 423), Reclasseringsregeling 1970, art. 3, lid 2 (Stb. 1969, 598), Reclasseringsregeling 1986, art. 20, lid 3 (Stb. 1986,1), vervallen in 1995 (Stb. 1994, 875)
Product Ministeriële beschikking

(225.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het nemen van maatregelen met betrekking tot een persoon voor wie de bemoeiingen van een erkende particuliere reclasseringsinstelling ongewenst zijn
Periode 1948 – 1965
Grondslag Reclasseringsregeling 1947, art. 24 (Stb. 1947, H 423), vervallen in 1965 (Stb. 1965, 240)
Product Ministeriële beschikking

4. 10.8 Klachtencommissie(s)

Met de opheffing van de toezichhoudende reclasseringsraden in 1986 ontstond er behoefte aan een procedure om mogelijke klachten te behandelen. De *Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1) voorzag daarom in de instelling van klachtencommissies. Als de verantwoordelijke voor de reclassering in het arrondissement benoemde het bestuur van de reclasseringsstichting de leden hiervan. Aan de uitspraken van deze klachtencommissies waren geen rechtsgevolgen verbonden. Een klachtencommissie kon naar aanleiding van een klacht een aanbeveling doen bij de Minister van Justitie of een instelling of persoon die actief was op het beleidsterrein reclassering. Deze aanbevelingen waren openbaar. De klachtencommissies brachten jaarlijks een openbaar verslag uit.⁵²

De klachtenregeling bleef onder de *Reclasseringsregeling 1995* (Stb. 1994, 875) gehandhaafd met dit verschil dat er sindsdien nog maar één klachtencommissie bestaat. De klachtencommissie houdt zitting in elk van de ressorten van de gerechtshoven. De SRN benoemt de leden van de klachtencommissie en voorziet in haar secretariaat. Het is wettelijk vastgelegd dat bestuursleden van de SRN en reclasseringswerkers geen lid van de klachtencommissie kunnen zijn. De Minister van Justitie achtte het namelijk wenselijk dat de leden van klachtencommissie de nodige afstand hebben ten opzichte van het dagelijkse reclasseringswerk.

In zijn advies van 24 juni 1994 bepleitte de Centrale Raad een herziening van de klachtenregeling. Mogelijk zal dit advies praktische uitwerking krijgen in de *Wet op de reclassering* die binnen afzienbare tijd de *Reclasseringsregeling 1995* (Stb. 1994, 875) moet vervangen.⁵³

NB De ‘oude’ klachtencommissies waren een onderdeel van de reclasseringsstichtingen. De nieuwe klachtencommissie is een onderdeel van de actor SRN. De handelingen van de klachtencommissies zijn niet opgenomen aangezien het in beide gevallen een onderdeel van een particuliere actor betreft.

(226.)

Actor	Sectie Reclassering/Centrale Raad
Handeling	Het ambtshalve of op verzoek adviseren van de Minister van Justitie inzake de klachtencommissie(s) voor de reclassering
Periode	1986 -
Grondslag	Beginselenwet gevangeniswezen, art. 5 (Stb. 1951, 596) gewijzigd in 1987 (Stb. 1987, 646), gewijzigd in 1997 (Stb. 1997, 63), gewijzigd in 1997 (Stb. 1997, 323) en het KB van 16 mei 1953, art. 25, lid 2 en art. 26, lid 1 (Stb. 1953, 238)
Product	Advies
Opmerking	In de <i>Reclasseringsregeling 1986</i> is geen afzonderlijke bepaling opgenomen betreffende het advies van de Centrale Raad inzake de klachtencommissie(s) voor de reclassering. Op grond van de bovengenoemde wettelijke bepalingen is dit ook niet noodzakelijk.

4.11 Reclasseringswerkzaamheden op andere beleidsterreinen

4.11.1 Gratie

Naar aanleiding van een verzoekschrift om gratie kunnen de Minister van Justitie, de rechter en het OM omtrent de veroordeelde informatie inwinnen bij de daarvoor in aanmerking komende autoriteiten, instellingen en personen. Reeds in 1974 won het departement van Justitie hierover in 167 gevallen zelfstandig een reclasseringsrapport in of een aanvulling daarop.⁵⁴ Pas met de *Gratieregeling 1976* (Stb. 1976, 378) kreeg deze handeling een wettelijke grondslag.

NB Het verzoeken om informatie bij de reclassering naar aanleiding van een gratieverzoek is overigens in dit RIO niet als aparte handeling opgenomen. Het betreft namelijk een activiteit (onderdeel) van de handeling ‘het beslissen op een verzoek tot gratie’. Deze handeling is opgenomen in het RIO Gratie.

(227.)

Actor	Minister van Justitie
-------	-----------------------

Handeling Het aanwijzen van ambtenaren belast met het verlenen van hulp en steun aan geëgratieerden
Periode 1976 -
Grondslag Gratieregeling 1976, art. 15 (Stb. 1976, 378) en Gratieregeling 1987, art. 15 (Stb. 1987, 598)
Product Ministeriële beschikking

(228.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het voorbereiden van een AMVB voor het aanwijzen van reclasseringsinstellingen belast met het verlenen van hulp en steun aan geëgratieerden
Periode 1987 -
Grondslag Gratieregeling 1987, art. 15 (Stb. 1987, 598)
Product AMVB

(229.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het geven van een opdracht tot hulp en steun aan een geëgratieerde
Periode 1948 -
Grondslag -, Gratieregeling 1976, art. 15 (Stb. 1976, 378) en Gratieregeling 1987, art. 15 en 18 (Stb. 1987, 598)
Product Ministeriële beschikking
Opmerking De Minister van Justitie kan een dergelijke opdracht zowel aan een reclasseringsinstelling als aan een speciaal daartoe aangewezen ambtenaar geven.

(230.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het beslissen inzake de aanstelling van een ambtenaar belast met het verlenen van hulp en steun aan geëgratieerden
Periode 1948 -
Grondslag -, Gratieregeling 1976, art. 15 (Stb. 1976, 378) en Gratieregeling 1987, art. 15 en 18 (Stb. 1987, 598)
Product Ministeriële beschikking
Opmerking De Minister van Justitie kan een dergelijke opdracht zowel aan een reclasseringsinstelling als aan een speciaal daartoe aangewezen ambtenaar geven.

4.11.2 Internationale rechtshulp

De *Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen* (Stb. 1986, 464) kwam op 10 september 1986 tot stand maar trad pas op 1 januari 1988 in werking. Krachtens art. 19 van deze wet kan de officier van Justitie de medewerking van de reclassering inroepen en aan deze de nodige opdrachten geven.

(231.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het voorbereiden van de bij AMVB vast te stellen regels inzake de werkzaamheden van de reclassering bij de overdracht van de tenuitvoerlegging van een buitenlands strafvonnis
Periode 1988 -
Grondslag Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen, art. 19, lid 1 (Stb. 1986, 464)
Product AMVB

4.11.3 TBS

Sinds de invoering van de *Psychopathenreglement* (Stb. 1928, 386) is de reclassering belast met de nazorg van uit de inrichting ontslagen TBS-gestelden. Bij de *Wet van 19 november 1986* (Stb. 1986, 587) is bepaald dat tijdens het proefverlof de verpleging van overheidswege in de zin der wet voortduurt. De begeleiding door een reclasseringsinstelling tijdens proefverlof behoort daarmee tot verpleging van overheidswege.

Krachtens het *Reglement tenuitvoerlegging terbeschikkingstelling* (Stb. 1988, 282) heeft de Minister van Justitie tot taak gekregen het bevorderen van reclasseringswerkzaamheden voor TBS-gestelden die niet van overheidswege worden verpleegd.

NB In deze sub-paragraaf is ter wille van de leesbaarheid geen onderscheid gemaakt tussen de begrippen TBR en TBS. Waar voor 1988 gesproken wordt van TBS dient men TBR te lezen. In de onderstaande handelingen wordt herhaaldelijk gesproken over instellingen. Naast reclasseringsinstellingen kunnen dit bijvoorbeeld ook instellingen van geestelijke gezondheidszorg zijn.

(232.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het voorbereiden van de bij AMVB vast te stellen eisen waaraan instellingen moeten voldoen die hulp en steun verlenen aan:

- voorwaardelijk TBS-gestelden
- (voorwaardelijk) ontslagen TBS-gestelden
- TBS-gestelden met proefverlof
- TBS-gestelden met aanwijzingen

Periode (1928) 1948 -
Grondslag Wet van 21 juli 1928 (Stb. 1928, 251), gewijzigd 1951 Stb. 1951, 596), vernummerd tot art. 38a, lid 3 (Stb. 1997, 282) en art. 38g, lid 2, zoals ingevoegd bij de wet van 19 november 1986 (Stb. 1986, 587)
Product AMVB

(233.)

Actor Algemene Raad voor Psychopathenzorg 1948- 1953
Sectie Psychopathenzorg/ TBS 1953 –1988
Handeling Het adviseren van de Minister van Justitie inzake de erkenning van een instelling of persoon die hulp om hulp en steun verleent aan:

- Voorwaardelijk TBS-gestelden
- (voorwaardelijk) ontslagen TBS-gestelden

Periode (1928) 1948 – 1988
Grondslag Psychopathenreglement, art. 163, lid 3 (Stb. 1928, 386), vervallen 1953 (Stb. 1953, 237) KB van 16 mei 1953, art. 21, lid 2 (Stb. 1953, 238), vervallen in 1988 (Stb. 1988, 282)
Product Advies

(234.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het beslissen inzake de erkenning van een instelling of een persoon die hulp en steun te verleent aan:

- voorwaardelijk TBS-gestelden
- (voorwaardelijk ontslagen) TBS-gestelden

Periode (1928) 1948 – 1988
Grondslag Psychopathenreglement, art. 130 t/m 132 en 135 (Stb. 1928, 386), vervallen in 1988 (Stb. 1988, 282)
Product Ministeriële beschikking

(235.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het registreren van instellingen en personen bevoegd met het verlenen van hulp en steun aan:

- voorwaardelijk TBS-gestelden
- (voorwaardelijk) ontslagen TBS-gestelden

Periode (1928) 1948 – 1988
Grondslag Psychopathenreglement art. 133-136 (Stb. 1928, 386), vervallen in 1988 (Stb. 1988, 282)
Product Register

(236.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het verlenen van subsidie aan personen bevoegd met het verlenen van hulp en steun aan:

- voorwaardelijk TBS-gestelden

- (voorwaardelijk ontslagen) TBS-gestelden
 Periode (1928) 1948 – 1988
 Grondslag Psychopathenreglement art. 152 (Stb. 1928, 386), vervallen in 1988 (Stb. 1988, 282)
 Product Ministeriële beschikking
- (237.)
 Actor Minister van Justitie
 Handeling Het nemen van een besluit inzake een opdracht tot het verlenen van hulp en steun aan:
 - voorwaardelijk TBS-gestelden
 - (voorwaardelijk ontslagen) TBS-gestelden
- Periode (1928) 1948 – 1988
 Grondslag Psychopathenreglement, art. 14, 15, 126, 129, lid 3 en 4, 130, 144, 152 (Stb. 1928, 386), gewijzigd 1977 (Stb. 1977, 422), vervallen in 1988 (Stb. 1988, 282)
 Product Ministeriële beschikking
 Opmerking Diegene die met het verlenen van hulp en steun is belast dient de Minister van Justitie op diens verzoek van raad en advies. Op eigen initiatief kan hij echter ook de Minister van advies of informatie voorzien.
- (238.)
 Actor Minister van Justitie
 Handeling Het beslissen inzake de aanstelling van een ambtenaar belast met het verlenen van hulp en steun aan:
 - voorwaardelijk TBS-gestelden
 - (voorwaardelijk) ontslagen TBS-gestelden
- Periode (1928) 1948 – 1988
 Grondslag Psychopathenreglement art. 138 (Stb. 1928, 386), vervallen in 1988 (Stb. 1988, 282)
 Product Ministeriële beschikking
- (239.)
 Actor Minister van Justitie
 Handeling Het opstellen van een instructie voor ambtenaren belast met het verlenen van hulp en steun aan:
 - voorwaardelijk TBS-gestelden
 - (voorwaardelijk) ontslagen TBS-gestelden
- Periode (1928) 1948 – 1988
 Grondslag Psychopathenreglement art. 138 (Stb. 1928, 386), vervallen in 1988 (Stb. 1988, 282)
 Product Ministeriële beschikking
- (240.)
 Actor Minister van Justitie
 Handeling Het treffen van voorzieningen bij de verhinderd of ontsteltentis van een bijzondere ambtenaar belast met het verlenen van hulp en steun aan:
 - voorwaardelijk TBS-gestelden
 - voorwaardelijk ontslagen TBS-gestelden
- Periode (1928) 1948 – 1988
 Grondslag Psychopathenreglement art. 143 (Stb. 1928, 386), vervallen in 1988 (Stb. 1988, 282)
 Product Ministeriële beschikking
 Opmerking Hier wordt o.a. het aanstellen van plaatsvervangers en het toekennen van een toelage onder verstaan.
- (241.)
 Actor Minister van Justitie
 Handeling Het stellen van nadere regels omtrent de bemiddeling van een reclasseringsraad bij de voorbereiding van het voorwaardelijke ontslag van TBS-gestelden
 - 19** – 1986
- Periode 19** – 1986
 Grondslag Reclasseringsregeling 1970, art. 60 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
 Product Regels
 Opmerking De Reclasseringsregeling 1970 (Stb. 1969, 598) trad op 1 januari van dat jaar in werking met uitzondering van artikel 60. Dit artikel moest een einde maken aan de afzonderlijke regeling betreffende de hulp- en steunverlening bij de naleving van bijzondere voorwaarden ten behoeve

van TBS-gestelden en voorwaardelijk ontslagenen TBS-gestelden, zoals was vastgelegd in art. 130-146 van het Psychopathenreglement (Stb. 1928, 386). De aanpassing van het Psychopathenreglement (Stb. 1928, 386), die hiervoor nodig was, en de omstandigheid dat de reclasseringsraden nog over onvoldoende psychiatrisch geschoold personeel beschikte, maakte het noodzakelijk de inwerkingtreding van art. 60 van de Reclasseringsregeling 1970 (Stb. 1969, 598), voor het zover de beide groepen van hiervoor genoemde veroordeelden betrof, op te schorten. Het is niet duidelijk of deze handeling werkelijk is verricht, zodat het aanvangsjaar hier onvermeld is gelaten.

(242.)

Actor Reclasseringsraad
Handeling Het bemiddelen bij de voorbereiding van het voorwaardelijke ontslag van een TBS-gestelde
Periode 19** – 1986
Grondslag Reclasseringsregeling 1970, art. 60 (Stb. 1969, 598), vervallen in 1986 (Stb. 1986,1)
Product Advies
Opmerking Zie de opmerking bij voorgaande handeling

(243.)

Actor Centrale Raad
Handeling Het adviseren van de Minister van Justitie inzake regelgeving omtrent de betrokkenheid bij reclasseringswerkzaamheden voor TBS-gestelden door:

- een reclasseringsstichting
- de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen

Periode 1986 – 1991
Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 36 (Stb. 1986, 1), vervallen in 1991 (Stb. 1991, 414)
Product Advies

(244.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het vaststellen van regels omtrent de betrokkenheid bij reclasseringswerkzaamheden voor TBS-gestelden door:

- een reclasseringsstichting
- de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen

Periode 1986 – 1991
Grondslag Reclasseringsregeling 1986, art. 36 (Stb. 1986, 1), vervallen in 1991 (Stb. 1991, 414)
Product Regels

(245.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het maken van een afspraak met de betrokken reclasseringsinstelling inzake de rapportage over TBS-gestelden wier verpleging voorwaardelijk is beëindigd
Periode 1988 – 1997
Grondslag Reglement tenuitvoerlegging terbeschikkingstelling, art. 43 (Stb. 1988, 282), vervallen in 1997 (Stb. 1997, 217)
Product Afspraak
Opmerking In het Reglement verpleging ter beschikking gestelden (Stb. 1997, 217) is vastgelegd dat de Reclassering ten minste eenmaal per drie maanden rapporteert aan de Minister van Justitie en het Openbaar Ministerie, dat het toezicht op de TBS-gestelde uitoefent. Hiermee verviel de noodzaak tot het maken van een afspraak inzake de rapportage.

(246.)

Actor Minister van Justitie
Handeling Het geven van opdrachten die voortvloeien uit de taak van de Minister om reclasseringswerkzaamheden te bevorderen voor TBS-gestelden die niet van overheidswege worden verpleegd
Periode 1988 –
Grondslag Reglement tenuitvoerlegging terbeschikkingstelling, art. 35 (Stb. 1988, 282)
Product Ministeriële beschikking

5 Afkortingen

AMVB	Algemene Maatregel van Bestuur
ARA	Algemeen Rijksarchief
ARV	Algemene Reclasseringsvereniging
CAD	Consultatiebureau voor Alcohol en Drugs
KB	Koninklijk Besluit
NFR	Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen
OM	Openbaar Ministerie
PCRV	Protestants Christelijke Reclasseringsvereniging
RKRV	Rooms Katholieke Reclasseringsvereniging
SRI	stichting Samenwerkende Reclasseringsinstellingen
SRN	Stichting Reclassering Nederland
Stb.	Staatsblad
Str.	Staatscourant
STPD	Stichting Toezicht Politieke Delinquenten
TBR	Ter Beschikking van de Regering
TBS	Ter Beschikking van de Staat
VvRI	Vereniging van Reclasseringsinstellingen

6 Wet- en regelgeving

In de onderstaande opsomming is alle geraadpleegde wet- en regelgeving opgenomen. Deze opsomming is allereerst geordend naar onderwerp en vervolgens naar chronologie.

Reclassering

Reclasseringsregeling 1910 (Stb. 1910, 374)

- inwerkingtreding 1910 (Stb. 1910, 374)
- vervallen 1915 (Stb. 1915, 504)

Reclasseringsregeling 1915 (Stb. 1915, 504)

- inwerkingtreding 1915 (Stb. 1915, 504)
- gewijzigd 1930 (Stb.1930, 200)
- gewijzigd 1930 (Stb.1930, 353)
- gewijzigd 1933 (Stb.1933, 552)
- vervallen 1947 (Stb. 1947, 423)

Besluit tot medewerking van reclassering bij onderzoek strafzaken (Stb. 1925, 486)

- gewijzigd 1930 (Stb. 1930, 203)
- gewijzigd 1956 (Stb. 1956, 339)
- gewijzigd 1964 (Stb. 1964, 327)
- gewijzigd 1965 (Stb. 1965, 58)
- vervallen 1969 (Stb. 1969, 598)

Reclasseringsbesluit 1942 (Stb. 1942, 213)

- voorlopig geschorst 1944 (Stb. 1944,93)
- vervallen verklaard 1947 (Stb. 1947, 195)

Reclasseringsregeling 1947 (Stb. 1947, 423)

- inwerkingtreding 1948 (Stb. 1947, 423)
- gewijzigd 1953 (Stb. 1953, 238)
- gewijzigd 1964 (Stb. 1964, 394)
- gewijzigd 1965 (Stb. 1965, 240)
- vervallen 1969 (Stb. 1969, 598)

Ministeriële regelingen, ministeriële beschikkingen en circulaire voortvloeiende uit de Reclasseringsregeling 1947 (Stb. 1947, 423):

- Bezoekregeling 1958 (Stcr. 1958, 168)

Reclasseringsregeling 1970 (Stb. 1969, 598)

- inwerkingtreding 1970 (Stb. 1969, 598)
- gewijzigd 1974 (Stb. 1974, 718)
- gewijzigd 1977 (Stb. 1977, 422)
- gewijzigd 1978 (Stb. 1978, 254)
- vervallen 1986 (Stb. 1986, 1)

Ministeriële regelingen, ministeriële beschikkingen en circulaire voortvloeiende uit de Reclasseringsregeling 1970 (Stb. 1969, 598):

- Beëindiging reclasseringsambtenaren (Stcr. 1970, 19)
- Uitvoering reclasseringsregeling 1970 (Stcr. 1970, 19)
- Toelating niet-justitie-gebonden professionele hulpverleners tot de penitentiaire inrichtingen (circulaire 11 mei 1981/ nr. 376/381)

Reclasseringsregeling 1986 (Stb. 1986,1)

- inwerkingtreding 1986 (Stb. 1986, 2)

- gewijzigd 1988 (Stb. 1988, 282)
- gewijzigd 1991 (Stb. 1991, 414)
- gewijzigd 1991 (Stb. 1991, 531)
- gewijzigd 1992 (Stb. 1992, 215)
- gewijzigd 1993 (Stb. 1993, 399)
- gewijzigd 1993 (Stb. 1993, 620)
- gewijzigd 1994 (Stb. 1994, 407)
- vervallen 1994 (Stb. 1994, 875)

Ministeriële regelingen, ministeriële beschikkingen en circulaire voortvloeiende uit de Reclasseringsregeling 1986 (Stb. 1986,1):

- *Instructie Inspectie Reclassering 1986 (Str. 1986, 42)*
- *Subsidieregeling Reclassering (Str. 1986, 68)*
- *Erkenningsvoorwaarden reclasseringsinstellingen (Str. 1986, 82)*
- *Richtlijnen inrichtingen reclasseringsplannen (Str. 1987, 231)*
- *Toelatingsregeling reclasseringswerk door derden in inrichtingen (Str. 1987, 231)*
- *Besluit erkenningseisen reclasseringswerkers (Str. 1988, 139)*
- *Besluit beëindiging reclasseringswerkers (Str. 1988, 139)*

Reclasseringsregeling 1995 (Stb. 1994, 875)

- inwerkingtreding 1995 (Stb. 1994, 875)
- gewijzigd (Stb. 1997, 217); inwerkingtreding (Stb. 1997, 323)

Ministeriële regelingen voortvloeiende uit de Reclasseringsregeling 1995 (Stb. 1994, 875):

- *Uitvoeringsregeling reclassering (Str. 1994, 247)*
- *Uitvoeringsregeling reclassering tweede tranche (Str. 1998, 109)*

Sectie Reclassering van de Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing

Besluit van 16 mei 1953, houdende nadere bepalingen met betrekking tot de Centrale Raad van Advies voor het Gevangeniswezen, de Psychopathenzorg en de Reclassering (Stb. 1953, 238)

- inwerkingtreding 1953 (Stb. 1953, 238)
- gewijzigd 1955 (Stb. 1955, 129)
- gewijzigd 1963 (Stb. 1963, 217)
- gewijzigd 1967 (Stb. 1967, 242)
- gewijzigd 1981 (Stb. 1981, 407)
- gewijzigd 1986 (Stb. 1986, 1)
- gewijzigd 1997 (Stb. 1997, 20)

Wet adviesstelsel Justitie (Stb. 1997, 323)

- inwerkingtreding 1997 (Stb. 1997, 323)

Voorwaardelijke veroordeling en voorwaardelijke invrijheidstelling

Uitvoeringsregeling voorwaardelijke invrijheidstelling (Stb. 1915, 505)

- inwerkingtreding 1915 (Stb. 1915, 505)
- vervallen 1947 (Stb. 1947, 423)

Uitvoeringsregeling voorwaardelijke veroordeling (Stb. 1915, 506)

- inwerkingtreding 1915 (Stb. 1915, 506)
- vervallen 1947 (Stb. 1947, 423)

Wet van 26 november 1986, houdende herziening van de regeling betreffende de voorwaardelijke veroordeling en voorwaardelijke invrijheidstelling (Stb. 1986, 593)

- inwerkingtreding 1988 (Stb. 1988, 380)

Gevangeniswezen

Beginselenwet Gevangeniswezen (Stb. 1951, 596)

- inwerkingtreding 1953 (Stb. 1953, 237)
- gewijzigd 1963 (Stb. 1963, 296)
- gewijzigd 1963 (Stb. 1963, 485)
- gewijzigd 1965 (Stb. 1965, 238)
- gewijzigd 1975 (Stb. 1975, 684)
- gewijzigd 1976 (Stb. 1976, 568)
- gewijzigd 1978 (Stb. 1978, 251)
- gewijzigd 1981 (Stb. 1981, 284)
- gewijzigd 1986 (Stb. 1986, 587)
- gewijzigd 1987 (Stb. 1987, 646)
- gewijzigd 1994 (Stb. 1994, 13)
- gewijzigd 1994 (Stb. 1994, 501)
- gewijzigd 1997 (Stb. 1997, 63)
- gewijzigd 1997 (Stb. 1997, 280)
- gewijzigd 1997 (Stb. 1997, 323)
- vervallen 1998 (Stb. 1998, 430)

Gevangenismaatregel (Stb. 1953, 237)

- inwerkingtreding 1953 (Stb. 1953, 237)
- gewijzigd 1964 (Stb. 1964, 394)
- gewijzigd 1966 (Stb. 1966, 380)
- gewijzigd 1969 (Stb. 1969, 529)
- gewijzigd 1971 (Stb. 1971, 447)
- gewijzigd 1977 (Stb. 1977, 231)
- gewijzigd 1977 (Stb. 1977, 579)
- gewijzigd 1981 (Stb. 1981, 407)
- gewijzigd 1982 (Stb. 1982, 502)
- gewijzigd 1986 (Stb. 1986, 1)
- gewijzigd 1987 (Stb. 1987, 55)
- gewijzigd 1988 (Stb. 1988, 282)
- gewijzigd 1988 (Stb. 1988, 525)
- gewijzigd 1989 (Stb. 1989, 134)
- gewijzigd 1990 (Stb. 1990, 537)
- gewijzigd 1993 (Stb. 1993, 128)
- gewijzigd 1993 (Stb. 1993, 399)
- gewijzigd 1993 (Stb. 1993, 659)
- gewijzigd 1994 (Stb. 1994, 527)
- gewijzigd 1995 (Stb. 1995, 597)
- gewijzigd 1997 (Stb. 1997, 348)
- vervallen 1998 (Stb. 1998, 623)

Wet tot wijziging van de Beginselenwet gevangeniswezen (Stb. 1987, 646)

Penitentiaire beginselwet (Stb. 1998, 430)

- inwerking 1998 (Stb. 1998, 623)

Penitentiaire maatregel (Stb. 1998, 430)

- inwerkingtreding (Stb. 1998, 623)

Regeling erkenning penitentiaire programma's (Stcr. 1998, 250)

Gratie

Gratieregeling 1976 (Stb. 1976, 378)

- inwerkingtreding 1976 (Stb. 1976, 378)
- vervallen 1987 (Stb. 1987, 598)

Gratieregeling 1987 (Stb. 1987, 598)

- gewijzigd 1994 (Stb. 1994, 528)
- gewijzigd 1996 (Stb. 1996, 39)

Internationale rechtshulp

Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen (Stb. 1986, 464)

- inwerkingtreding 1987 (Stb. 1987, 592)

TBS

Psychopathenreglement (Stb. 1928, 386)

- inwerkingtreding 1928 (Stb. 1928, 399)
- gewijzigd 1930 (Stb. 1930, 202)
- gewijzigd 1931 (Stb. 1931, 353)
- gewijzigd 1932 (Stb. 1932, 459)
- gewijzigd 1993 (Stb. 1933, 21)
- gewijzigd 1933 (Stb. 1933, 655)
- gewijzigd 1938 (Stb. 1938, 241)
- gewijzigd 1948 (Stb. 1948, 135)
- gewijzigd 1953 (Stb. 1953, 237)
- gewijzigd 1953 (Stb. 1953, 238)
- gewijzigd 1955 (Stb. 1955, 129)
- gewijzigd 1977 (Stb. 1977, 422)
- vervallen 1988 (Stb. 1988, 282)

Tijdelijke regeling van de rechtspositie van ter beschikking gestelden (Stb. 1987, 55)

- inwerkingtreding 1988 (Stb. 1988, 380)
- gewijzigd 1988 (Stb. 1988, 282)
- gewijzigd 1989 (Stb. 1989, 134)
- gewijzigd 1991 (Stb. 1991, 414)
- gewijzigd 1991 (Stb. 1991, 529)
- gewijzigd 1991 (Stb. 1991, 532)
- gewijzigd 1994 (Stb. 1994, 836)
- vervallen 1997 (Stb. 1997, 217)

Reglement tenuitvoerlegging terbeschikkingstelling (Stb. 1988, 282)

- inwerkingtreding 1988 (Stb. 1988, 380)
- gewijzigd 1989 (Stb. 1989, 134)
- gewijzigd 1994 (Stb. 1994, 875)
- vervallen 1997 (Stb. 1997, 217)

Tijdelijke regeling van de rechtspositie van ter beschikking gestelden in niet-justitiële inrichtingen (Stb. 1992, 68)

- inwerkingtreding 1992 (Stb. 1992, 68)
- gewijzigd 1989 (Stb. 1989, 134)
- gewijzigd 1992 (Stb. 1992, 68)
- vervallen 1997 (Stb. 1997, 217)

Regeling plaatsing veroordeelden gevangenisstraf en TBS (Stcr. 1997, 185)

- inwerkingtreding 1997 (Stcr. 1997, 185)

Reglement verpleging ter beschikking gestelden (Stb. 1997, 217)

- inwerkingtreding 1997 (Stb. 1997, 295)

Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden (Stb. 1997, 280)

- inwerkingtreding 1997 (Stb. 1997, 295)

7 Literatuur en bronnen

Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing (secretariaat), *Jaarplan 1999* (Den Haag, z.j.)

Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing, *Jaarverslag 1998* (Den Haag, z.j.)

Fijnaut, C.J.C.F., *Reclassering: Horizon 2000. Ontwikkelingen in strafrecht en samenleving en de rol van de reclassering* (Arnhem, 1988).

Fiselier, J., Moor, L. G., en Tak, P. (red.), *De staat van justitie* (Nijmegen, 1992).

Hoefnagels, G.P. (red.), *Help, ik wordt geholpen. Na 150 jaar reclassering* (Deventer, 1973).

Heinrich, J.P., *Particuliere reclassering en overheid in Nederland sinds 1823* (Gouda, 1995).

Heinrich, J.P. en Schutte, S., 'Beteugeling van recidive is rode draad. Een gang door de historie van de Nederlandse reclassering', in: Stichting Reclassering Nederland, *Reclassering 175 jaar nr.1* (z.p., 1998).

Ministerie van Justitie (Diens Preventie, Jeugdbescherming en Reclassering), *Jaarboek 1996* (z.p., 1997).

Ministerie van Justitie (Diens Preventie, Jeugdbescherming en Reclassering), *Jaarboek 1998* (z.p., 1998).

Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen, *Kwaliteit van het reclasseringswerk* (z.p., 1987).

Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen/Ministerie van Justitie, *De reclassering in breder perspectief. Blauwdruk* (z.p., 1993).

Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen/Ministerie van Justitie, *De reclassering in breder perspectief. Samenvatting en beslispunten* (z.p., 1993).

Overbeek, W.H., e.a. (red.), *Reclassering in Nederland* (1963, Utrecht/Antwerpen).

Staatsalmanakken, jaargangen 1946 t/m 2000

Stichting Reclassering Nederland, *Reclassering 175 jaar nr. 2. De taakstraffen tornado* (z.p., 1998).

Rooijackers, C., *Inventarissen van de archieven van de reclasseringsraden 1916-1986* Afd. documentatie en archieven, Ministerie van Justitie ('s-Gravenhage, 1991).

Naast deze literatuur is er gebruik gemaakt van de nota's van toelichting op de in hoofdstuk 6 opgenomen wet- en regelgeving.

8 Geraadpleegde materiedeskundigen

Mevr. E.E.M. Begheijn, beleidsmedewerker reclassering van het ministerie van Justitie

Mevr. mr. I. Chitarse, adjunct-secretaris van de Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing

Dhr. A. Doeser, beleidsmedewerker reclassering van het ministerie van Justitie

Mevr. I. van Doorn, medewerker media en communicatie van de Reclassering Nederland

Dhr. dr. J.P. Heinrich, auteur van *Particuliere reclassering en overheid in Nederland sinds 1823* (Gouda, 1995)

Dhr. C.J. van Kooten, P&C-medewerker van het ministerie van Justitie

9 Noten

- ¹ J.P. Heinrich, *Particuliere reclassering en overheid in Nederland sinds 1823* (Gouda, 1995) p. 215.
- ² Met het KB van 28 oktober 1991 (Stb. 1991, 414) werd de voorwaardelijke invrijheidstelling afgeschaft en vervangen door de vervroegde invrijheidstelling.
- ³ C. Kelk, 'Van liefdadigheid tot verzakelijk beleid', in: C.J.C.F. Fijnaut, *Reclassering: Horizon 2000. Ontwikkelingen in strafrecht en samenleving en de rol van de reclassering* (Arnhem, 1988) p. 18.
- ⁴ J.P. Heinrich, *Particuliere reclassering en overheid in Nederland sinds 1823* (Arnhem, 1995) p. 90-91.
- ⁵ J.H. Hoornweg, 'Wat is reclassering?', in: *Reclassering in Nederland* (1963, Utrecht/Antwerpen) p. 32.
- ⁶ J.P. Heinrich, *Particuliere reclassering en overheid in Nederland sinds 1823* (Arnhem, 1995) p. 104-105.
- ⁷ Ibidem, p. 116.
- ⁸ In dit rapport zijn geen handelingen van de STPD geformuleerd omdat het hier een particuliere actor betreft. Het archief van de STPD is bovendien al overgedragen aan het Algemeen Rijksarchief in Den Haag. Aangezien dit archief echter tal van gevoelige gegevens bevat is het niet openbaar.
- ⁹ J.P. Heinrich, *Particuliere reclassering en overheid in Nederland sinds 1823* (Arnhem, 1995) p. 187.
- ¹⁰ J.P. Heinrich en S. Schutte, 'Beteugeling van recidive is rode draad. Een gang door de historie van de Nederlandse reclassering', in: *Reclassering 175 jaar nr. 1* (z.p., 1998).
- ¹¹ J.P. Heinrich, *Particuliere reclassering en overheid in Nederland sinds 1823* (Arnhem, 1995) p.188-189.
- ¹² Ibidem, p. 200-201.
- ¹³ Ibidem, p. 194-195.
- ¹⁴ Zie de *Nota van toelichting op de Reclasseringsregeling 1970* (Stb. 1969, 598).
- ¹⁵ J.P. Heinrich, *Particuliere reclassering en overheid in Nederland sinds 1823* (Arnhem, 1995) p. 293.
- ¹⁶ Ibidem, p. 241-246.
- ¹⁷ J.P. Heinrich en S. Schutte, 'Beteugeling van recidive is rode draad. Een gang door de historie van de Nederlandse reclassering', in: *Reclassering 175 jaar nr. 1* (z.p., 1998).
- ¹⁸ Zie bijvoorbeeld G.P. Hoefnagels (red.), *Help, ik wordt geholpen. Na 150 jaar reclassering* (Deventer, 1973) p. 99.
- ¹⁹ A. de Beer, 'De reclassering', in: J. Fiselier, L. G. Moor en P. Tak, *De staat van justitie* (Nijmegen, 1992) p. 159.
- ²⁰ Meer informatie over taakstraffen is te vinden in: Stichting Reclassering Nederland, *Reclassering 175 jaar nr. 2. De taakstraffen tornado* (z.p., 1998).
- ²¹ J.P. Heinrich, *Particuliere reclassering en overheid in Nederland sinds 1823* (Arnhem, 1995) p. 296.
- ²² Ibidem, p. 315-317.
- ²³ *Nota van Toelichting op de Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1).
- ²⁴ NFR, *Kwaliteit van het reclasseringswerk* (z.p., 1987) p. 7.
- ²⁵ J.P. Heinrich, *Particuliere reclassering en overheid in Nederland sinds 1823* (Arnhem, 1995) p. 316.
- ²⁶ NFR/Ministerie van Justitie, *Reclassering in een breder perspectief. Blauwdruk* (z.p., 1993) p. 1.
- ²⁷ Ibidem, p. 5.
- ²⁸ Ibidem, p. 2.
- ²⁹ J.P. Heinrich en S. Schutte, 'Beteugeling van recidive is rode draad. Een gang door de historie van de Nederlandse reclassering', in: Stichting Reclassering Nederland, *Reclassering 175 jaar nr. 1* (z.p., 1998).
- ³⁰ Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing, *Jaarverslag 1998* (Den Haag, z.j.) p. 32.
- ³¹ *Circulaire van de Minister van Justitie van 4 september 1997* (651094/97/kk).
- ³² Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing, *Jaarverslag 1998* (Den Haag, z.j.) p. 9.
- ³³ Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing, *Jaarverslag 1998* (Den Haag, z.j.) p. 6, 7, 25, 26, 45, 70 en 72.
- ³⁴ *Nota van Toelichting op de Penitentiaire maatregel* (Stb. 1998, 111).
- ³⁵ *Circulaire van de Minister van Justitie van 4 september 1997* (651094/97/kk).
- ³⁶ Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing, *Jaarverslag 1998* (Den Haag, z.j.) p. 65.
- ³⁷ Terwijl de *Staatsalmanak 1948* ('s-Gravenhage, 1948) nog slechts het bestaan van 11 reclasseringsraden vermeldt, is er het jaar daarop in elk van de negentien arrondissementen een reclasseringsraad ingesteld.
- ³⁸ In de *Staatsalmanak 1987* (Den Haag, 1986) worden de reclasseringsraden niet langer genoemd.
- ³⁹ Zie de *Nota van Toelichting op de Reclasseringsregeling 1970* (Stb. 1970, 598).
- ⁴⁰ Staatsalmanaken over de periode 1953-1968.
- ⁴¹ Zie de *Nota van Toelichting op de Reclasseringsregeling 1970* (Stb. 1970, 598).
- ⁴² *Nota van Toelichting op de Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1).
- ⁴³ *Nota van Toelichting op Instructie Inspectie Reclassering* (Stc. 1986, 42).
- ⁴⁴ De *Staatsalmanak 1949* ('s-Gravenhage, 1949) maakt slechts melding van 18 rijksreclasseringambtenaren.

⁴⁵ *Nota van Toelichting op de Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1).

⁴⁶ J.P. Heinrich, *Particuliere reclassering en overheid in Nederland sinds 1823* (Arnhem, 1995) p. 124-125 en 129.

⁴⁷ *Nota van Toelichting op de Reclasseringsregeling 1970* (Stb. 1969, 598).

⁴⁸ De brief van de staatssecretaris van Justitie (directie Gevangeniswezen) aan reclasseringsinstellingen, 11 mei 1981 en de brief van de staatssecretaris van Justitie (directie Gevangeniswezen) aan de geneesheer-directeuren van de penitentiaire inrichtingen, 11 mei 1981.

⁴⁹ *Circulaire van de Minister van Justitie van 11 mei 1981* (nr. 376/381).

⁵⁰ *Nota van Toelichting op de Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1).

⁵¹ *Nota van Toelichting op de Penitentiaire maatregel* (Stb. 1998, 111).

⁵² *Nota van Toelichting op de Reclasseringsregeling 1986* (Stb. 1986, 1).

⁵³ *Nota van Toelichting op de Reclasseringsregeling 1995* (Stb. 1994, 875).

⁵⁴ *Nota van Toelichting op de Gratieregeling 1976* (Stb. 1976, 378).